Пам'ятаймо про Україну!

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CVII П'ЯТНИЦЯ, 30 ЧЕРВНЯ 2000 ЧИСЛО 26 VOL. CVII FRIDAY, JUNE 30, 2000 No. 26

Проти Національного банку України порушено кримінальну справу

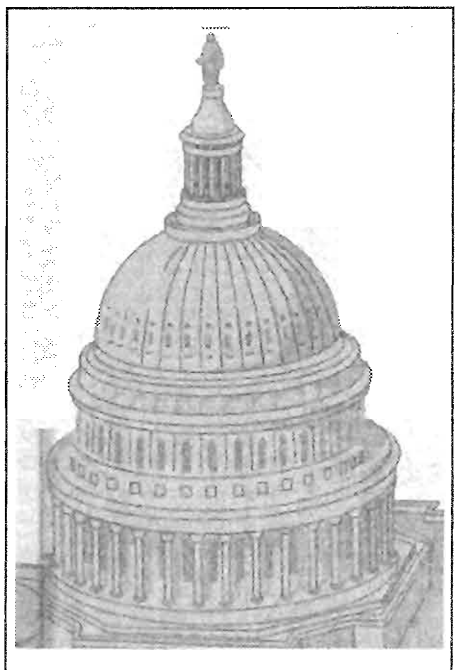
В.Ющенко заперечує звинувачення представників Національного банку України, проти яких порушено кримінальну справу

КИЇВ. – Прокуратура Києва 13 червня порушила кримінальну справу за ознаками злочину, передбаченого ч.2 ст.165 Кримінального кодексу України, за фактами зловживання службовим становищем працівниками Національного банку України при розпорядженні валютними коштами в 1997-1998 роках. Кримінальну справу порушено за ознаками злочину на підставі матеріялів тимчасової слідчої комісії Верховної Ради з вивчення діяльности Національного банку. Слідство у справі доручено слідчому відділу прокуратури м.Києва. У кримінальній справі фігурує факт, що в матеріялах тимчасової слідчої комісії ВР є досить даних про зловживання службовим становищем посадовими особами НБУ, що призвели до тяжких наслідків. Як відомо, публікації в ряді західних ЗМІ у січні цього року матеріялів тимчасової депутатської комісії, очолюваної Віктором Сусловим, про зловживання Україною кредитами МВФ стали причиною напруження у взаєминах України з міжнародними фінансовими організаціями.

КИЇВ. – Прем'єр-міністер України Віктор Ющенко вважає, що "дії посадових осіб і правління НБУ, проти яких порушено кримінальну справу київською прокуратурою за фактами зловживання службовим становищем в 1997-1998 рр. відповідали чинному законодавству". "Я абсолютно в цьому впевнений", – заявив керівник уряду в інтерв'ю журналістам. Він зазначив, що для зміни ситуації "треба, щоб минуло декілька місяців інтриг". Водночас В.Ющенко наголосив, що розуміє, "ким і для чого" подано матеріяли до Генеральної прокуратури, але зазначив при цьому, що він не хоче "виносити це сміття на публіку". За його словами, "всі розуміють, що ця справа стосується Ющенка, проти якого триває тактична гра", – зазначив прем'єр-міністер.

З цього приводу голова Соціялістичної партії України Олександер Мороз під час прес-конференції в Запоріжжі 22 червня сказав:

(Закінчення на стор. 4)

4 липня –
День незалежности США
1776 – 2000

"Українська Спадщина": маємо чим пишатися!

Танцювальна група „Волошки".

Щорічний фестиваль "Українська Спадщина" в п'ятнадцяте відбувся в місті Йонкерс, штат Нью-Йорк, з 16 по 18 червня. Вкотре на подвір'ї греко-католицької церкви святого Михаїла три дні збиралися українці з усіх околиць. Також були присутні чимало американців, багато з яких вже не перший раз. Вони зі задоволенням слухали українську пісню та дивувалися мистецтву українських танців. Незмінний ведучий Роман Василик створив комфортну атмосферу для всіх гостей, незалежно від національности.

(Закінчення на стор. 18)

Новий Амбасадор США до України доповідав перед Сенатською комісією

Ростислав Хомяк

ВАШІНҐТОН. - Американський дипломат Карлос Паскуаль, якого Президент Клінтон хоче призначити до Києва черговим амбасадором США, вважає, що перед Україною стоїть "історична нагода закріпити собі місце незалежної, де-

(Закінчення на стор. 2)

УКРАЇНСЬКА ДІЯСПОРНА ОЛІМПІЯДА – 2000
Філядельфія, 1 – 4 ого липня, 2000
UKRAINIAN DIASPORA OLYMPIAD – 2000
Philadelphia, July 1st – 4th, 2000
ПІД ПАТРОНАТОМ УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ

Українська діяспорна олімпіяда запрошує 1, 2, 3, 4 липня до Філядельфії!

В суботу, 1 липня, учасники і гості Олімпіади-2000 зустрінуться на Олімпійському бенкеті в Горшемі, а наступного ранку відбудеться урочисте відкриття спортивного свята. Крім численних спортивних змагань, на Олімпіяді гратимуть і співатимуть музичні ансамблі „Карпати", „Львів'яни", „Обереги", тріо „Голубка", танцюватимуть ансамблі „Сизокрилі", „Волошки". Велика олімпійська забава відбудеться 2 липня, в неділю.

Розповіді про Олімпіяду-2000 читайте в наступних числах „Свободи".

Вітаємо учасників і гостей Української діяспорної Олімпіяди!

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Прикарпаття виступає на захист В.Ющенка

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. – Українські патріотичні сили Прикарпаття виступили зі заявою на захист прем'єр-міністра Віктора Ющенка, яку надіслали Президентові і Верховній Раді України. У документі зазначається, що українському урядові "в надзвичайно короткий час вдалося розв'язати ряд болючих проблем: зросло виробництво, збільшились надходження до бюджету, а надходження від приватизації втричі перевищують минулорічні показники". Представники 24 політичних організацій Івано-Франківщини, які підписали заяву, висловлюють стурбованість тим, що „деяким олігархам, які воліли б і далі збагачуватися коштами зубожілого народу, не подобається курс В.Ющенка на реальні, а не декларативні реформи, на прозору приватизацію і боротьбу з тіньовою економікою". Автори заяви вимагають від Президента і парляменту створення „всіх умов для діяльности уряду". У заяві міститься заклик до політичних партій країни підтримати В.Ющенка і не дати „злим силам до кінця зруйнувати національну економіку, розграбувати Україну".

Н. Вітренко висунула вимогу „Геть Кучму!"

ЛУГАНСЬК. – До проведення всеукраїнського страйку з єдиною вимогою "Геть Кучму!" закликала виборців голова Прогресивної Соціялістичної Партії України Наталя Вітренко народний депутат України під час зустрічей на Луганщині. Вона зазначила, що "в країні править не закон, а сила, сконцентрована навколо влади". За її словами, Леоніда Кучму "вдруге нав'язали Україні", "ще один-два роки – і колонізацію країни буде завершено". На її думку, перед Україною нині стоять два завдання – слід розірвати стосунки з Міжнародним валютним фондом і відправити Президента Л. Кучму у відставку. Вона зазначила, що Указ глави держави від 3 грудня 1999 року „Про невідкладні заходи з прискорення реформування аграрного сектора економіки" є механізмом позбавлення народу землі. За словами Н.Вітренко, амнестія тіньового капіталу, законопроєкт про яку було проголосовано у парляменті 22 червня, "відкриває шлях для притоку в країну кримінальних грошей з усього світу".

Л.Кучма підписав закон про збільшення мінімальної зарплати

КИЇВ. – Президент України Леонід Кучма підписав прийнятий Верховною Радою Закон „Про встановлення розміру мінімальної заробітної плати на 2000 рік", яким встановлюється розмір мінімальної зарплати з 1 квітня поточного року – 90 грн., з 1 липня – 118 грн. на місяць. Як повідомила прес-служба глави держави, Президент також підписав ряд законів, прийнятих Верховною Радою, зокрема „Про внесення змін до Закону України" ,„Про приватизацію державного майна", „Про внесення змін до деяких законів України з питань оподаткування", „Про внесення змін до Закону України, про фіксований сільськогосподарський податок".

Верховний комісар ОБСЕ в Україні

КИЇВ. – Під час робочої візити в Україну Верховний комісар ОБСЕ з питань національних меншин Макс Ван Дер Стул ознайомився зі ситуацією російської меншини в Україні з метою зформувати об'єктивну оцінку стану справ та спростування звинувачень з боку певних політичних сил в РФ у нібито недостатньому забезпеченні прав та культурних і мовних потреб цієї меншини в Україні. Як повідомив в Міністерстві закордонних справ України керівник прес-служби Ігор Грушко, під час візити М. Ван Дер Стула, що тривала від 19 до 26 червня, відбулися зустрічі з віцепрем'єр-міністром Миколою Жулинським та в МЗС України.

МВФ покладає надії на український уряд

КИЇВ. – Міжнародний валютний фонд очікує від українського уряду сильних сигналів міжнародному співтовариству, особливо в банківському секторі, в енергетиці, у прискоренні приватизації, наголосив керівник місії МВФ Джуліан Беренгаут під час зустрічі представників місії з першим віцепрем'єр-міністром України Юрієм Єхануровим. Місія МВФ перебувала в Україні з 20 по 28 червня. Д.Беренгаут передав українському урядові проєкт листа з переліками структурних заходів, які передуватимуть кредиту за програмою розширеного фінансування, та заходів, які здійснюватимуться після початку програми. Український уряд має внести до листа свої позиції, і після підписання керівниками уряду та головою місії цей документ стане основою для розгляду „українського питання" Радою директорів Фонду.

Віце-канцлер Й.Фішер перебував в Україні

КИЇВ. – З офіційною візитою в Україні 22-23 червня перебував віце-канцлер Федеративної республіки Німеччина, міністер закордонних справ Йошка Фішер. Як повідомили у Міністерстві закордонних справ України, це перша візита в Україну члена федерального уряду Німеччини після президентських виборів в Україні. Однією з провідних тем переговорів та зустрічей було питання комплексного вирішення проблеми закриття Чорнобильської АЕС, виконання Великою сімкою та Европейською комісією у повному обсязі зобов'язань, передбачених Меморандумом про взаєморозуміння 1995 року. У зовнішньополітичному відомстві України візиту розглядають як важливий етап підготовки до українсько-німецьких консультацій на найвищому рівні 11-12 липня в Ляйпцігу.

Новий Амбасадор США...

(Закінчення зі стор. 1)

мократичної і ринкової европейської держави." Він також вважає, що "в інтересі Америки є допомогти українцям...досягти цієї мети." Але передумовою успіху тут є повна перебудова України зсередини. "Якщо Україна хоче бути Европою, вона мусить виглядати як Европа," – каже він і додає, що хоч чимало зі своєї совєтської спадщини Україна вже позбулась, її "похід до демократії й ринкової економіки ще далеко не завершений."

Дипломат Паскуаль висловив ці погляди 21 червня на слуханні сенатської комісії міжнародних справ, яка розглядала його призначення – і призначення трьох інших осіб – на американських амбасадорів. (Такі призначення робить Президент, але вони не дійсні, доки Сенат США не затвердить їх. Президент Клінтон номінував Паскуаля 1 березня 2000. Сенатор Ґордон Сміт, який вів слухання, висловив сподівання, що комісія передасть до Сенату рекомендацію на затвердження номінацій через кілька днів, а тоді керівники Республіканської більшости в Сенаті вирішать, коли голосуванням затверджуватимуться призначені амбасадори).

Погляди Карлоса Паскуаля щодо України мають значення, бо протягом останніх років він був одним з вищих чиновників, які керують американсько-українськими стосунками (зараз він є спеціяльним помічником Президента і керівником російських, українських та евроазійських справ у Національній Раді безпеки). Він чимало разів відвідував Україну, брав участь в усіх важливих американсько-українських переговорах і добре орієнтується в тонкощах українського державотворення. Тим більше, що раніше він працював дипломатом у Мозамбіку – країні що знаходиться точно на південь від України і яка до здобуття самостійности1975 року була колонією – понад 100 років довше, ніж Україна. Паскуаль родився на Кубі, але виростав у США, закінчив Стемфордський університет і аспірантуру в Гарварді.

На запитання сенатора Сміта, яким чином можна б збільшити чужоземні інвестиції в Україні, Карлос Паскуаль відповів що інвестори потребують надійного правового ґрунту, "вони мусять бути певні в тому, що судова система країни буде стійка і послідовна, що діючі закони будуть виконуватись чесно, що податкова система дасть їм можливість мати прибутки і не буде конфісковувати їхнього майна." Тут він додав, що до якоїсь міри все це стає зрозумілим в Україні. А у своєму вступному слові перед комісією він заявив, що коли Сенат затвердить його номінацію, він буде працювати з підприємцями в Україні та з американськими інвесторами з метою економічного розвитку України, та буде тримати зв'язки з американською українською громадою, щоб та допомагала сприяти демократії, конкуренції й свободі в Україні.

У дискусії з сенатором Річардом Луґарем про позитивні зміни, які наступили в Україні протягом останніх років, Паскуаль назвав рішення Президента Леоніда Кучми в галузі зменшення адміністративного апарату, у справі землевласництва, у справі дерегуляції. Все це, - сказав він ,– зрушило стару совєтську систему і дало початок у формуванні ринкової системи та демократизації. Він також заявив, що реформа електроенергетичного сектора дуже потрібна Україні, бо цей сектор є великим джерелом корупції. А віддаючи належне сенатору Луґарові за його авторство (разом з сенатором Семом Нанном) законодавства, яке дало Україні американську допомогу в галузі оборони, дипломат Паскуаль закликав сенатора сприяти збільшенню американської допомоги Україні. Дотепер майже 11 тисяч громадян України відбули тренування і навчання у Сполучених Штатах, сказав він, і додав: "Це багато,- і це не досить." Такі галузі, як сільське господарство, вільна преса, основне економічне управління, самоврядування потребують ще більшої кількости людей з України, які мали б можливість набути досвіду у США, сказав він і як приклад успішної роботи у здійсненні американських програм в цих галузях він назвав вашінгтонську Фундацію Україна-США, яку очолює Надя Комарницька-МекКоннелл.

Україна "приречена" на зростання

Прогнозують експерти Міжнародного центру перспективних досліджень

На їх думку, у 2000 році виробництво внутрішньої валової продукції зросте на 2 відс., а у 2001 році – на 3 відс. Головними чинниками росту мають стати збереження макроекономічної стабільности, пожвавлення попиту та покращення продуктивности економіки. Виважена податкова політика забезпечить доходи зведеного бюджету на рівні 26.5 відс.ВВП у 2000 р. і 26.8 відс. ВВП у 2001 р.

У 2000 році національна валюта знеціниться на 21 відс. (до 6.3 грн. за 1 дол.). У 2001 році, через вповільнення девальвації та темпів росту пропозиції грошей, інфляція споживчого ринку становитиме 13.2 відс. У 2000 та 2001 роках зовнішньоекономічний оборот зростатиме щорічно на 3 відс. У 2000 р. реальні наявні доходи населення збільшаться на 3 відс. завдяки легалізації неофіційних доходів, розвиткові малого бізнесу та зусиллям уряду щодо дотримання соціяльних зобов'язань бюджету, а у 2001 р. після підвищення реальної заробітної плати – на 4 відс.

У своїх прогнозах фахівці виходили з офіційних джерел інформації – Державного комітету статистики, НБУ, Міністерства фінансів. За словами головного економіста Центру, існують й певні ризики щодо такого прогнозу. Серед них – відсутність зовнішньої підтримки реформ: якщо не буде відновлено програми розширеного фінансування МВФ і відповідно проєктів Світового банку, під загрозою опиниться макроекономіка і стабільність.

УНІАН

На засіданні Ради глав урядів країн СНД Україна підписала 13 документів

20 червня у Москві відбулося засідання Ради глав урядів країн СНД. Українську делегацію очолив прем'єр-міністер України Віктор Ющенко. На засіданні головою Ради голів урядів СНД обрано прем'єр-міністра Білорусії Володи-...а Єрмошина.

...країнська делегація на засідан-...і Ради голів урядів країн – членів СНД підписала 13 з 18 документів, винесених на розгляд засідання. Зокрема Україна підписала без застережень програму дій з розвитку Співдружности незалежних держав на період до 2005 року, положення про єдиний бюджет органів СНД, що фінансуються за рахунок бюджетних коштів держав – учасниць СНД, про спільну робочу комісію держав – учасниць СНД, угоди про співробітництво у припиненні правопорушень у сфері інтелектуальної власности тощо.

Крім того, глави урядів СНД на засіданні узгодили принципи запровадження режиму вільної торгівлі в рамках співдружности (Росія є єдиною з країн СНД, яка не ратифікувала договір про зону вільної торгівлі).

Прем'єр-міністер України вважає "дуже великою перемогою" цю домовленість. В інтерв'ю журналістам український прем'єр наголосив, що в ході обговорення цього питання сторонам "вдалося знайти компроміс щодо принципів та інструментів режиму вільної торгівлі". При цьому він зазначив, що ця проблема обговорювалася саме з ініціятиви України.

Як сказав Президент Білорусії Олександр Лукашенко, справи в СНД "і так йдуть погано". "Вони ніяк не будуть йти, якщо ми не вирішимо цю проблему – головну економічну проблему, не дамо можливости вільно переміщатися вантажам, робочій силі, товарам на пострадянському просторі". "Таке СНД, – переконаний О.Лукашенко, – нікому не потрібне. Тому це головне питання, яке ми будемо обговорювати, і на вирішення якого вже треба виходити, хоча б із 1 січня наступного року".

За словами прем'єр-міністра України В.Ющенка, Росія готова переглянути перелік "вилучень" товарних груп щодо українського експорту. Український прем'єр сказав, що він "не хотів би оприлюднювати ці скорочення до закінчення дискусії, але йдеться про радикальний підхід". За його словами, про обсяг скорочення цього переліку буде повідомлено лише після проведення всіх переговорів. В.Ющенко зазначив, що процедура перегляду переліку вилучень проходитиме в четвертому кварталі 2000 року і, на думку прем'єра, "буде мінімалізована і стане останньою сходинкою адаптації до режиму зони вільної торгівлі".

Президент України Леонід Кучма розцінює програму впровадження зони вільної торгівлі як історичний факт. Про це він заявив на прес-конференції після прибуття в аеропорт Бориспіль."Нині ми маємо справу з новим Президентом Російської Федерації та з новою Росією. На сьогодні політика Росії більш прагматична, зрозуміла і передбачувана. У Росії немає бажання загнати якусь проблему в глухий кут, що стосується і зони вільної торгівлі", – сказав Президент України.

УНІАН

Павло Лазаренко зізнався у відмиванні грошей

Колишній прем'єр України Павло Лазаренко в понеділок, 26 червня, зізнався через свого авоката у „відмиванні" в Швайцарії 9 млн. долярів США. Тимчасом швайцарські прокурори мають надію довести Лазаренкові „відмивання" значно більшої суми. Вони припускають, що за 1994-1997 роки Лазаренко вкрав в Україні 880 млн. долярів США. Ці гроші перейшли через 80 банків, в тім 170 млн. через швайцарські банки. ...роте прокурори ще не знають, як ...і довести.

Швайцарський прокурор Бернард Бертоса сказав на понеділковому слуханні справи Лазаренка в Женеві, що звинувачення уклало угоду з захистом, намагаючись знайти вихід зі складної справи. Бертоса вимагає для Лазаренка покарання 18 місяців позбавлення волі умовно, конфіскації і повернення Україні 8.5 млн. долярів США, заморожених на рахунках швайцарських банків. Адвокат Лазаренка сказав женевському судові, що його підзахисний „не є скорумпованою офіційною особою". Він стверджує, що йдеться про „змішування публічних функцій з приватними інтересами в країні, де приватизація проводилася невпорядкованим способом і де не бачили нічого незвичайного в тому, що політик був водночас бізнесменом".

ПАП, ІАР

Зменшується кількість безробітних в Канаді

ОТТАВА. – Кількість безробітних в Канаді зменшилась до 6.6 відсотка в травні, це найнижчий рівень безробіття за останніх 24 роки. Сильний ріст економіки збільшив на 42,000 потребу у працюючих минулого місяця, і майже всі пропозиції були пов'язані з постійною працею у приватному секторі. Маючи таке велике запотребування людей до праці та інші ознаки економічного росту, економісти сподіваються, що Банк Канади продовжуватиме узгоджувати будь-яке підвищення відсотків з Федеральним Резервним банком у США.

АМЕРИКА І СВІТ

Як бути з торговельним статусом Китаю?

ВАШІНҐТОН. – Кілька тижнів після схвалення Палатою Репрезентантів законопроєкту вільної торгівлі з Китаєм, Президент Билл Клінтон запросив до Білого Дому групу сенаторів з обидвох парій щоб обговорити стратегію і знайти спосіб, як переконати республіканських керівників визначити дату обговорення цього законопроєкту в Сенаті. У Палаті Репрезентантів прихильники мусили до останньої хвилини боротися за голоси. У Сенаті прихильники надання Китаєві сталого торговельного статусу не мають подібних проблем, але вони хочуть схвалити законопроєкт Палати Репрезентантів без будь-яких змін. Зміни чи поправки змусили б законопроєкт повернути до другого, можливо – непевного голосування. Сенатор Трент Лотт, провідник більшости і прихильних законопроєкту, сказав, що Сенат не має часу на розгляд усіх бажаних поправок і на голосування перед перервою з приводу Дня незалежности 4 липня. Наступна можливість – впродовж трьох тижнів у липні – перед загальною літньою перервою. Однак і тут часу для цього малувато, і справу можуть відкласти до вересня на що прихильники злісно завважують, що тоді ця справа включиться у політику виборчого року.

Підвищили видобуток нафти на 2.5 відсотка

ВІДЕНЬ, Австрія. – Щоб запобігти неймовірно швидкому зростові цін на нафту, тут минулого тижня Організації нафто-експортних країн вирішила збільшити видобуток нафти до приблизно 708,000 бочілок денно, або 2.5 відсотка, від 1 липня. Це друге з черги збільшення видобутку нафти в останніх трьох місяцях є дещо більшим, як сподівалися. Одначе аналітики кажуть, що це збільшення є незначним, щоб вплинути на зменшення цін на бензину, котрі у деяких реґіонах США дійшли до понад 2 дол. за ґальон.

Публічна молитва є неконституційною

ВАШІНҐТОН. – Минулого тижня Верховний суд підтвердив своє попереднє рішення і заборонив молитися учням середньошкільникам на початку футбольних змагань. Навіть якщо молитва започаткована учнями, це є протиконституційним актом. За це рішення подано 6 голосів і 3 – проти. Суддя Джон Пол Стівенс, з'ясовуючи думку більшости, каже, що навіть коли присутність на даній події є добровільною і молитву започатковують самі учні, така „молитва перед початком змагань має небажаний вплив на присутніх і змушує їх брати участь у релігійному акті Богослужіння".

Співпраця у поборюванні наркоманії

ПЕКІН. – Китай і США погодились посилити спільну боротьбу проти нелегальних наркотиків, зокрема героїни і метамфетаміни. Ці два наркотики стали нещастям обидвох країн і великої частини Азії. Впродовж кількох років американські та китайські офіційні чинники у багатьох випадках часами співпрацювали, щоб припинити контрабанду наркотиків. Тепер обидва уряди підписали першу формальну угоду, згідно з якою сторони ділитимуться інформаціями і доказами щодо нелегального ввезення наркотиків.

У США охорона здоров'я – не найкраща

НЬЮ-ЙОРК. – Світова організація здоров'я вперше минулого тижня подала інформацію про якість систем охорони здоров'я у світі. Їхня аналіза свідчить, що про здоров'я своїх громадян найкраще дбає Европа. Натомість США у цьому відношенні відстають переважно через нерівне розподілення зусиль у цій ділянці. Клясифікуючи різні системи, Світова організація здоров'я у своєму звіті (2000 р.) говорить не тільки про загальну суму видатків на охорону здоров'я, але також і про її розподіл серед різних груп 191 держав, що є членами Світової організації здоров'я. Окремі країни оцінювано за п'ятьма категоріями. Згідно зі звітом, перших п'ять країн – це Франція, Італія, Сан-Маріно, Андора і Мальта. США знаходяться серед перших, коли йдеться про витрату грошей на цю ціль, але неспроможні за ці гроші подбати про здоров'я великої кількости своїх громадян,і тому займають тільки 37 місце серед народів світу.

Росія призначила нового керівника для Чечні

МОСКВА. – Президент Росії Владімір Путин призначив мусульманського церковнослужителя правити Чечнею. Цей крок має намір леґалізувати збройне втручання Росії та допомогти їйзакріпити своє володіння у цьому реґіоні. В. Путін твердить, що новий керівник муфтій Ахмед Кадиров матиме підтримку своїх людей. Одначе багато чеченців не вірять провідникам, які стали по стороні росіян у цьому конфлікті, тому йому буде важко здобути авторитет. Аслан Масхадов, президент Чечні, в 1994 році, перед аґресією Росії, назвав новопризначеного керівника зрадником. Призначення нового чеченського управителя не зупинило нападів чеченців в околицях, які окуповані російськими військами.

Спаралізований здобув вершину гори Райнієр

АШФОРД, Вашінґтон. – Чоловік, який хворіє на параліч нижніх кінцівок, у неділю, 18 червня, здобув власними силами вершину гори Райнієр. Краєва служба парків заявила, що це перший спаралізований альпініст, який досягнув такої мети. Альпініст Пітер Райке, за фахом хемік, з місцевости Паско у штаті Вашінґтон, розпочав похід 8 червня, користуючись спеціяльно ним запроєктованим і збудованим „снов под", який має вигляд крісла на колесах для хворих, але є на тракторних вужах і порушується ручною корбою. Це була третя спроба альпініста в останніх трьох роках, який не володіє ногами в результаті аварії під час альпіністського сходження в 1994 році.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $50.00, на півроку - $30.00. Для членів УНСоюзу - відповідно $40.00 і $25.00. В Україну, Европу й Австралію $50 (авіяпоштою - $160, в Австралію - $175). За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Дописи, підписані авторами, не завжди відповідають поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор - Раїса Галешко
Редактори: Ольга Кузьмович, Ігор Пилипчук, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто; Верстка - Павло Стокотельний; Реклама - Марія Осціславська; Адміністратор - Володимир Гончарик.

Незалежність держави – це незалежність духу

4 липня знову увесь світ відзначатиме День незалежности США. В цьому немає перебільшення, тому що проголошення у 1776 році колишніх англійських колоній незалежною державою було початком розпаду великих імперій, передвістям Французької революції, а дальший розвиток нової заокеанської держави послужив усім народам прикладом того технологічного, соціяльного і побутового прогресу, якого з вірою в Бога можуть досягти люди, незалежні духом, позбавлені віковічних упереджень і підтримані державою.

З ходом історії народи один за одним набували свою державну і національну незалежність. Цей процес триває й досі, тому що останні імперії – великі і малі – ще не випустили з своїх володінь усіх охочих жити самостійним життям. Особливо відчутний хід цього процесу на прикладі Російської імперії, котра більше трьох століть вогнем і підкупом утверджувалася на велетенському евроазійському просторі, долаючи опір, насаджуючи доктрину зверхности одного народу над іншими, вирощуючи відданих служників імперської ідеї. Впродовж трьох століть на просторах Росії не згасало полум'я визвольної боротьби. Вона тривала в Україні і Польщі, на Кавказі і в Сибіру. Переможені зникали у хащах Сибіру, їхні імена викреслювалися з історії і народної пам'яті, але нові борці ставали до опору. Після приборкання повстання 1831 року в Польщі великий російський поет Олександер Пушкін з насмішкою писав:

Куди відсунем стрій твердинь?
За Буг, до Ворскли, до Лиману?
За ким залишиться Волинь?
За ким і спадщина Богдана?

Звісно, придворний поет і його послідовники вважали, що усе це залишиться за Москвою, бо немає сили, яка могла б кинути їй виклик. Через 200 літ після проголошення незалежности в Північній Америці настав кінець Російської імперії. Не тільки польський, а й багато інших народів стали незалежними. Щоправда, Москва ще намагається утримувати рештки колишніх володінь і на прикладі кривавого придушення незалежної Чечні показати іншим залежним народам, до чого призведе непокора. Але хід історії невідворотний...

З великим піднесенням зустріла свою вимріяну, але усе ж несподівану незалежність Україна. Проте вже через кілька років піднесення применшилося під тягарем поточних проблем. І тут з'ясувалася ще одна істина, якої досі не усвідомлювали українці. Незалежність є не тільки державним актом, а й духовним станом людей. Інколи українцям важко збагнути, чому американці так вперто тримаються за право мати вогнепальну зброю, коли є надійна поліція? Чому вони не набудували трамвайних колій, а заходилися випускати авта, кожне з яких має бути особливим, не схожим на інші? Усе це – зовнішні прояви незалежности кожної особи. Аналітики на основі психолочічних і статистичних узагальнень можуть вивести формули такого індивідуалізму, але суть буде одна – незалежність держави починається з незалежности кожної особи. І цьому варто повчитися в американців.

День незалежности США – свято великої країни. Але, святкуючи його, варто бодай на хвилю замислитися про те, що справжня незалежність приходить лише тоді, коли люди мають уявлення про десять Божих заповідей, особисту гідність і плодотворну працю. Про це варто нагадати нашим краянам в Україні, до яких свято Незалежности прийде вже через 50 днів.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про камінь у серці

Скільки разів довелося слухати виголошення цього відомого вірша С. Воробкевича у виконанні, як звичайно, молоденьких декламаторів, які з більшим або меншим переконанням рецитують: „Мово рідна, слово рідне, хто-тя забуває, той у грудях не серденько, тільки камінь має"... Здається, однак, ніколи ці прості, нехитрі слова не були так актуальні, як тепер, коли русифікація цілою силою проходить вільною Україною.

Пишуть про неї постійно в нашій пресі, розповідають з переляком приїжджі з України, але навіть і цього не треба, щоб бути свідомим, що російська мова тепер у повній офензиві та тяжить каменем на серцях тисячів наших земляків.

Ніяк не допомагають публічні заклики до Президента, письмові звернення літераторів, журналістів, педагогів, що, покликуючись на закон про мову, закликають до повернення її державних прав.

Але чи тут проблема тільки у правах, чи можна накинути комусь розговірну мову, як він її не вміє або не хоче вживати? Чи можна примусити когось читати українською мовою, як йому легше російською?

Здається, ми, охоплені евфорією з-перед дев'яти років, ніяк не сподівалися такого обороту справи в нашій батьківщині.

„Шовкова русифікація" приплинала поволі, але впевнено на наші землі і ми навіть не счулися, як вона захопила більшість їх всецілo. Ба, що більше – здається, не завважили її навіть члени „четвертої хвилі" що так радо та частенько читають „Новое Русское Слово", а „Свободу" позичають на неділю, від „сусіда". Ця російська газета стає і місцем оголошень українських імпрез та українських мотелів чи інших місць відпочинку. Тоді чи можна дивуватися з читання російських газет та із вміщування там своїх оголошень в Україні? Чи не тяжіє тим усім, що підпирають російську мову, цей внутрішній камінь, про який, не розуміючи добре значення його, так часто рецитують наші діти?

Але саме наші діти часом розуміють існуючий тепер натиск краще, як ми того сподівалися, і це додає нам конче потрібного оптимізму. Перед нами – прегарні альбоми, зладжені дітьми та їхніми опікунами після перебування в західних областях України під час Великодніх свят. Ці альбоми – скарб керівника організації ККДУ, що рік-річно фінансує відвідини українських дітей із східніх областей у родинах із Галичини на час Різдвяних і Великодніх свят. В. Воловодюк позичає нам цей свій скарб на кінець тижня і я, читаючи незугарні рядки, писані дитячими руками, зачерпнула віри в українського духа, що таки „тіло рве до бою". Ось що пише учень ліцею з Луганська: „Мені здається, що нам, майбутньому поколінню, треба замислитись над тим, як зберегти свою мову, свою культуру та як зробити її цікавішою".

А тут враження керівника харківських дітей: „Ми їхали „осчасливіть" своєю присутністю Галичину. Осчасливілі... Зразу прямо на вокзалі. Хтось із галичан запитав: „А що це за група, куди їде? І все! Язик затягло, щелепи звело. Бо вперше у житті до нас звернулися рідною мовою...".

А в іншому звіті читаємо: „Що зворушило нас, коли ми вступили на тернопільську землю? По-перше, щирий прийом, приємне спілкування по-українськи, чарівна привітність".

І так з усіх сторін цих цікавих звітів-вражень читаємо подив, української гостинности, української доброти, але передусім української мови. Може, таки спільно – усі відкинемо цей камінь, що тяжіє над нами?

О-КА

Проти Національного банку України...

(Закінчення зі стор. 1)

"Якби зараз прем'єр-міністер України Віктор Ющенко і віцепрем'єр Юлія Тимошенко водночас подали у відставку, вони стали б героями, але цього бояться олігархи, та й сам Президент".

"Критика, яка сьогодні лунає на адресу уряду В.Ющенка, використовується лише як політична спекуляція, – зазначив він, – і розвиває її насамперед адміністрація Президента, яка намагається таким чином понизити авторитет прем'єра та інших осіб з його команди". За словами О.Мороза, "трагедія В.Ющенка полягає не лише в тому, що він добре знає банківську сферу і слабко знає економіку, а й у тому, що він говорить без заздалегідь підготовленого тексту, що багатьом не подобається".

Стосовно подальшої долі теперішнього уряду, то, на думку О.Мороза, дехто з олігархів дуже бажає якнайшвидшого його усунення для того, щоб "поєднати фінанси та владу, тим більше, що тепер розпочинається найцікавіший процес приватизації", а для цього треба захистити себе від виникнення будь-яких несподіванок.

УНІАН

У неділю відбулися довибори до Верховної Ради

КИЇВ. 26 червня. – У десяти виборчих округах в Україні в неділю, 25 червня, пройшли довибори та повторні вибори в київському окрузі ч. 221 до Верховної Ради. За словами голови Центральної виборчої комісії Михайла Рябця, хоча виборчі комісії реєстрували які порушення під час голосування, вони істотно не вплинули на результати виборів.

Президент України Леонід Кучма сподівається, що 10 народних депутатів, які здобули перемогу на цих виборах і довиборах, увійдуть до парляментської більшости. За словами Президента, „сьогодні люди не купуються на обіцянки, що завтра в Україні буде рай". Глава держави відзначив, що і Верховній Раді, і парляментській більшості зокрема необхідно "добре подумати, чому зменшилась довіра людей до парляменту".

Найбільше голосів у своїх виборчих округах дістали міністер економіки Сергій Тігіпко, радник Президента Раїса Богатирьова, колишній голова компанії „Нафтогаз України" Ігор Бакай, колишній заступник генерального директора „Мотор-Січ" Ярослав Сухий, голова правління компанії „Ліки України" Олександер Біловол, журналіст Тарас Чорновіл, юрист Павло Рябікін, заступник голови Одеської обласної державної адміністрації Василь Калінчук, заступник голови комерційного банку Ростислав Шіллер, заступник голови Київської міської адміністрації Іван Салій.

Голова Верховної Ради України Іван Плющ наголосив, що створення конституційної більшо-сти дасть змогу восени „цивілізованим шляхом" затвердити результати всеукраїнського референдуму в конституційному полі.

До осені цього року Комітет виборців України спільно з Центральною виборчою комісією і представниками комітетів Верховної Ради розроблять Виборчий кодекс для унеможливлення в майбутньому безкарного порушення законодавства про вибори. Про це заявив голова правління КВУ Ігор Попов.

Заступник голови правління КВУ Євген Радченко зауважив, що порушення суттєво не вплинули на результати виборів, хоча процедурні відхилення дають підстави для їх оскарження. Зас-тупник голови правління КВУ не виключає, що вибори у 115-му виборчому окрузі, де найбільше голосів отримав Тарас Чорновіл, можуть бути визнані недійсними.

Прес-секретар КВУ Олександер Черненко, говорячи про самогубство керівника однієї із виборчих дільничних комісій у Павлограді за 5 хвилин до завершення виборів, не виключив, що "ця трагедія пов'язана з виборами, хоча прокуратура говорить про особисті мотиви самогубства".

Директор Інституту політики Микола Томенко назвав винятково перемогу Т. Чорновола у Львові. На його думку, "лише виборці Львова підтвердили: національно-демократична ідея та ідея об'єднання політичних партій довкола кандидата, котрий представляє ідеологію, може привести до перемоги".

УНІАН

Уряд України готовий до діялогу з діяспорою

В українській діяспорі давно очікують на робочу візиту віце-прем'єр-міністра України Миколи Жулинського до Північної Америки. Це – зрозуміло. Як один із заступників прем'єр-міністра Віктора Ющенка, він відповідає у Кабінеті Міністрів за вирішення соціяльних і гуманітарних проблем. А ці питання завжди найбільше турбували нашу громаду, тому вона скористається нагодою почути відповіді з перших вуст.

За дорученням прем'єр-міністра, Микола Жулинський відвідає Вашінгтон, Філядельфію, Нью-Йорк, Торонто, Оттаву. Програма його візити також передбачає участь у Олімпіяді діяспори, зустрічі з провідниками громади, урядові консультації в столицях США і Канади.

Напередодні візити віце-прем'єр-міністер України погодився коротко відповісти на запитання „Свободи".

Віце-прем'єр-міністер України Микола Жулинський

– Якою Ви бачите співпрацю Української держави і української діяспори сьогодні?

– З призначенням нового Кабінету Міністрів України вперше за роки незалежности у програмі Уряду з'явилась позиція про тісну співпрацю з діяспорою. Раніше було більше слів, ніж діла. Місяць тому представники Української Всесвітньої Координаційної Ради зустрілись у Києві з прем'єр-міністром Віктором Ющенком і переконалися, що він завжди готовий підтримати їхні конструктивні пропозиції. На тій же зустрічі Віктор Ющенко запропонував керівникам українських громадських організацій підписати з Урядом Спільний меморандум, оскільки давно настав час узаконити стосунки між Україною і громадою за кордоном. У цьому документі можна вписати права і обов'язки обох сторін,

(Закінчення на стор. 18)

Київ мого серця

Ексклюзивне інтерв'ю Олександра Омельченка для „Свободи"

Минуло трохи більше року, як посадником столиці України кияни обрали Олександра Омельченка. Всупереч волі і бажанню настільки ж потужного, як і нахабного, олігархічного клану та вищої влади, на яку той мав (і має) вплив, що за будь-яку ціну хотіли посадити на київський трон Суркіса. Кияни не піддалися ні брутальному тискові олігарха через засоби масової інформації, ні шаленій агітації численної і щедро оплачуваної ним команди. Різні політичні сили, відчувши небезпеку для столиці, об'єдналися навколо Омельченка, показавши зразок монолітної волі. Переважною більшістю у 76.4 відсотка голосів Київ обрав своїм міським Головою не тільки енергійного господаря, не тільки будівничого і доброго організатора, але й свідомого українця, якому дорогі українські інтереси, заради яких він готовий працювати.

Київський міський голова Олександер Омельченко

Київський міський голова Олександер Омельченко погодився відповісти на запитання політичного оглядача "Свободи" **Віталія Карпенка.**

– Пане Голово, можна по-різному оцінювати час, протягом якого Ви перебуваєте на найвищому в Києві посту – міського Голови: ще тільки-но один рік або вже цілий рік. Будемо виходити з другого – що вдалося зробити за цей рік і чи задоволені Ви особисто результатами?

– Передусім хочу зазначити – з Києвом пов'язані кращі роки мого життя, всі мої найбільші досягнення як будівельника, господарника, керівника, політика. Це справді місто мого серця. Тепер по суті Вашого запитання: вдалося чимало. Наша головна мета – перетворити Київ у столицю европейського рівня за всіма параметрами. У цьому напрямку зроблені помітні кроки, і тому без показної скромности можу сказати: задоволений тим, що зроблено. Але самокритично визнаю, що зробити можна було і треба було набагато більше, тому повного задоволення бути не може. Така діялектика...

– Коли вже говорити про европейський рівень, то його пересічна людина помічає передусім візуально. Чи можна наочно помітити наближення до европейського рівня на вулицях Києва?

– Хто хоче побачити, той побачить. Київ нині живе повноцінним життям: працює, будується, навчається, відпочиває. Треба бути сліпим, щоб не побачити реконструйований Хрещатик. Цього року повністю оновлено площу Слави. А скільки розширено і впорядковано вулиць, скільки зроблено для вдосконалення транспортного сполучення! Попри те, що будівельна галузь практично в занепаді по всій Україні, столиця будується. До кінця нинішнього року плянуємо здати 1 млн. квадратних метрів житла. А згадаймо відновлення наших духовних святинь, зруйнованих більшовицьким режимом – Михайлівського золотоверхого монастиря, який уже відбудований і недавно освячений Патріярхом Філаретом, та Свято-Успенського собору Києво-Печерської лаври, відбудова якого тепер завершується. Це якраз те, що, як ви кажете, можна побачити навіч.

– Основою будь-якого успіху є економіка. В Україні це сьогодні найслабкіше місце – значного пожвавлення виробництва, на жаль, не спостерігається. А як у Києві?

– Певні зрушення намітилися. У першому кварталі нинішнього року приріст промислової продукції у Києві становив 37.2 відс. порівняно з таким періодом минулого року. Виробництво ж товарів широкого споживання зросло на 47.4 відс. Це, як на нинішні часи, зовсім непогані показники. У першому півріччі очікується приріст промислового виробництва понад 30 відс. до відповідного періоду минулого року.

– Справді вражаючі показники, якщо взяти до уваги, що ще зовсім недавно багато підприємств, як говориться, "лежали"... Як же вдалося цього досягти?

– Цьому підпорядкована вся наша економічна політика. Ви справедливо відзначили, що ще недавно багато підприємств не працювало. Так от, саме такі "лежачі" виробництва міська влада приймає до комунальної власности і за рахунок міського бюджету оздоровлює їх. Уже 27 таких підприємств оздоровлено, фінансова допомога їм перевищила 4 мільйони грн. Це одна із наших стратегічних ліній – на початок 2000 року у комунальній власності міста перебувало 532 промислових підприємства, торік вони мали 87.5 млн. грн. прибутку. В цьому році з міського бюджету передбачено виділити для санації підприємств 17 млн. грн. Друга лінія нашої економічної стратегії – опора на вітчизняного виробника. Все, що можемо самі виробляти при добрій якості, треба виробляти. Нам вдалося обсяг експорту продукції збільшити на 12.4 відс., а натомість імпорт зменшити на 13 відс. Завдяки цьому негативне сальдо зменшилося наполовину. Тепер започатковуємо спеціяльну програму імпортозаміщення "Альтернатива", головна ідея якої – всіляко сприяти вітчизняним підприємцям-виробникам, що

(Закінчення на стор. 6)

XIX - XXI
СВОБОДА
1893 - 2000
У ТРЬОХ СТОЛІТТЯХ

Українці голодували дуже часто

Коли в червні 2000 року приходять з України тривожні вістки про підвищення цін на хліб, мимоволі пригадується, скільки разів в останньому сторіччі Україна терпіла голод, скільки втратила з голодної смерти своїх людей. Опис голодової демонстрації у 1920 році опублікувала „Свобода" 1 червня 1920 року: *„Голодові заворушення у Львові. Львівська газета „Вперед" з 25 цвітня с. р. пише: Від двох днів тревають у Львові заворушення голодного населення, особливо жінок. Підставою заворушень є очевидно недостача хліба і бараболь, тих найконечніших средств до життя. Безпосередньою причиною заворушень була продажа голодному населенню так званих „бульв" замість бараболь. Жінки зібралися й пішли з цими „бульвами" під маґістрат, домагаючись поживи та отворення в неділю споживчих склепів. З окликами зверненими проти маґістрату проти радних, проти ведення війни і проти паскарів – рушили вони під намісництво.*

Інша партія жінок демонструвала на Городецькому передмістю, а жертвою розпуки голодних жінок впали отворені шинки та виставові шиби. Таке саме діялося і на Жовківському передмістю. Всюди лунали оклики: „Дайте хліба, бараболі, кінчіть війну!". Огірченнє населення є велике бо нема средств поживи".

Не дай Боже, щоб ми почули про подібні демонстрації в нинішній Україні.

Заклик УККА

З 1 січня 2000 року Україна, вперше як незалежна, самостійна держава, почала виконувати функції непостійного члена Ради Безпеки при ООН. Те, що Україну було обрано до Ради Безпеки, сприяє зростанню її авторитету та свідчить, що Україну визнано провідними країнами світу як европейську, демократичну державу. Проте забезпечення ефективного рівня роботи в цьому органі впродовж періоду членства України (2000-2001рр.) вимагає додаткових фінансових затрат.

У зв'язку з економічною скрутою, у якій перебуває Україна, усі фінансові ресурси держави спрямовані на забезпечення внутрішніх потреб країни. На зовнішньополітичну діяльність коштів не вистачає. Тому за спільним рішенням Міністерства закордонних справ та Міністерства фінансів України створено Фонд сприяння делегації України в Раді Безпеки при Постійному представництві України при ООН, який складається з благодійних внесків жертводавців. Певна річ, Україна ще не може фінансово змагатися з провідними високорозвинутими державами світу, проте вона повинна бути гідно представлена, як рівна серед рівних! Тому Український Конґресовий Комітет Америки звертається до Вас, наших жертводавців, яким небайдужа подальша доля молодої української держави та які готові допомогти у такий нелегкий час економічних перетворень, з проханням зробити свій внесок до цього Фонду з метою підтримки діяльности України в Раді Безпеки при ООН.

Реквізити Фонду: **Permanent Mission of Ukraine – Fund, acct. #292500412865, Chase Manhattan Bank, 825 United Nations Plaza, New York, N.Y. 10017.**

Крайова Екзекутива УККА

Київ мого серця

(Закінчення зі стор. 5)

продукують конкурентноспроможні в світі товари.

І нарешті, третій стратегічний напрямок – всіляка підтримка малого і середнього підприємництва, що дасть можливість створити середню клясу власників, яка становитиме опору нового суспільства. На початок нинішнього року в місті функціонувало 100 ринків різної форми власности на 50 тисяч торгових місць, причому 35 з них зовсім нові, створені останнім часом. Торік у столиці налічувалось 61.5 тис. малих підприємств або 26 підприємств на 1000 мешканців, що втричі перевищує середні загальнодержавні показники. Хочу зазначити, що приватизовані виробництва дають нині майже дві третини бюджетних надходжень.

– Названі Вами цифри і факти економічного розвитку промовляють самі за себе. Таке виробниче пожвавлення має позитивно впливати на зниження рівня безробіття…

– Звичайно, впливає. Тільки торік створено 19.2 тисячі нових робочих місць. Ми підрахували: якщо щорічні темпи приросту виробництва становитимуть 30–32 відсотки, то через три роки ми зможемо безробіття в Києві (це чи не найбільший соціяльний негаразд) практично звести до нуля.

– До речі, про соціяльні негаразди – як живуть кияни при загальному безгрошів'ї в державі?

– У столиці немає затримок з виплатою пенсій, соціяльних допомог, дотацій, пільг, платні в бюджетних установах. Торік на соціяльну допомогу киянам спрямовано майже 260 млн. грн. Минулого року оздоровлено 270 тисяч київських дітей, і ще буде оздоровлено нинішнього року понад 300 тисяч. В постчорнобильських умовах це не абищиця. Не задля похвальби, а ради об'єктивности зазначу, що за результатами оцінки життєвого рівня Київ визнано кращим містом в СНД.

– А все ж таки, пане Голово, у травні в столиці майже удвічі підвищились роздрібні ціни на хліб – основний продукт при нинішній незбалянсованій структурі харчування. Чим це пояснити і що робиться для того, щоб уникнути цього в майбутньому?

– На жаль, ми змушені були піти на цей крок – уже тоді, коли по всій країні ціни на хліб зросли вдвічі. Погодьтеся, що втримати їх на звичному рівні було неможливо – дешевий хліб зі столиці вимивався приїжджими з реґіонів: ми, щоб не залишити киян без хліба, збільшували випічку доти, доки не вичерпалися запаси зерна. Тепер доводиться імпортувати збіжжя за світовими цінами. Ця ситуація склалася через недолугу політику уряду, через безконтрольність якого наприкінці минулого року комерційні структури вивезли за кордон понад 5 млн. тонн збіжжя. Пізніше, щоб дотягнути до нового врожаю, уряд ухвалив постанову – закупити півтора млн. тонн харчового зерна в інших країнах, уже за цінами майже вдвічі вищими, ніж ті, за якими його було експортовано. Така ж ситуація склалася уже в червні цього року з цукром, коли ціни на цей продукт зросли на 170 відсотків.

Щоб подібне не повторилося в нинішньому році, київська влада вирішила обійтися без посередництва держави, і укладає прямі договори з областями на постачання до столиці хліба та інших продуктів сільського господарства, оплачуючи живими грішми.

– Та не хлібом єдиним живе людина, пане Голово. Читачів "Свободи" цікавить питання, чому столиця так повільно позбувається символів тоталітарного комуністичного режиму. На розі Хрещатика та бульвару Тараса Шевченка ще й досі бовваніє пам'ятник комуністичному вождеві Ульянову-Леніну, який ніколи у Києві не бував, але під орудою якого стільки лиха завдано українському народові. Багато вулиць і досі називаються іменами більшовицьких діячів. Коли столиця очиститься від усього цього?

– Питання не таке просте, як може здатися на перший погляд. Справді, тоталітарний режим масово наставив так званих об'єктів монументальної пропаганди, увічнював свої цінності в назвах вулиць і площ. Змінити це все відразу неможливо з багатьох причин. Скажімо, згаданий Вами пам'ятник Леніну віднесений до рангу загальнодержавних пам'яток культури і мистецтва. Вивести його з державного реєстру міська влада не може: не її компетенція. Знести самохіть – значить порушити Закон, а ми, зрозуміло, не можемо піти на це. Зрештою, чи й треба його зносити? Може, краще залишити, зробивши напис, ким насправді була ця особа, якої шкоди завдала нашому народові і ким та з якою метою поставлено цей монумент? Та ще поряд поставити пам"ятник Йосифу Сталіну з відповідним написом. Це було б контрастним доповненням пам'ятному знаку про голодомор 33-го року біля Михайлівського золотоверхого монастиря, який був штучно створений більшовицьким режимом і забрав понад 7 мільонів життів українців. Таким чином, була б наочна засторога проти тоталітаризму. Що ж до перейменування вулиць, провулків, майданів, то зробити це відразу також неможливо. По-перше, для цього потрібні значні кошти – адже треба міняти всі таблички, поштові адреси тощо. По-друге, треба продумано і виважено дібрати нові назви, щоб після нас не виникало потреби знову щось перейменовувати. У Київраді створена спеціяльна комісія, до якої входять переважно представники громадськости, яка послідовно і пляномірно проводить цю роботу. Ось, скажімо, тільки цього року вулицю Володарського перейменовано на Золотоустівську, вулицю Ратманського – на Введенську, вулицю Євгенії Бош – на ім'я славнозвісної народної майстрині Катерини Білокур, провулок Дзержинського – на Івана Козловського, вулицю Більшовицьку – на ім'я всесвітньо відомого українського спортсменаборця Івана Піддубного. З новими вулицями простіше, вони отримують імена відомих українців: наприклад, поета-патріота Василя Симоненка, композитора Мейтуса.

– І останнє запитання, яке від імені читачів часопису "Свобода" хочу Вам поставити, пане Голово. Як відомо, без мови немає нації. Не секрет, що останнім часом зросійщення населення України набуло такого розмаху, якого не було навіть за часів Щербицького. Скажіть, будь ласка, коли Київ, українська столиця, заговорить всуціль українською мовою?

– Згоден, що утвердження української мови як державної проходить не так успішно, як хотілося б. Причин такого становища чимало, але не буду заглиблюватись в історію питання та аналіз сучасної практики. Скажу тільки, що мовне питання посідає одне з чільних місць серед напрямків діяльності Київської держадміністрації. Мова є однією з найважливіших форм організації свідомости народу та найголовнішим фактором консолідації нації. Розуміння цього і спрямовує наші зусилля на збереження, розвиток і впровадження української мови в усі сфери громадського життя столиці, на піднесення її суспільно-політичної значущости. В цьому напрямку і робляться конкретні кроки. Так, при міськадміністрації створені і працюють безплатні курси ділової української мови. Ми разом з Центром "Рідна мова" видаємо спеціяльну серію українських словників – перекладних, тлумачних, термінологічних, довідкових. У місті розширюється мережа навчальних закладів – ліцеїв, гімназій, колеґіюмів – з поглибленим вивченням української мови й літератури. З метою створення системи безперервної мовної освіти за останні два роки був змінений статус загальноосвітніх шкіл з російськомовного на україномовний – тепер мовний статус середніх навчальних закладів відповідає національному складові населення міста. До того ж в усіх навчальних закладах столиці запроваджено вивчення курсу українознавства. У вищих навчальних закладах Києва за ініціятивою міської адміністрації створені і діють робочі групи, які вивчають дотримання чинного мовного законодавства України. Не буду перераховувати всіх заходів і форм нашої роботи в цьому напрямку – їх багато. І всі вони спрямовані на те, щоб українська столиця якомога швидше стала україномовною, як Ви кажете, всуціль. І я вірю в успіх, хоч ця справа дуже і дуже непроста в силу різних обставин – історичних і сучасних.

– Дякую, пане Голово, за цікаву бесіду і ґрунтовні відповіді.

Віталій Карпенко,
політичний оглядач"Свободи"

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Український Народний Союз пропонує нову програму

Якщо ви є членом УНСоюзу, ми пропонуємо придбати додаткове ґарантоване забезпечення, доплачуючи до попередньої грамоти від $1,000 до $5,000 долярів.

УНСоюз ґарантує додаткове забезпечення, яке не може бути відкиненим, усім членам-власникам грамот УНСоюзу на ціле життя (Whole Life), або платне двадцять років, (Р-20), чи платне до 65 року життя (Р-65), або подвійне забезпечення до 65 року життя (ДП-65).

З цієї пропозиції не можуть скористатися члени-власники термінових грамот, вивінувальних грамот, акцидентового або універсального забезпечення.

Як це діє:

УНСоюз видає додаткове домовлення (Pour in Rider) на наступні суми:

Вік: 0–36 $1,000 to $5,000
36–70 $1,000 to $2,500
71–90 $1,000 to ....

The Rates for the Pour-In Rider are listed as follows

Isue age	Premium Per $1.000	Issue Age	Premium Per $1,000	Issue age	Premium Per $1,000	Issue age	Premium Per $1,000
0	63						
1	63	26	145	51	349	76	696
2	64	27	150	52	361	77	710
3	66	28	155	53	373	78	724
4	68	29	161	54	385	79	738
5	70	30	167	55	397	80	752
6	73	31	173	56	409	81	765
7	75	32	179	57	422	82	778
8	78	33	186	58	435	83	791
9	81	34	193	69	448	84	803
10	84	35	200	60	462	85	815
11	87	36	208	61	475	86	826
12	90	37	215	62	489	87	837
13	93	38	223	63	504	88	848
14	96	39	232	64	518	89	858
15	100	40	240	65	533	90	868
16	103	41	249	66	547		
17	107	42	258	67	562		
18	110	43	267	68	576		
19	114	44	276	69	591		
20	118	45	286	70	606		
21	122	46	296	71	662		
22	123	47	306	72	637		
23	130	48	316	73	652		
24	135	49	327	74	667		
25	140	50	338	75	682		

Просимо виповнити залучений запитник і повернути до Головної канцелярії УНСоюзу.

Ukrainian National Association, Inc.
PO BOX 280 2200 Route 10 Parsippany, NJ 07054
Tel: (973) 292-9800
Name..........................Br...........Policy#.............
Current Age............Amount applied for $............
Adress...
....
Tel.................................SS#.............................
Beneficiary (name)...
Address...

Ваші пропозиції актуальні від 1-го червня до 30 вересня 2000 року. Якщо ми отримаємо виповнені формуляри з чеком перед останнім днем вересня ц. р., ви отримаєте 4% опусту у вкладках.

День Батька був справді чудовим днем

Дует „Лісова пісня" – А. Куцевич і Л. Грабовська.

Співає дівочий хор „Пролісок"

Андрій Воробець.

В неділю, 18 червня цього року, навіть погода на Союзівці не могла перешкодити успішно відсвяткувати 16-ий із черги День Батька. Він розпочався Літургією в храмі Пресвятої Трійці, а відтак – екуменічним Молебнем в пам'ять наших батьків у Північній Америці та Україні. Молебень відслужив о. Юрій Годенчук, а о. канонік Еміль Шараневич виголосив гарну проповідь на тему батьків. Багато гостей відвідало Союзівку того дня, і чимало з них прийшло на пополудневий концерт в залі „Веселка". У мистецькій програмі виступали: молодіжний український танцювальний гурток „Іскра" з околиць Морріставну, Н. Дж., під керівництвом Роми Прийми-Богачевської та опікунки Олі Кузів; (сьогодні Маркіян Копистянський, помічник мистецького керівника, вміло заступив п. Богачевську); дівочий хор „Пролісок" із Осередку СУМ в Нью-Йорку під проводом Андрія Стасева, мистецького керівника і пияніста, та Іванки Заяць, опікунки хору; та дует „Лісова Пісня" у складі бандуристки Алли Куцевич і солістки Людмили Грабовської.

„Іскра" заснована недавно, однак вже встигла заслужити собі ім'я добре вишколеної танцювальної групи, що є заслугою мистецького проводу, опікунів та батьків. Хор „Пролісок" діє від 1994 року, часто виступаючи на українських та міжнародних фестивалях у штатах Нью-Йорк, Нью-Джерзі, Коннектикат.

Бандуристка Алла Куцевич – випускниця Львівського Музичного Інституту ім. М. Лисенка, вже три з половиною роки концертує по Европі, Америці і Канаді, а співачка Людмила Грабовська закінчила музично-педагогічний факультет Рівненського педагогічного університету і вже чотири роки виступає в Америці. Концерт відкрила ведуча програмою Оксана Тритяк привітаннями з нагоди Дня Батька. Вона є також координатором особливих проєктів УНС та секретарем 25-го Відділу.

„Іскра" розпочала мистецьку програму жартівливим танцем „Залицяння". „Пролісок" виконав сім пісень: „Молитва", „Дорога в майбутнє" (із сольоспівом Мішель Сороки), „Мамо" (сольо виконувала десятилітня Андрейка Попович), „Україно" (сольо Наталки Ройовської), „Чайка степова", „Гуси-Лебеді" та

(Закінчення на стор. 10)

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСоюзу КВІТЕНЬ 2000 р.

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
Активні члени 3/2000	7,412	15,650	3,815	26,877
Неактивні члени 3/2000	7,304	18,153	0	25,457
Всі члени 3/2000	14,716	33,803	3,815	52,334
Активне членство				
Приріст у 4/2000				
Нові члени	11	28	0	39
Нові УЛ	2	5	0	7
Прийняті наново	5	14	1	20
Разом	**18**	**47**	**1**	**66**
Убуток 4/2000				
Померли	3	28	0	31
Вибрали гроші	2	8	0	10
Відійшли з дозрілими вивін. грамотами	11	23	0	34
Виплатили вповні вкладки забезпечення	13	22	0	35
Відійшли на част. випл. забезпечення	0	0	0	0
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	4	9	0	13
Вигасло забезпечення (активні)	8	12	9	29
Кінчилось забезпечення	0	1	3	4
Разом	**41**	**103**	**12**	**156**
Всі активні члени 4/2000	7,389	15,594	3,804	26,787
Неактивне членство				
Приріст у 4/2000				
Виплачене забезпечення	13	22	0	35
Відійшли на частинно виплачене забезпечен.	0	0	0	0
Вигасло продовж. безплатне забезпечення	4	9	0	13
Разом	**17**	**31**	**0**	**48**
Убуток у 4/2000				
* Померли	1	31	0	32
* Вибрали готівку	11	23	0	34
Дозрілі вивін. гр. неповної виплати	2	3	0	5
Повернені в активні	5	14	0	19
Вигасло забезпечення (неактиквні)	0	4	0	4
Разом	**19**	**75**	**0**	**94**
Всі неактивні члени 4/2000	7,302	18,109	0	25.411
РАЗОМ УСІ ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ 4/2000	**14,691**	**33,703**	**3,804**	**52,198**

ПОДЯКА ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УНС

жертводавцям за допомогу родинам українських шахтарів.

„Свобода" з 24 березня ц.р. видрукувала заклик Екзекутивного Комітету УНСоюзу з проханням складати пожертви на допомогу сім'ям загиблих шахтарів, які внаслідок трагічної події на шахтах Краснодону на Луганщині втратили чоловіка, батька чи сина і опинилися без засобу життя.

На цей заклик члени УНСоюзу і читачі нашого періодика відгукнулися дуже жертвенно і до кінця травня ц.р. зложили суму майже 10,000 дол. Кожному жертводавцеві Екзекутивний Комітет складає уклінну подяку за їх вирозуміння трагічної ситуації потерпілих 81 родини. Ці пожертви будуть в скорому часі передані кожній родині до рук за таким ключем: Згідно із одержаним офіційним списком, родини померлих шахтарів складаються з 73 жінок, 12 матерів, 1 батька, 1 тітки і 84 малолітніх дітей (до 18 літ), разом 171 особа. Загальна сума зібраних пожертв буде поділена на 171 і кожна родина одержить суму, відповідну до числа осіб у родині. Це означає, що родина з більшим числом дітей одержить більшу суму допомоги, а менша родина – меншу суму. Звіт і знімки з передання допомоги будуть подані до преси.

Ще раз, сердечна подяка всім жертводавцям.

УЛЯНА ДЯЧУК, предсідник УНС

СПИСОК ПОЖЕРТВ НА ДОПОМОГУ СІМ'ЯМ УКРАЇНСЬКИХ ШАХТАРІВ

Name	City	State	$$
Samotowka MD, Michael	Huntsville	AL 1,000.00	
Kunasz, Ihor & Zenovia	Collegeville	PA	1,000.00
UNA offices, auditors, and employees	Parsippany	NYJ	
Diachuk, Ulana			100.00
Kaczaraj, Stefan			100.00
Lysko, Martha			100.00
Hadzewycz, Roma			50.00
Derzko, Mark			25.00
Hawrysz, Stefan			25.00
Kozak, Christine			25.00
Kuzmovycz, Olha			25.00
Pastuszek, William			25.00
Serafyn, Alexander			25.00
Trytjak, Oksana			25.00
Welhasch, Stephan			25.00
Derzko, Sofia			20.00
Galechko, Raissa			20.00
Semegen, Daria			20.00
Banach, Joseph			10.00
Billchuk, Nina			10.00
Casanova, Ika			10.00
Ferencevych, Chrystyna			10.00
Haluszczak, Marijka			10.00
Honcharyk, Walter			10.00
Jarosewich, Irena			10.00
Kaploun, Valentina			10.00
Khmelkovsky, Lev			10.00
Oscislawski, Maria			10.00
Pokladok, Orest			10.00
Salabay, Nadia			10.00
Shewchuk, Wasyl			10.00
Woch, Christine			5.00
Woch, Steven			5.00
AAYUD/ODUM	Minneapolis	MN	500.00
Ukr. Amer. Club of the Palm Beaches	Wellington	FL	500.00
UNA-New York District Committee	New York City	NY	300.00
Dudiak Dr., Stephen & Olha	Madison	WI	200.00
Mackin, Mike	San Diego	CA	200.00
UNA Br. 367 Zaporozka Sich	Rochester	NY	200.00
Zakoworotny, John	Winsted	CT	150.00
Baley, Peter	Canyon Country	CA	100.00
Brundy, Mary	Park Ridge	IL	100.00
Gerun, Simon and Maria	Tamarac	FL	100.00
Cetenko, Wiaczeslaw	Venice	FL	100.00
Koszman, Ihor & Maria	Montgomery	TX	100.00
Dzerovych, A. & I.	Amherst	NH	100.00
Kuzmych, R. & C.	Wheat Ridge	CO	100.00
Melinyshyn, John & Helen	Norridge	IL	100.00
Melinyshyn, Paul	Elk Grove Village	IL	100.00
Swyschuk, George & Christine	St. Louis	MO	100.00
Yurchyshyn, Irene	Manchester	CT	60.00
Turula, Olena	Edinboro	PA	50.00
Laba, Tetiana	Westchester	IL	50.00
Moczula, Michael & Olga	Clifton	NJ	50.00
Shruprykevich, Peter	Margate	NJ	50.00
Shulha, Andrew	Mattituck	NY	50.00
Ukr. Choir SURMA in Syracuse in mem. Michael Kohut	Syracuse	NY	50.00
Zaczko, Osyp & Sophia	North Haven	CT	50.00
Lojuk, Walter	Norridge	IL	50.00
Maruszak, Wasyl	Passaic	NJ	50.00
Mysko, Z.	Philadelphia	PA	50.00
Pitula, Rose & Marie	Bergenfield	NJ	50.00
Schkuta, Aira & Georg	Waltham	MA	50.00
Skrubailo, Stephan & Marta	Chartottesville	VA	50.00
Swinchuck, Michael & Elizabeth	Hicksville	NY	50.00
UNA Br. 42 Taras Shevchenko Society	Passaic	NJ	50.00
Vitkovistky, Ihor & Tamara	Silver Spring	MD	50.00
Woloszyn, Bohdan	Parma	OH	50.00
Sosnicky, Samuel & Anna	Union	NJ	50.00
Kedrynsky, Alex	Jersey City	NJ	50.00
Ryszytiwskyj, Semko & Eva	Glendale	NY	50.00
Mysak, Basil	New York	NY	50.00
Tonkoschkur, Lana & Alexander	Tappan	NY	50.00
Sajkewycz-Kodelsky, Maria	Kailua	HI	50.00
Nowytski, Slavko & Nadia	Washington	DC	50.00
Franchuk, Stephan	Rochester	NY	50.00
Kyfor, Karpo	New York City	NY	50.00
Mihovan, William	Plymouth	MA	50.00
Kolinko, Oksana	Philadelphia	PA	50.00
Kotlar, Julian	Passaic	NJ	40.00
Palyga, Anna	Clifton	NJ	40.00
McKay, Brian & Daria	Edinboro	PA	30.00
West, William	Des Plaines	IL	30.00
Kram, Valentine & Mark	Los Angeles	CA	30.00
Lozynsky, Julianna	Quincy	MA	30.00
Bodnarczuk, Dmytro & Alice	Albuquergue	NM	25.00
Sekreta, Stefan & Anna	New York	NY	25.00
Stebelsky, Arcadia	Reading	PA	25.00
Kizyma, Myroslava	Warren	MI	25.00
Czytajlo, John & Elizabeth	Marcy	NY	25.00
Gaboda, Mary	Belvidere	VT	25.00
Pohorylo, Erast	Philadelphia	PA	25.00
Romaniw, Mykola & Helen	North Bergen	NJ	25.00
Kolodrub, Stephen & Mary	Easton	PA	25.00
Petrysyn, Walter & Helen	Sarasota	FL	25.00
Shyjka, Antonina & Wasyl	Parma	OH	25.00
Zinich, Ann	Berwick	PA	25.00
Fediw, Anna	Shillington	PA	25.00
Solonynka, Martin	Matawan	NJ	25.00
Stachiv, Dennis & Myra	Middlesex	NJ	100.00
Teleshefsky, Estelle	Carrolton	TX	100.00
Voronka, Zirka	Maplewood	NJ	100.00
Hupalowsky, Dan & Stefania	Whiting	NJ	100.00
UNA Br. 130 Ukrainian St. Vladimir's	New York City	NY	100.00
Holy Cross Catholic War Veterans	Flushing	NY	100.00
Krucylak, Catherine	Manchester	MA	100.00
Leskiw, Alexander & Maria Daria	Whitestone	NY	100.00
Wasynchuk, DDS Irene	Houston	TX	100.00
Venneett, Michael	Wellington	FL	100.00
Storozuk, Bohdan & Helena	Gold River	CA	100.00
Truskalo, Evelyn & Walter	Indianapolis	IN	100.00
Holowinsky, Yurij	Sterling	VA	100.00
Worysz, John & Lieselotte	Wethersfield	CT	100.00
Maselko, Roman & Oksana	Watervliet	NY	100.00
UNA Br. 59 Ukrainian Sitch Society	Naugatuck	CT	100.00
Charuk, Helen	Park Ridge	IL	100.00
Malan, Andrew & Anne	Astoria	NY	100.00
Zuk, John	Bronx	NY	100.00
Dziuba, Peter & Christine	Rochester	NY	100.00
Sokolev, Anatole	Hamtramck	MI	100.00
Ukr. Amer. Cultural Club of Houston	Houston	TX	100.00
Kolodrub, Mary & Stephen	Easton	PA	75.00
Krill, Julian & Katarzyna	Jersey City	NJ	60.00
Nadozirny, Areta & Victor	Clevelend	OH	25.00
Dziuba, Tom & Maria	Rochester	NY	25.00
Martyniuk, Larysa	Colorado Springs	CO	25.00
Wiegand, Martha & John	Clevelend	OH	20.00
Nykorchuk, Amelia	Pittsfield	MA	20.00
Maksymiv, Jaroslaw & Helen	Spring Hill	FL	20.00
Chikalov, Sergey			20.00
Molondyk, Pylyp	Passaic	NJ	20.00
Romaniuk, Eva	Passaic	NJ	20.00
Wynnyk, Renata	Hyde Park	N Y	20.00
Hawryluk, Halyna	Jersey City	NJ	20.00
Twerdochlib, Irene	Rochester	NY	20.00
Bachynsky, Evhen	Clevelend	OH	15.00
Kershaw, John	Raleigh	NC	15.00
Wasylchenko, Kateryna	Mt. Clemens	M I	10.00
Trusch, John	Spring Hill	FL	10.00
Gerula, Wasyl & Aniela	Spring Hill	FL	10.00
Laba, Stefania	Rochester	NY	10.00
Oliyamyk, Wolodymyr	Passaic	NJ	10.00
Tyzbir, Barbara	Passaic	NJ	10.00
Lipinski, Kazimir & Anna	Spring Hill	FL	5.00
			10,620.00

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Благородні цілі надихали і продовжують кликати до дії

Святкування 75-ліття Союзу Українок Америки в Окрузі Нью-Йорку

Під час Служби Божої в соборі св. Юра з прапором Округи СУА Нью-Йорку стоять (зліва): Рома Шуган, хорунжа, Ліда Закревська і Анна Сєрант.

Іванна Мачай,
пресова референтка Святкового комітету

День 4 червня 2000 року увійде в історію ньюйоркської української громади як день святкування 75-ліття крайової організації Союзу Українок Америки. Після Богослуження в церкві св. Юра, в наміренні членства СУА, святкування відбулися в Українському Народному Домі.

Голова Округи Надія Савчук і голова святкового комітету Марта Данилюк привітали присутніх, зокрема голову СУА Ірину Куровицьку, і гостей за стародавнім українським звичаєм – хлібом-сіллю. Прапор СУА внесла до залі Лідія Магун, голова 1-го Відділу-співзасновника Союзу Українок Америки, у супроводі Наді Савчук та голів двох найстарших Відділів: 21-го – Емілії Ройовської та 25-го – Люби Павлик. За ними увійшли голови дванадцяти інших Відділів Ньюйоркської Округи. Відспівано гімн СУА, а молитву СУА зворушливо прочитала Уляна Кекіш—Солоденко. Відтак відбулося символічне засвічення трьох свічок: в пам'ять піонерок-засновниць, в пам'ять всіх членок, які працювали на різних постах для зміцнення нашої організації, третя – за світле майбутнє Союзу Українок Америки. Ведуча програмою д-р Уляна Кекіш-Солоденко, вітаючи гостей, з гордістю підкреслила, що Ірина Куровицька, членка нашої Округи, у 1993-95 роках була президентом Національної Ради жінок США. Вперше українка очолила цю престижеву організацію за 108 років існування Ради.

У своєму слові І. Куровицька коротко подала історію заснування СУА. П'ять українських жіночих товариств дало цьому почин: Жіноча громада Нью-Йорку, Українська Жіноча Поміч, жіноча секція Українського Демократичного Клюбу в Нью-Йорку, Жіночий Відділ „Січі" в Нью-Йорку і відділ „Січі" в Нюарку.

Сильним поштовхом до заснування центральної жіночої організації був виступ українських жінок на Міжнародному форумі 1925 року у Вашінгтоні. Польський уряд не дозволив приїхати українській делегації. Єдиною українською делеґаткою з Европи була Ганна Чикаленко-Келлер зі Швайцарії. Жіноча Громада прислала Юлію Ярему і Олену Лотоцьку. Після повернення Ганна Келлер захотіла жінок організуватися в одну центральну організацію – СУА. Так Жіноча Громада стала основником, а заразом 1-им Відділом Союзу Українок Америки, який досі існує, а його членки Юлія Ярема і Юлія Шустакевич очолювали цю організацію. СУА переходив різні етапи розвитку. Нашому жіноцтву присвічувала ціль: допомога Україні, збереження ідентичности молодого покоління, а стиль праці мінявся залежно від потреби.

Для кращої координації діяльности відділів СУА, на терені Нью-Йорку у 1940 році створено Окружну Раду (від 1975 року – Окружна Управа).

За 75 літ існування СУА став співзасновником СФУЖО, членом СКУ і асоційованим членом Генеральної Федерації Жіночих Клюбів. Приналежність від 1952 року до Національної Ради Жінок США дала СУА можливість брати участь в конвенціях Міжнародної Ради Жінок і у Всесвітніх конференціях, щоб обстоювати права жінок в Україні. Найпоширенішою акцією в СУА від 1925 року є гуманітарна допомога через Суспільну опіку. Відразу після Другої світової війни – скитальцям в Европі, пізніше – українським поселенцям Бразилії, Арґентини, Параґваю, Польщі і Югославії, а після трагедії Чорнобиля і після проголошення Незалежности України в 1991 році – Україні.

Великим успіхом втішається також стипендійна акція, яка діє від 1967 року. Нашу допомогу одержує українська студіююча молодь у 17 країнах, а тепер і в Україні. Доброго слова заслуговує видавнича діяльність СУА. Від 1935 року бере початок видавання конвенційних книг. Від 1944 року виходить щомісяця журнал „Наше Життя". З ньюйоркської округи його редакторами були три союзянки – Клавдія Олесницька, Уляна Любович-Старосольська і теперішня Ірена Чабан. З рамени Виховної референтури діють Світлички в різних містах США. Видано підручники, касети, книжечки з казками і піснями.

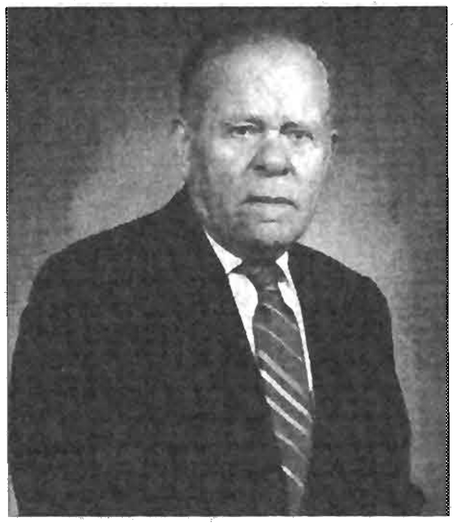
Український Музей в Нью-Йорку завдячує своє існування саме Союзові Українок США, який у 1976 році став його основоположником і розмістив музей у своєму будинку при 203 Друга авеню, використовуючи збірку українського народного

(Закінчення на стор. 10)

Члени Комітету святкування 75-ліття Союзу Українок Америки, округа Нью-Йорку.

100-літній ювілей С. Куропася

Рідко коли трапляється нагода вітати відому людину з її століттям. Саме таке відзначення підготовляє Центральна управа ОДВУ (Організація Державного Відродження України) і братні організації з нагоди 100-річчя з дня народження свого члена-сеньйора Степана Куропася, відомого громадсько-політичного діяча, сенатора ОУН (Організації Українських Націоналістів), піонера ОДВУ, що тепер мешкає в Чикаго.

Членство ОДВУ з приємністю повідомляє, що достойний сеньйор є в доброму стані здоров'я і радо обговорює актуальні громадсько-політичні справи, зокрема уважно стежить за новинами з України.

Відзначення 100-літнього ювілею Степана Куропася заходами Центральної Управи. ОДВУ відбудеться в жовтні цього року.

Пресове бюро ОДВУ

Президент України Леонід Кучма нагородив проф. Володимира Жилу

ВАШИНҐТОН. – За кілька днів до свого 81-річчя Володимир Жила – уродженець Збаража, Тернопільської области, довголітній професор Тексаського університету і політичний діяч – одержав відзнаку Президента України: Орден "За заслуги" III ступеня. Амбасадор Костянтин Грищенко вручив медаль і указ Президента Кучми про нагороду на церемонії у Посольстві України 13 червня. Для проф. Жили це було "щось особливе у моєму житті," як він заявив, приймаючи медаль. Він висловив подяку амбасадорові та Президентові Кучмі і додав, що протягом довгих років "робив усе можливе, щоб українська нація стала присутньою на духовній карті світу."

В додатку до своєї наукової діяльности як філолог, з 1986 року проф. Жила працював в екзильному уряді Української Народної Республіки (УНР) і "використовував кожну нагоду.., щоб у світі почули: Україна живе, продовжує боротися за незалежність і не мириться з підневільним становищем."

Він згадав, що на початку своєї діяльности в екзильному уряді він присвятив максимум уваги справі відзначення Тисячоліття християнства в Україні 1988 року, зокрема інформуючи засоби масової інформації і політичні кола у світі про те, що це ювілей України, а не Росії.

А наприкінці 1990 року, коли В. Жила очолив ресорт закордонних справ УНР, писав статті і меморандуми політичного характеру. В першій половині 1991 року, перед проголошенням самостійности в Україні, проф. Жила мав зустрічі з законодавцями і високими посадовими особами в Польщі, де доводив, що для тривалого миру у центрально-східній Европі треба незалежної Польщі і незалежної України. Після проголошення самостійности України саме проф. Жила висунув думку про те, що Уряд УНР в екзилі повинен припинити свою діяльність.

"Я опрацював усю документацію передання повноважень Уряду УНР в екзилі Президентові Леоніду Кравчукові і Урядові України і провів її схвалення на Надзвичайній сесії Української Національної Ради 10-го скликання, 14–15 березня 1992 року", – сказав він і додав, що згодом, при переданні повноважень, тодішний Президент Кравчук "назвав мене архітектором того важливого державного акту."

В додатку до свого нового ордену, від Президента Кучми, проф. Жила вже раніше одержав від Папи Римського звання Лицаря св. Григорія Великого. Торік в Тернополі вийшла його біографія, "Володимир Жила. Життя і творчість," яку написав Петро Сорока.

Ростислав Хомяк

День Батька...

(Закінчення зі стор. 7)

італійську арію із українською лірикою О. Сеніоре. Дует „Лісова пісня" заспівав дві пісні „Україно" і „Батько-мати". Тоді дівоча група „Іскри" із кошичками виконала сценку „На базарі". Це танець легкого жанру, в нім дівчата були одягнені в червоно-білих строях і своєю цікавою хореографією творили гарний образ в русі. „Пролісок" заспівав „Ой на горі дощ „іде", „Весняний вальс", „Ти з любов'ю не жартуй", „Батьківську пісню", а дует „Лісова пісня" виконав „Батьківську пісню" і пісню „Мрійна ніч". На кінець „Іскра" вміло виконала жвавий та ґраціозний "Гопак", а „Пролісок" закінчив концерт трьома піснями – „Човен хитається", „Мавко" і у пам'ять Володимирові Івасюкові заспівав „Червону руту". На закінчення О. Тритяк попросила хор заспівати „Многая Літа" на честь батьків, дідів і прадідів. Хор це радо виконав, а публіка із ентузіязмом прилучилася до співу.

Під час перерв О. Тритяк представляла присутніх гостей і почесних союзовців. Із управи і уряду УНСоюзу були: Уляна Дячук – предсідник, разом з чоловіком Володимиром; Стефанія Гаврилюк – радна, секретар 88-го Відділу, з чоловіком Романом; радний, координатор братської діяльности, секретар 76-го Відділу та директор програми на День Батька Андрій Воробець. Представлено також Миколу Філя, голову Окружного Комітету Трой – Олбані; почесного голову Округи Трой–Олбані та секретаря 13-го Відділу Павла Шевчука; секретаря 57-го Відділу Михайла Савківа. Їм належиться подяка за організування прогулянки на Союзівку гостей із околиці Олбані. Також представлено секретаря 371 Відділу Лонгіна Старуха, який тепер постійно замешкав коло Союзівки, і голову 42-го Відділу з Пассейку, Н. Дж. Василя Марунчака.

Благородні цілі...

(Закінчення зі стор. 9)

мистецтва для виставок музею. З нагоди 75-ліття СУА Ірина Куровицька вручила почесні грамоти двом головам 1-го Відділу – Лідії Магун за 18 літ і Лесі Гой – за 10 літ плідної праці. За 50-літню працю грамоти відзначення одержали почесна голова СУА Іванна Рожанковська, союзянки Катерина Папуга, Марія Бартосевич, Анна Чупа, Катерина Врубель, Анна Заплітна, Пелагія Бабська та Ірена Чума. Відзначення для Округи вручила голові Надії Савчук.

З нагоди 75-ліття СУА грамоти отримали всі відділи Округи. Ярослава Рубель від Головної Управи СУА вручила грамоту Іванні Мачай за її довголітню працю на пості пресової референтки Округи Нью-Йорк. Христя Навроцька, почесна членка СУА і СФУЖО, у своєму слові підкреслила, що у минулому ми зберегли мову, традиції і нав'язали зв'язки з американськими організаціями. Тепер СУА переживає оновлення, до нас приходять нові членки, утворюємо нові відділи. Ми вітаємо жінок з України, які вступають в наші ряди. СУА – це організація, яка сміливо йде в майбутнє, бо в наших рядах приготовляються наслідниці добрих починів.

Парох церкви св. Юра і генеральний вікарій Стемфордської дієцезії о. Патрикій Пащак провів молитву і передав вітання від Владики Лостена. Приємне враження залишив виступ міністра юстиції України Сузанни Станік. Вона передала привіт від українського уряду і жіноцтва України, дякувала, що діяспора зберегла любов до України і зробила все, щоб постала Україна.

Зліва: голова СУА Ірина Куровицька, почесна голова СУА Іванна Рожанковська і заступниця голови СУА Марія Томоруґ.

Друга ведуча програмою Варка Бачинська, протоколярна секретарка Головної Управи СУА, представила отців, пароха церкви св. Юра о. Патрикія Пащака і настоятеля УАПЦ св. Володимира о. Івана Лишика з паніматкою Надією Лишик, заступника консула України в Нью-Йорку Анну Кушнірик, міністра юстиції Сузанну Станік, представників до ООН д-р Ларису Кобилянську та Людмилу Виноградову, президента Національної Ради Жінок США д-ра Сорош Рошан, заступницю голови ОЖ ОЧСУ Марію Лозинську, присутніх почесних членок СУА і членів Головної Управи СУА, представників українських організацій та установ, прочитала привіт від Владики Лостена і голови СФУЖО Оксани Соколик, від багатьох інших організацій. Заходом Святкового комітету видано брошурку про працю Округи Нью-Йорку, її автор – Оля Руденська.

У мистецькій частині виступали вокальний ансамбль „Промінь" під керівництвом мґр. Богданни Волянської. Ансамбль співав „Купальські пісні" – народні варіянти та декілька народних пісень в обробці В. Барвінського, О. Кошиця, А. Авдієвського, М. Колесси. Глибоке враження у слухачів залишила пісня „Виростеш ти, сину" І. Шамо на слова В. Симоненка, яку виконало тріо: О. Харук-Боднар, С. Лехіцька і Б. Волянська. Студія мистецького слова Лідії Крушельницької, якої заслугою є виховання цілого покоління української молоді в любові до українського слова, представила уривок з історичної поеми Леоніда Полтави „Слово про Україну" – „Жінка у Княжій Добі". Історичний одяг, власності 64-го Відділу, моделювали студентки Академії св. Юра в Нью-Йорку.

Музичний супровід під час цілого святкування завдячуємо Славкові Косіву. Окрема подяка належиться Ірені Стецьків за мистецьке оформлення сцени і емблеми СУА. Спільною молитвою, піснею „Боже Великий Єдиний" у виконанні вокального ансамблю „Промінь", і національним славнем закрито успішно проведене свято.

Напередодні святкування там же, в Українському Народному Домі, діяла фотовиставка, присвячена громадській і допомоговій праці 15 Відділів Округи Нью-Йорку, і виставка дитячої літератури. Почесна членка СУА Ольга Тритяк зібрала довкола себе багато молоді, висвітлюючи прозірки на тему „Діти в школах США та в Україні".

Два ювілеї Пласту в Баффало

21 жовтня ц.р. Пластова Станиця в Баффало, Н.Й., відзначить своє 50-ліття. Півстоліття пластунки і пластуни, які жили в нашій громаді, були учасниками „Великої Гри", як члени чотирьох пластових уладів: новацтва, юнацтва, старшого пластунства і сеньйорату. Багато з них залишило наше місто та переНеслося на нові місця поселення. Зі собою взяли вони пластові ідеали та передають їх своїм дітям і внукам. До них звертаємося зі запрошенням відгукнутися в ювілейний рік нашої Станиці і долучитися до нашого пластового гурту, бо віримо, що спільне пластування залишило в нас усіх незабутні спомини про пластову дружбу. Підготуванням ювілейних святкувань займається комітет, очолений Оксаною Бережницькою та секретарем Мартою Стасюк.

Другим ювіляром в Баффало є найстарша в США Пластова оселя „Новий Сокіл" в Норт-Коллінсі, Н.Й., на якій цього року відбудуться п'ятдесяті пластові табори, які почали свій відлік ще з 1951 року. З ініціятиви Начального Пластуна Сірого Лева придбано оселю, яка отримала назву „Новий Сокіл". Вона стала осередком Окружної Таборової Комісії, до якої входили Пластові Станиці Баффало, Рочестеру і Клівленду, до часу придбання їхньої оселі „Писаний Камінь".

Ювілей „Пластових Таборів" на „Новому Соколі" буде відзначений під час цьогорічного „Дня Пластуна" 21, 22 і 23 липня 2000 року. Підготуванням святкувань займається комітет під проводом Данила Бутенка.

Запрошуємо всіх пластунок і пластунів, які таборували на „Новому Соколі", де пережили чарівні хвилини юности, приїхати до нас та взяти участь у святкуваннях. З приводу ювілеїв підготовляються пропам'ятні видання, які дадуть можливість майбутнім історикам досліджувати діяльність Українського Пласту в діяспорі.

Пл. сен. Оксана Бережницька

Активні сумівці з Виппані

Юні сумівці з Виппані

Цьогорічна праця в Осередку СУМ у Виппані була дуже успішною. Наше юнацтво взяло активну участь у святкуванні Різдва Христового, відзначенні річниці Крут на Оселі СУМ в Еленвіллі, в Шевченківських днях, у Великодніх урочистостях. А водночас з ентузіязмом готувалися до Злету. Загальні збори перевибрали друга Михайла Козюпу на голову, а Христя Цебрій-Різзо очолила Булаву. На Злеті СУМ в Еленвіллі змагалося 13 осередків – це майже 500 сумівців – у знанні, українському слові, мистецтві та спорті.

Наше юнацтво з Осередку Виппані здобуло 2-ге місце в загальному точкуванні, за що одержало грамоти та нагрудні медалі. Раділи і наші виховники – Булавна Христя Цебрій-Різзо, головна виховниця Леся Цебрій-Раґо, виховниці Катя Куцина, Зірка Кобаснюк та Дарка Мозуряк, голова Батьківського комітету Лінда Клебан, подруги Маріяна Біланич, Христя Вох, Дана Климко-Біланич. Була велика потіха і нам, дідусям та бабусям, коли найменшенькі сумівці в одностроях так гарно вив'язувалися з своїх завдань.

Управа звертається до українських батьків, котрих діти не належать ні до якої виховної організації: залучіть їх до українства – будете задоволені.

Дмитро Вох

У суботу, 10 червня, Єпископ Василь Лостен вручив 40 дипломів випускникам Академії св. Юра в Нью-Йорку. Після Служби Божої, котру в 2:00 год. по полудні відправив о. Патрикій Пащак, ЧСВВ, парох церкви св. Юра, учні вмаршували до шкільної авдиторії, де після молитви відспівали американський і український гимни. Вітальну промову від учнів виголосила Аліна Коковська. Середня оцінка цієї учениці впродовж чотирьох років навчання в Академії св. Юра була 94.39 відсотка. Після слова єпископа до випускників роздано дипломи та нагороди. Нагороди отримали: стипендію Турянських (1,000. дол.) – Христина Лесків, стипендію „Самопомочі" (750. дол.) – Аліна Коковська, стипендію Анни Фрішман (500 дол.) – Віра Чопенко, стипендію Українсько-американської футбольної спілки (100. дол.) – Володимир Ґулін, стипендію 83-го Відділу Союзу Українок Америки (100. дол.) – Роксоляна Даровська, Щадничі бонди США (по 100 дол.) від д-ра Володимира Барона з дружиною отримали – К. Алькабаз, Д. Филипович, Б. Сото, К. Лянкамер, стипендію 50. дол. м'ясарні Б і М – К. Лянкамер.

Прощальну промову виголосила випускниця Христина Леськів, якої середня оцінка впродовж чотирьох років в Академії була 94.4 відсотка. Відспіванням пісні-гимну Академії закінчено ці святкування.

Вісті Фундації імені Івана Багряного

Липень, 2000 р., ч. 1.

Фундація імени Івана Багряного розпочинає містити в „Свободі" – найстаршому українському часописові в світі – свої сторінки. На них ми інформуватимемо читачів про Фундацію, мету її створення, діяльність в Україні, міститимемо списки жертводавців та дописи, які будуть цікаві для всіх читачів.

Фундація є неприбутковою добродійною установою, звільненою від податку в США. В члени Фундації приймаються всі, хто хоче допомогти Україні стати на свої сильні економічні ноги, бути демократичною незалежною українською Україною. Річна членська вкладка до Фундації – 25 американських долярів. Пожертви та заяви вступу в члени шліть на адресу Фундації, яка подана внизу.

Своєю пожертвою Ви допоможете нам допомагати Україні, українській справі!

Для чого було створено Фундацію?

Фундацію ім. Івана Багряного було створено на сьомому з'їзді Української Революційно-Демократичної Партії (УРДП), яку тоді очолив д-р Михайло Воскобійник. З'їзд відбувся в кінці травня 1975 року в Торонто, в Канаді. Ідею створення Фундації запропонував член Чикагського осередку УРДП Микола Шаблій й перший задеклярував тисячу долярів. На з'їзді обговорювалось, як придбати потрібні фонди на партійну працю та на втримання газети „Українські вісті", які потребували постійної фінансової допомоги. Ніхто тоді не думав, що в скорому часі Україна стане незалежною державою і зміняться пріоритети діяльности УРДП-УДРП. Тоді ставилось шість основних організаційних справ, на які були потрібні фінанси, а саме:

1. Допомагати всіма способами визвольним процесам, що відбувалися в Україні.

2. Включити молоде покоління діяспори, вихідців зі східних та центральних земель України в політичне та громадське життя.

3. Видати історію УРДП-УДРП, історію нашого виходу на еміграцію, розповісти світові про голод 1933 року, тюрми, розстріли, розкуркулення, русифікацію та інші „блага" комуністичної системи, яку вони особисто пережили. Видати праці про примусову репатріяцію людей зі східних та центральних земель України на „родіну", затримати якнайдовше видавничу діяльність Багрянівського руху, розповісти про велику працю організацій, створених членством УРДП, таких як Демократичне об'єднання колишніх репресованих українців совєтами (ДОБРУС), Союзу українців – жертв російського комуністичного терору (СУЖЕРО), Об'єднання демократичної української молоді (ОДУМ), Легіону ім. Симона Петлюри та ін.

4. Зібрати й видати друком публіцистику – статті Івана Багряного розкидані в різних газетах та журналах та перевидати його праці.

5. Видати цінні національно-політичні праці осіб, причетних до середовища УРДП.

6. Фінансово допомагати газеті „Українські вісті", яка в той час ще виходила в Німеччині, але в 1978 році була перенесена до Дітройту, США.

В 1976 році Фундацію ім. Багряного зареєстровано в штаті Пенсильванія як неприбуткову, звільнену від федеральних податків корпорацію. Першим головою Фундації, яка поставила цю організацію на ноги, була Галина Воскобійник, яка її очолювала до 1982 року. Пізніше головою був вибраний Анатолій Лисий, а тепер його замінив Олександер Скоп.

За головування Галини Воскобійник секретарем Фундації був Федір Подопригора, який рівночасно був основником і головою канадської філії Фундації ім. І. Багряного аж до своєї смерти 1990 року. Після його смерти обов'язки голови виконував його заступник Григорій Мороз. В 1991 році канадійський відділ Фундації передав усі зібрані гроші Фундації в США. В 1993 році канадійський відділ знову відновлено, його очолив Микола Підлісний, який рівночасно був і головою СУЖЕРО. Але в 1995 році на з'їзді УДРП в Лондоні до управи Фундації США вибрано двох членів управи канадського відділу, в тім числі й Миколу Підлісного, – і дальша діяльність відділу Фундації в Канаді припинилася.

Скарбниками Фундації, які виконували найбільше праці в Фундації, в Канаді були Федір Подопригора, Віктор Кошарний та Григорій Романенко, а в США від самих початків аж до смерти в 1988 році – Сергій Євсевський з Філядельфії, а пізніше Олексій Шевченко та Олексій Коновал.

На початку існування Фундації, старанням жіноцтва, а особливо Галини Гришко та Галини Воскобійник, видано й розповсюджено платівку українських народніх пісень у виконанні Ганни Шерей. В 70-річчя Григорія Китастого зібрано й видано книгу „Збірник на пошану Григорія Китастого", яку впорядкував і зредагував Яків Гурський, а музичну редакцію зробив Василь Витвицький.

Канадський відділ Фундації старанням Федора Подопригори та Григорія Мороза в спілці з СУЖЕРО видали в 1983 році три книги Василя Ів. Гришка „Український голокост 1933" українською мовою та „The Ukrainian Holocaust of 1933" – англійською, „Замах на життя нації".

За двадцять п'ять років існування Фундації членами управи Фундації США були такі особи: Галина та Олексій Воскобійники, Михайло Воскобійник, Ніна Гречнів, Сергій Євсевський, Дмитро Кислиця, Олексій Коновал, Анатолій Лисий, Петро Майсюра, Олександер Скоп, Михайло Смик, Микола Співак, Микола Підлісний, Федір Подопригора та Олексій Шевченко. Головним джерелом прибутків Фундації були і є пожертви членів і прихильників фундації, які уможливили видати цілий ряд вартісних книг чи допомогти фінансово видати книги іншим тут, в діяспорі, чи в Україні. Тут, в діяспорі, Фундація переклала й видала „Спогади" генерала П. Григоренка, „Тигролови" Ів. Багряного, „Пережите й передумане" дисидента Дмитра Шумука, „The Tragedy of Vinnytsia" про масові розстріли НКВД у Вінниці та інші малі книги. Фундація частинно допомогла видати Дмитрові Нитченкові повість „Смерть" Б. Антоненка-Давидовича, Дмитрові Кислиці – його спогади „Світе ясний", Маркові Царинникові – бібліографічний матеріял-книгу „The Foreign Office and the Famine: British Documents on Ukraine and the Great Famine of 1932–1933" та дала гроші на зйомки фільму про розстріли в Биківні коло Києва, Ростиславові Василенкові допомогла видати касетку „З Багряним по Україні" та ін. Для збільшення фінансів „Українських вістей" видано різдвяні картки, малюнки Олекси Булавицького та Катерини Кричевської-Росандич. Фундація фінансувала чи видала такі праці: І. Багряного „Публіцистика", „Під знаком скорпіона" та „Золотий бумеранг", усі поетичні його твори в одній книзі, „Сталінізм в Україні" Гр. Костюка, збірник пісень Григорія Китастого „Вставай, народе!", „Іван Багряний, або через терни Гетсиманського саду" Ол. Шугая, „Збірник УРДП-УДРП", „Нащадки прадідів" Б. Антоненка-Давидовича, „Другий зимовий похід" та ін. Рівно ж допомогла видати іншим їхні праці, а це – „Іван Мазепа і Москва" Михайла Слабошпицького, „Якби ми вчились так, як треба" А. Погрібного, „Я – українка" Ніни Бай, „На шляхах роздоріжжя" Б. Антоненка-Давидовича, „Вогонь з попелу" Івана Драча, „Розвіяні по чужині" Петра Ротача, „Біла книга про злочини Москви", яку видала Демократична партія України, „Масовий терор як засіб державного управління в СРСР" Сергія Білоконя, „Ізгой" Олександра Галкіна, „Кобзар" Тараса Шевченка, який видала „Просвіта", та книгу сонетів „Сонетарій" Миколи Зерова в 110-ту річницю від дня його народження та ін. Окрім того, Фундація зібрала й передала тисячі долярів на різні цілі в Україні, як ремонт резиденції гетьмана Богдана Хмельницького, Києво-Могилянську Академію, школам, музеям, студентам на стипендії, на різні премії (колективові, що зняв фільм „Сад Гетсиманський"), Іванові Дзюбі, Леонідові Череватенкові та Олександрові Шугаєві), для потреб Української Православної Церкви Київського Патріярхату, Демократичній партії України та іншим організаціям, установам та особам. Належну увагу Фундація приділяла за роки свого існування допомозі різним газетам та журналам в східних та центральних областях України. Фундація допомагала пресовим органам „Літературна Україна", „Східній часопис", „Українська газета", „Сіверщина", „Наша віра", „Громада", „Дніпро", „Бористен", „Історичний календар", „Молода нація" та ін. Багато старань приклали в поширенні книжок Фундації в Україні „Смолоскип" та представники Фундації в Києві Олександер Шугай, а в Харкові – Вадим Усань. В. Усань тепер приготовляє до друку хрестоматію для шкіл України, в якій зібрано уривки з творів І. Багряного.

Фундація допомагає фінансово дружині Івана Багряного, яка й далі живе в Новім Ульмі в Німеччині. Там же живуть син І. Багряного Нестор та дочка Роксоляна. Дружина Багряного Галина впорядкувала архів свого чоловіка й переслала Фундації, яка передала його до архіву Української Вільної Академії Наук (УВАН) в Нью-Йорку, для наступного передання в архіви Києва. Багато архівів, книжок Ів. Багряного вже передано в Державний архів України в Києві, його книги є там на виставці. Тепер робляться старання, щоб видати листування Івана Багряного однією книгою.

Олексій Коновал

Нова управа Фундації

Членами Фундації ім. І. Багряного є особи з США, Канади, Австралії, Англії, Німеччини та інших країн. На першому з'їзді Фундації, що відбувся 22 квітня ц. р. в Арлінгтон Гайтс, США, до управи Фундації членство вибрало сім осіб, які так розподілили свої обов'язки: Олександер Скоп – голова, Галина Воскобійник – заступник, Олексій Коновал – скарбник, Федір Гайовий – секретар, Олексій Воскобійник, Віра Боднарук та Микола Співак – члени. До Контрольної комісії вибрані: Іван Деркач – голова, Іван Заковоротний – секретар та Павло Коновал – член. Так як Фундацію створило членство партії УРДП, яка припинила своє дальше існування, членам Фундації запропоновано на затвердження, й було затверджено ветеранів Багрянівського руху, основоположників Фундації, до Гарантійної, Дорадчої чи Надзірної Ради, ряд осіб, які матимуть дорадчу чи надзірну функцію над працею управи Фундації із семи осіб. До цієї Ради входять такі особи з США: Михайло Воскобійник, Олексій Воскобійник, Федір Гайовий, Василь Гришко, Олексій Коновал, Анатолій Лисий, Петро Майсюра, Василь Олійник, Василь Пономаренко та Олександер Скоп, Мар'ян Дальний з Канади, Сергій Маренко з Англії, Андрій Глинін з Німеччини та Федір Габелко з Австралії.

Лист подяки

Складено 15 травня Року Божого 2000 в місті Луцьку, Україна.

Редакція богословсько-філософського часопису „Джерела" приносить щиросердечну подяку Фундації імені Івана Багряного за надану допомогу у виданні першого числа часопису.

Нехай сторицею вернеться Вам ця пожертва добрим настроєм, щасливим відчуттям краси в усьому живому, радісною вдячністю за насолоду від неповторности кожної хвилини, молодецьким здоров'ям Вас і тих, хто з Вами, а також успіхами в усіх приватних та суспільних справах!

Своєю пожертвою Ви ще раз засвідчили, що Україна – не в Европі і не в Америці, але у люблячих серцях її синів.

Тож єднаймося у святій меті – творення Нового українського духу, як благодатної Музики нації, основи Божественної радости та загального благоденства.

У цій справі нехай допоможе нам Бог!

Подяку за редакцію склав її голова **Олесь Андрійчук**

Дописи, листи і пропозиції до сторінки Фундації імені І. Багряного просимо слати на адресу: Bahriany Foundation, 811 S. Roosevelt Ave, Arlington Heigts, IL 60005, USA.

УКРАЇНА І СВІТ

Свято краси в місті краси

Напередодні традиційного музичного фестивалю, який проводиться в Києві впродовж багатьох років, грозові дощі чисто вимили вулиці і площі української столиці, щедро напоїли ліси і парки чистим і духмяним повітрям. Столиця зустріла свято прибраною, велелюдною й гостинною. Одним словом, все сприяло проведенню музичного фестивалю, в якому взяли участь мистці з багатьох країн світу і серед них були прославлені виконавці Чикагзького джазу та блюзу.

Саме про їх виступи на українській землі наш кореспондент розмовляв з головою Комітету споріднених міст Чикаго – Київ Мартою Фаріон.

Віце-прем'єр-міністер України Микола Жулинський, прем'єр-міністер Віктор Ющенко та голова Комітету споріднених міст Чикаґо – Київ Марта Фаріон.

– Як виникла ідея участи у традиційному музичному фестивалі, хто допоміг втілити її в життя?

– Відверто кажучи, ми давно збиралися познайомити мешканців Києва з видатними музичними колективами, якими гордиться Чикаґо. Світову славу заслужила симфонічна оркестра нашого міста, однак нам не під силу було послати такий великий колектив, адже на це потрібні були великі кошти. Тоді вирішили, що не менш відомі музиканти, які входять до складу джазу і блюзу, можуть гідно представити американську музику в столиці України.

Хто допоміг підтримати нашу ідею? Свої послуги запропонувала одна відома в Чикаґо фірма, оплативши транспортні та інші видатки. Комітет сердечно вдячний бізнесмену, адже він зробив важливу і потрібну справу. Дуже хотілось би, аби його приклад наслідували інші власники фірм і компаній, і це дало б можливість розширити культурні, спортивні та інші зв'язки Америки з Україною.

– Де і як проходили концерти, чи зрозуміли кияни американський джаз?

– Перший виступ відбувся в Палаці культури і мистецтв „Україна'', на який прийшло дві з половиною тисячі глядачів. Серед присутніх були міністри, депутати Верховної Ради України, діячі культури і мистецтва, гості з багатьох країн. Наступнього дня концерт відбувся на майдані Незалежности, на якому зібралося понад півмільйона глядачів. Організатори фестивалю подбали, аби всім присутнім було добре видно, що діється на сцені. З цією метою вони встановили 16 величезних телевізійних екранів.

Цей концерт справив на киян величезне враження, особливо раділа молодь, яка з великим задоволенням зустрічала кожний музичний номер. В центрі уваги глядачів перебували чикаґські зірки естради – співачка Лін Джордан та трубач Орберт Дейвіс. Під час концертів відбувався діялог між публікою та виконавцями. Третій виступ був присвячений гостям з Польщі, Італії, Шотляндії та з різних реґіонів України. Він відбувся в залі галереї Печерської лаври. Крім офіційних виступів, була також зустріч з Міністром закордонних справ Б. Тарасюком.

– Нещодавно американське посольство в Україні провело соціологічне дослідження, в ході якого респондентів запитували про їхнє ставлення до США. Це опитування виявило, що більшість українців настроєна антиамериканськи. Чи Ваші спостереження підтверджують такий висновок?

– На мою думку, на це питання не можна дати однозначної відповіді. Нинішня поїздка на рідну землю за рахунком вже 33-тя. Мої спостереження дають підставу не погодитися з висновками, які зробили американські дослідники. Я мала можливість переконатися, що ті лю-ди, з якими мені доводилося зустрічатись, в своїй більшості правильно оцінюють взаємини, які складаються останнім часом між Америкою і Україною. Вони визнають, що керівники Сполучених Штатів намагаються створити для молодої держави сприятливі умови для успішного переходу на рейки ринкової економіки. Наведу лише один приклад. Серед колишніх совєтських республік, які стали самостійними державами, Україна отримує найбільшу суму щорічної допомоги з-за океану. В той же час деякі високопоставлені американські чиновники намагаються використати Україну, як буфер між Росією і Заходом, що не може не викликати незадоволення серед українців. Найближчим часом наш Комітет плянує організувати прес-конференцію, на якій учасники творчих колективів, що виступали з концертами в Україні, поділяться з представниками засобів масової інформації Чикаґо своїми враженнями про перебування в Україні. Сподіваюсь, що вони розкажуть з якою сердечністю їх приймали на українській землі, як просили ще раз приїхати, щоб продемонструвати справді високе мистецтво.

– Чи гості з Америки раді були контактам з киянами, чи проявляли вони інтерес до того, як вони живуть, працюють, вчаться ?

– Незважаючи на те, що ніхто з музик не володіє українською мовою, ця обставина не завадила їм спілкуватися з киянами. Там, де не вистачало слів, допомагала розмова на мигах. А втім, музиканти багато гуляли вулицями міста, знайомилися з історичними пам'ятками, давали автографи. На одній з площ їхню увагу привернула дванадцятилітня дівчина Олександра, яка грала на саксофоні, за що перехожі кидали їй гроші. Американці зупинилися біля неї, вслуховуючись в пісню, яку вона виконувала. Дівчинка зацікавила професійних музик, з допомогою перекладача вони розпитували її, як грає, чому опинилася на вулиці, чому не вчиться? На прощання поклали гроші у валізу, яка лежала біля юної жебрачки.

– В ті дні, коли проходили концерти американського джазу в Києві відбулося освячення Михайлівського собору. Чи вдалося вам взяти участь у цій історичній події?

– Так, мені випало щастя стати свідком цієї знаменної події, яку не оминули увагою Президент Леонід Кучма, прем'єр - міністер Віктор Ющенко, голова парляменту Іван Плющ та мер міста Олександер Омельченко.

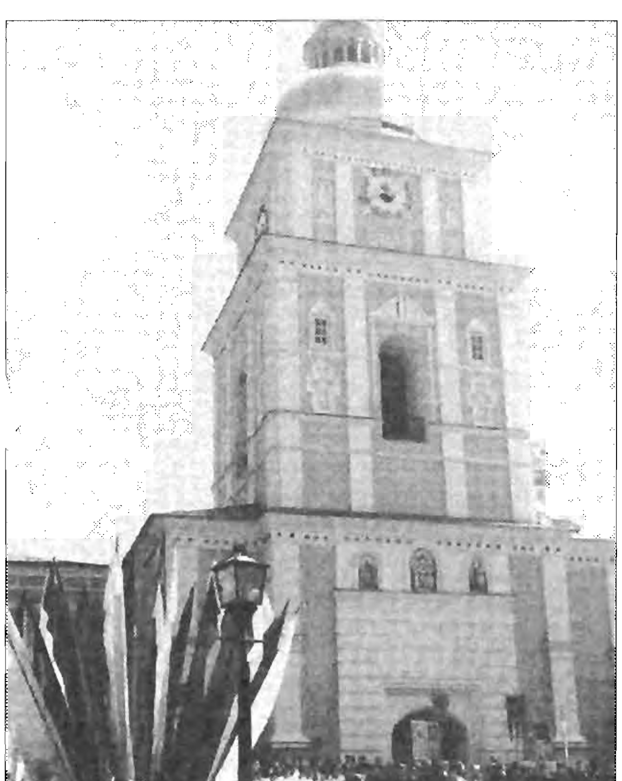
– Чи мали ви можливість спілкуватися з керівниками української держави ?

– Під час прийняття я зустрілася з президентом Леонідом Кучмою, якого поінформувала про діяльність очолюваного мною Комітету споріднених міст Чикаґо — Київ. Розмовляла також з прем'єр - міністером Віктором Ющенком, його заступниками Юрієм Єхануровим та Миколою Жулинським.

– А тепер дещо про ваші враження від фестивалю в цілому?

– Поїздка вдалася. Посланці Нового світу проклали ще один місток у взаєминах між двома народами. У київських газетах, телеі радіопередачах була дана висока оцінка майстерности американських виконавців, вказувалось на силу мистецтва в справі налагодження дружніх взаємин між народами Америки та України.

Вів бесіду **Анатолій Гороховський**

У день освячення Михайлівського собору.

Марта Фаріон (зліва), співачка Лін Джордан і художник Олександер Дубовик з дружиною Іриною.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Невтомний сіяч правди

На здобуття Всеукраїнської премії імені Івана Огієнка

Ім'я академіка Василя Лизанчука зробили відомим усій Україні його книжки „Навічно кайдани кували", „Завжди пам'ятай: ти – українець!", „З-під іга ідолів". Вони швидко розійшлися і стали духовною поживою для тисяч українців, які хочуть глибше розуміти події нашої національної історії... Першу з тут названих книг варто було б перекласти на російську і англійську мови, бо треба, щоб в усьому світі знали люди правду, якою ціною вижила українська нація.

Академік Василь Лизанчук.

„Рідномовна політика – то найцінніша й найважливіша частина національної політики взагалі, недотримання її нормальних практик сильно шкодить культурі народу і його політичному станові".

Іван Огієнко

Василь Лизанчук народився першого дня 1937 року в селі Ганеві Коломийського району Станиславської области в сім'ї споконвічних хліборобів Анни та Василя Лизанчуків, виховувався в християнському дусі, на кращих традиціях свого роду і українського народу. Закінчив середню школу, спробував коректорського хліба в коломийській районці і в солдатських казармах. Опісля обирає факультет журналістики Львівського університету.

Вийшовши у світ із покутського села, юнак вникає в його проблеми та проблеми інших галицьких сіл. Він пише про те, що добре знає, що близьке його серцю. Та невдовзі пересвідчується, що знає не досить. І знову йде вчитися у місто. Пише кандидатську дисертацію „Педагогічні проблеми підвищення ефективности впливу радіо й телебачення на соціялізацію підлітків", яку успішно захистив 1 липня 1977 року в Київському науково-дослідному інституті педагогіки. 27 червня 1991 року на засіданні спеціялізованої Ради Київського національного університету імені Т. Шевченка Василь Лизанчук блискуче захищає докторську дисертацію. З 1978 року Василь Лизанчук починає працювати на факультеті журналістики Львівського університету імені Івана Франка – асистентом, відтак завідувачем катедри радіомовлення і телебачення. Не станемо аналізувати наукові посібники для студентів, які підготував і видав проф. Лизанчук як у співавторстві з колегами, так і самостійно, а зупинимось глибше на його діяльности на терені відродження української мови, культури. Тут пригадуються слова нашого славетного Івана Огієнка: „Мова – то серце народу: гине мова – гине народ". Цю думку розвиває Василь Лизанчук в брошурі „О рідне слово, що без тебе я?!", виданій в 1990 році київським Товариством „Знання".

В цьому ж році Львівський університет видає текст лекцій професора Лизанчука під назвою: „Засоби масової інформації і духовне відродження України", а в 1993 році – книжку „Засоби масової інформації про русифікаторську політику в Україні". За внесок в українську журналістику Василеві Лизанчуку присвоєно звання „Заслужений журналіст України". Вершиною його публіцистичної і наукової творчости є книги „Навічно кайдани кували", „Завжди пам'ятай: ти – українець!", „З-під іга ідолів"...

Уже в передньому слові до книжки „Навічно кайдани кували" проф. Ярослав Дашкевич наголошує: „Перед українською наукою постає велике і відповідальне завдання розповісти українському народові – та цілому світові – про той жорстокий етноцид, який Росія протягом століть застосовувала до українського народу". Василь Лизанчук у своїй праці використав сотні документів, які віддзеркалюють лиходійну політику білих царів і червоних комісарів, спрямовану на знищення української мови і культури. Треба відзначити, що вихід у світ анотованої книги став можливим завдяки благочинній акції спільного українсько-американського підприємства „Ґранд-готель" у Львові. Презентація книги Василя Лизанчука „Навічно кайдани кували" з успіхом пройшла у Львові, Коломиї, Косові і швидко знайшла прихильників в Україні і за кордоном.

На книжку звернули увагу й видатні діячі нашої держави. Лавреат Національної премії України імені Тараса Шевченка Роман Іваничук висловився про анотоване видання так: „Книжка унікальна, страшна й оптимістична в своїй засаді. Книжка розвіює ілюзії щодо видуманої гуманности Російської імперії". у серце. Не менш вартісними є й інші праці В.Лизанчука.

А слід ще згадати про участь Василя Лизанчука в наукових конференціях всеукраїнського і міжнародного значення, його промови на ювілеях видатних українських особистостей та державних свят, його лекції для студентів, адже за роки праці у Львівському університеті він виховав сотні здібних українських журналістів.

Я гордий з того, що Василь Лизанчук був і моїм учителем і, з радістю підтримую висунення його кандидатури на здобуття Всеукраїнської премії імені Івана Огієнка.

Дмитро Пожоджук,
лавреат премії імені Івана Огієнка

Фестиваль молоді на „Верховині"

Оселя Українського Братського Союзу в Ґлен Спей „Верховина" цього року в 25 раз влаштовує Фестиваль Української Молоді, який щорічно притягає тисячі глядачів, а в першу чергу – українську молодь. Цей фестиваль, що триватиме 14–16 липня цього року, буде багатий не тільки концертною програмою, а й ярмаркою сувенірів та виробів наших мистців. Кухня „Верховини" пригощатиме смачними стравами.

В програмі фестивалю – 4 концерти на великій сцені амфітеатру, в п'ятницю і суботу після вечірніх концертів відбудуться забави, на яких гратимуть три оркестри. В програмі концертів – виступи наших найкращих мистецьких сил, зокрема співочих гуртків, танцювальних ансамблів, окремих солістів. Ваша участь у фестивалі буде найкращою нагородою для виконавців і для тих, які вкладають багато жертвенної праці, щоб цей ювілейний Фестиваль Української Молоді був одним з найкращих. Приїжджайте, не пошкодуєте, бо гарно проведете час на чудовій гірській природі „Верховини": відпочинете над озером, скупаєтеся в басейні, вволю надихаєтеся здоровим гірським повітрям. УБСоюз та оселя „Верховина" щиро запрошують вас.

Богдан Кандюк

Свято українців в Мурманську

Національно-культурна автономія українців Мурманської области відзначила десять років від того дня, як по мурманському радіо було оголошено, що українці хочуть організуватися в свою громаду. Наш земляк режисер Володимир П'ятих дозволив провести вечір, присвячений 10-річчю, в ляльковому театрі. Заля вмістила 200 осіб. Напередодні свята по радіо „Атлантика" прозвучала програма, в якій ми вітали земляків зі святом, запрошували на вечір. Нас почули в далеких морських широтах земляки і надіслали з моря поздоровлення, щирі вітання та подяку за українську пісню.

Вечір відкрили Наталка Орлова та Олександер Коротич. Вступне слово надали одній із засновниць української громади на Мурмані – Алі Марчук. Концерт відкрив хор української пісні „Лелеки". Ця назва – не випадкова, бо ми на далекій Півночі і є якраз ті лелеки, які сумують за рідним краєм. Ми вперше зіграли уривок з п'єси Квітки-Основ'яненка „Сватання на Гончарівці", який супроводжувався піснями у виконанні Тамари Нижникової. Пісню „Лелеки" на слова Зіновія Маринця ми привезли з Чикаго, а музику склав наш мурманський композитор Микола Матвієнко. Тепер ця пісня буде нашою візитною карткою.

Протягом вечора були прочитані вірші наших талановитих дівчат Тамари Рушелюк, Люди Реп'ях, Каті Шпікіної.

Гарні слова сказали про наш вечір голова Литовського товариства Масюкас і татарсько-башкирського товариства Варіс Вафрович. Надіслали телеграми земляки з Карелії та України.

Пишіть до нас. Наша адреса: **183008, м. Мурманськ, вул. Зої Космодем'янської, буд.26, кв.88.**

А. М.

Український хор „Лелеки" в Мурманську.

Нам пишуть

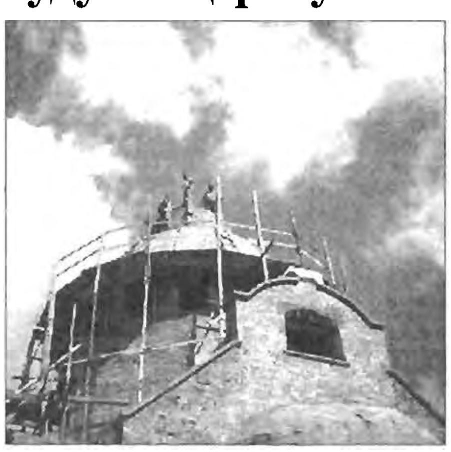
Допомогли Я. Гулею, воякові УПА

В „Свободі" 2 червня ц. р. була надрукована розповідь про нужденне життя Якима Гулея, колишнього воїна УПА. Українці з Клівленду на допомогу йому зібрали 174 доляри і переслали через агенцію „Міст" на його адресу в Україні. Зокрема зробили пожертви Степан Панчишин – 20 дол., д-р Алексaндер Клос – 23 дол., д-р Дмитро Фарійон – 10 дол., Михайло Напора – 10 дол., Петро Дмитрик – 10 дол., Григорій Головко – 10 дол., Юрій Лішнянський – 10 дол., Петро Пенгрин – 10 дол., мгр. Василь Ліщинецький – 20 дол., Дмитро Палайда – 10 дол., Роман Боднарук 21 дол., а також автор цих рядків.

Щира подяка усім, хто відгукнувся на біду старого вояка.

Євген Бачинський,
Клівленд, Огайо

Вже 10 років будуємо церкву

На будові нової церкви в селі Малі Дідушичі.

Наше село Малі Дідушиці лежить біля мальовничого міста Стрия. В часі перебудови нашої держави ми розпочали будівництво нової церкви, бо старенькій нашій церкві вже 200 років і зроблена вона з дерева, без єдиного залізного кілочка. Але ми не змогли передбачити проблем, які виявилися нам непосильними. Вже 10 років намагаємось довести до кінця будівництво церковці, але допомоги і підтримки не можемо знайти. І тому невеличка грошова допомога, яку могли б зібрати християни нашої діяспори у далекій Америці, дозволить хоча б накрити дах і зберегти стіни від руйнування.

Степан Каліцун,
с. Малі Дідушиці,
Стрийського району,
Львівської області

Ганна Борисоглібська на сцені була неперевершена

З великою приємністю і театральною ностальгією прочитав я в „Свободі" (19 травня ц. р.) статтю Левка Хмельковського „Трагедія і слава акторки Ганни Борисоглібської". Стаття розворушила мої спогади, викликавши в пам'яті живі картини співучасти на сцені театру ім. Івана Франка з цією великою артисткою, що в своїх ролях вросла в народний грунт. І ще той спогад, що я був одним із тих, які несли під час похорону віко від труни Ганни Іванівни. Це був 1939 рік. Я, тоді студент третього курсу Державної драматичної студії при академічному театрі ім. Івана Франка, удостоївся цієї чести.

Ми, студійці, обожнювали Ганну Борисоглібську на сцені. Вона була неперевершена в „Суєті" І. Тобілевича (Тетяна), спеціяльно коли вбрана у панський корсет просила чоловіка Макара (О. Юрський): „Розсупонь мене, старий!" (в тій п'єсі я грав Матюшу, на зміну з іншим студійцем). В ролі матері Платона, хоч і пропагандивно зафарбований автором, („Платон Кречет" О. Корнійчука) Г. Борисоглібська створила душевний образ матері, (пам'ятаю сцену, коли вона веде хворого сина-хірурга на роботу в лікарню, „бо там людина вмирає"). В березні 1939 року театр поставив п'єсу „Богдан Хмельницький" О. Корнійчука і Ганна Іванівна грала ролю Варвари. Я грав князя Трубецького, чергуючись з іншим студійцем. Це була її остання роля, бо у вересні того ж року, як згадує автор статті, Ганни Іванівни не стало. Прийшла вона в театр ім. Івана Франка в Харкові в 1925 році і пропрацювала там 14 років, користуючись великим успіхом публіки і в Харкові, і в Києві, куди був переведений театр із тодішньої столиці Харкова.

Добре зауважив Л. Хмельковський, що трагедія цієї великої артистки, крім родинних ситуацій, була в накиненому репертуарі соцреалізму, замість української клясики, в якій Ганна Іванівна була неперевершена.

Дякую авторові і „Свободі" за цю статтю, що викликала у мене ностальгію ранніх театральних років.

Ростислав Василенко,
Нью-Джерзі

„В ролі матері Платона Г. Борисоглібська (на знімку з артистом Шумським в ролі Платона) створила душевний образ".
(З архіву Р. В).

Люди дякують Комітетові допомоги Україні з Нью-Джерзі

В інтерв'ю тижневику „Свобода" координатор акції допомоги від Крайової управи Братства дивізійників УНА Осип Голинський („Свобода", 31 березня ц.р.)розповів про сутужне становище Залучанського дитячого будинку-інтернату, в якому утримуються діти, на здоров'я яких вплинули наслідки Чорнобильської катастрофи. Йшлося, зокрема, про участь в цій допомозі Комітету допомоги Україні Північного Нью-Джерзі. Д-р Роман Ричок переслав до „Свободи" листа директора цієї установи **О. Берлад**, в якому висловлено подяку за 180 подарунків дітям, котрі за дорученням комітету привіз до інтернату Володимир Брух. Д-р Роман Ричок переслав також інші подяки обдарованих людей. Лавреат премій імені Володимира Сосюри і Михайла Коцюбинського, автор кількох збірок поезій, нарисів і повістей **Станіслав Реп'ях** з Чернігова отримав від комітету стипендію в сумі 400 долярів, за яку, перебуваючи в лікарні, дякує. „Вона додає сил у праці на ниві творення незалежности", – пише письменник.

Голова опікунської ради української школи в кримському місті Ялті **Віталій Яворський** і його колеґа **С. Царапора** дякують за посилку з шкільним приладдям і вітамінами для дітей. Автори подяки запрошують добродійників відвідати Ялту в літню пору.

Професор Кіровоградського педагогічного університету імені В. Винниченка **Володимир Панченко** і доцент університету **Леонід Куценко** після перебування в США дякують комітетові за проведення їхньої зустрічі з громадою Нюарку і околиць в церкві Івана Хрестителя, а також за фінансову допомогу. Вони пишуть, що ця зустріч збагатила їх відчуттям небайдужого українського світу Америки.

Л.Х.

Спасибі за піклування про українську дітвору на Львівщині

Минулого тижня серденята школярів Рудківської школи, що на Самбірщині, билися в грудях особливо схвильовано – зі США надійшло 32 великих пакунки: американська християнська громада міста Міннеаполісу з ініціятиви Дерила Терха, його доньки Дебори Терхо та вихідця з Рудок Богдана Гайдучка підготувала щедрі дарунки для юних рудківчан, дітей з Підгайчик та Вістович. Новенькі куртки, сукні, взуття отримали 40 учнів з родин, де є по четверо дітей, понад 100 підлітків з родин з трьома дітьми, 40 напівсиріт, одна сирота, дев'ятеро дітей-інвалідів. Забезпечено одягом та взуттям мешканців Рудківського будинку милосердя, понад 100 осіб похилого віку, переважно одиноких та пенсіонерів. Ще 26 пакунків, адресованих православній та греко-католицькій церквам, прислужились найбіднішим парафіянам.

Понад шість років Богдан Гайдучок допомагає своїм землякам. Завдяки його піклуванню діти-інваліди отримали дорогі ліки, а Лідія Гайдучок подбала, щоб жодна бідна родина в містечку, жодна скривджена долею дитина не залишилась без гостинця в дні свят, а також щоб ми в Україні могли читати газету "Свобода". Щедрий даток родини Гайдучків прискорив спорудження греко-католицькою громадою Рудок храму Господнього. Щороку Богдан Гайдучок практикує теоретичні семінари з економіки для старшокласників. Родина пана Терха в той самий час допомагає школярам вдосконалити знання з англійської мови.

Родини Гайдучків та Терхо – бажані гості у кожному домі нашого міста. В червні 1999 року вдячні земляки обрали пана Гайдучка почесним громадянином Рудок.

Неля Кінзерська,
вчителька з Рудок

Історики зауважили участь Ярослава Рака у боротьбі

Вдова Ярослава Рака – Дора Рак – у докладному спомині про покійного чоловіка „Він був сумлінням організації" („Свобода", 28 квітня ц. р.) розповіла про його причетність до вбивства польського міністра внутрішніх справ Броніслава Пєрацького в 1934 році. Внаслідок того вбивства у Варшаві відбувся процес. Разом з іншими членами ОУН був оскаржений і засуджений Ярослав Рак. Автор статті з доком подає, „що досі ніхто з істориків не поцікавився цим справді історичним процесом". Проте відомий історик-літописець визвольних змагань, зокрема революційної діяльности ОУН в Польщі, автор кількох десятків книжок Зіновій Книш детально описав перебіг Варшавського процесу в двох об'ємистих томах (понад 1,200 стор.) книжки „Варшавський процес ОУН". Ця солідна, на підставі інформацій світової преси, історія процесу вийшла старанням Науково-дослідного інституту ім. О. Ольжича у видавництві „Срібна сурма", Торонто, в 1986 році. В обох томах багато місця присвячено членові ОУН Я. Ракові, який допоміг вбивці міністра Грицеві Мацейку перейти кордон з Польщі до Чехословаччини.

Р. Р.

ЗВІДУСІЛЬ

Ґалерея зайвих скульптур

156 великих пам'ятників відлили з металу за 200 років майстри з польського міста Глівіце. Вони встановлені не лише в Польщі, а й у США, Франції, Японії. Саме триває виготовлення пам'ятника жертвам Катині для американського міста Балтімору. Проте з крахом комуністичного світу багато пам'ятників виявились зайвими і їх повернули на підприємство, де вирішено їх зберегти у спеціяльній галереї. Тепер у Ґлівіце є не лише кілька Ленінів, а й Дзержинський, соціялістична робітниця, совєтські вояки, ряд символів „непорушної дружби народів".

Королівські марки

З нагоди 100-ліття англійської королеви-матері, яке відзначатиметься 4 серпня, у Великій Британії видано серію поштових марок зі зображеннями представників чотирьох поколінь королівської родини. Це, зокрема, королева-мати Єлизавета, її дочка Єлизавета II, внук ювілярки принц Чарльз і перший правнук принц Вільям, син Діяни і Чарльза.

Сікорський у Чехії

Випуск гелікоптерів фірми славетного киянина Сікорського починається у чеському місті Водоходи. Ґвинтокрилі машини С-76 складатимуть тут уже в липні. Гелікоптер розрахований на 8 осіб і буде використаний у рятувальному морському летунстві, а також у війську. Чехи дістали контракт у суперництві з японськими, американськими, корейськими та італійськими фірмами.

Спеціяльні телефони в Україні і Польщі

Між Києвом і Варшавою досягнуто домовлености про закладення в обох країнах спеціяльних телефонів, якими можуть скористатися гості з Польщі і України у випадку поганого ставлення до них. Київ поінформував, що для польських гостей в столиці діють телефони 293-7589 і 293-3391.

Закордонні експерти в Чечні

Перша група з трьох експертів Ради Европи почала досліджувати у Чечні дотримання прав людини. До групи увійшли чешка, фінляндець і хорват. Вони дістали право перебування в резиденції представника Росії з контролі дотримання людських прав у селищі Знаменскоє.

Скорпіон в літаку

Літак, що летів з Дітройту до Алентавну в США, був змушений приземлитися в Клівленді, бо 40-літнього пасажира вкусив скорпіон. Небезпечну комаху знищили, потерпілого відправили до лікарні, а решту пасажирів пересадили до іншого літака. Припускається, що скорпіон потрапив до літака з речами подорожніх.

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Ще раз про Яворівський архів УПА

Юліан Матвіїв („Недобитий") розстріляний 1952 року в Києві.

Публікація світлин з яворівського архіву УПА на сторінках „Свободи" (29 жовтня і 19 листопада 1999 року) спричинилися до численних листів, які я одержав з американського континенту, а також з України – сердечно дякую усім дописувачам, але найперше – редакції. За час, який минув від першої публікації у пресі, розпізнано 37 осіб, які є на світлинах архіву. З них – 35 повстанців, один цивільний, один – агент МҐБ. З цих 35-ти лише один був засуджений на 25 років, а після звільнення – отруєний спецслужбами імперії, решта – загинули в боях або були розстріляні після закритих судів. Отака ціна нашої свободи, добутої, як полюбляють писати, „без єдиної краплі крові"...

Дякую Петрові Содолю за докладну інформацію про командира ТВ-21 Петра Мельника, а Вірі Кліш за розповідь про свого вуйка Ореста Гаджу, якого вона впізнала на одній з світлин. На жаль, пані Віро, ви помилились. За неймовірним збігом обставин особа, яку Ви вважаєте Орестом Гаджою, є Назарій Данилюк. Це також буковинець, і також юрист за освітою, але його псевдонім – „Перебийніс", а Ореста Гаджу звали „Кармелюк". Ваш вуйко похований не в лісах Румунії, а в селі Розтоки. Принагідно я вишлю вам фото його могили. Назарій Данилюк загинув восени 1951 року за нез'ясованих до кінця обставин, а в червні 1949 року був політичним керівником резонанного рейду в Румунію. На одній зі світлин архіву, яку можна вважати повстанським фотошедевром, „Перебийніс" уважно слухає донесення розвідника. Поруч з ним – Дмитро Білінчук, Петро Мельник „Хмара".

Назарій Данилюк („Перебийніс").

На світлинах з архіву нарешті остаточно встановлено особу легендарного курінного „Недобитого" – Юліана Матвіїва, який народився в місті Броди Львівської области 1912 року. Довгих 8 років командував „Недобитий" збройною боротьбою за незалежність і одне його ім'я наводило паніку в кабінетах МҐБ. Щойно влітку 1952 року тоді окружного провідника Буковини внаслідок підлої зради було схоплено і наступного року розстріляно в Києві.

Розвідник УПА (другий справа) повернувся до табору зі свіжими відомостями. Його слухають провідники (в центрі) Назарій Данилюк („Перебийніс"), Дмитро Білінчук і Петро Мельник („Хмара").

Командування (зліва): Григорій Легкий („Борис"), Петро Мельник („Хмара"), Іван Кулик („Сірий").

І на завершення – унікальна світлина, на якій відтворене усе командування ТВ-21: Григорій Легкий („Борис) – подолянин, Петро Мельник („Хмара") – гуцул та Іван Кулик („Сірий") – донеччанин. УПА – це армія всього українського народу, а не лише „західняки", як про те трубила комуністична пропаганда.

Моя адреса: **79070, п/с 6314, Львів–70, Україна.**

Василь Гуменюк

Окружний провідник Буковини Юліан Матвіїв („Недобитий") – сидить справа – з повстанцями.

Від редакції: *„Свобода" запрошує читачів продовжити акцію впізнання на старих світлинах героїв визвольної боротьби.*

Вітаємо студентів-стипендіятів 1999 - 2000 року, членів УНСоюзу

Оксана Тритяк,
координатор особливих проєктів УНС

Український Народний Союз уділив на академічний рік 1999-2000 стипендії на суму 35,000 дол. Ці стипендії отримав 171 студент. Усі студенти є членами 90 різних Відділів УНСоюзу та є мешканцями 17 штатів Америки і 4-ох провінцій Канади.

Спеціяльну стипендію Йосифа і Дори Ґаландюків на суму 2,000 дол. отримала Христина Гаврилюк з Менвілл, Н.Дж., Відділ 349, студентка біології Georgetown University. Цю стипендію встановила д-р Сузанна Ґаландюк у пам'ять її батьків, які жили в Елленвілл, Н.Й.

Пропам'ятну стипендію Антона Драгана, довголітнього головного редактора „Свободи" у сумі 350 дол. уділено Мері-Лі Шолтіс з Бервик, Па., Відділ 164, студентці медичного піклування у Bloomsburg University.

Стипендію у пам'ять Романа Слободяна, довголітнього головного касира УНС у сумі 350 дол., отримала Тетяна Бунік з Пассейку, Н. Дж. Відділ 42, студентка біології у Philadelphia College of Textiles and Sciences.

Стипендію Віри Штанґл у сумі 750 дол. у пам'ять покійного батька Віри Штанґл проф. Осипа Стеткевича, колишнього редактора „Свободи" уділено Маріяні Ґерман з Юніонвілл, Конн., Відділ 277 студентці журналістики в Emerson College.

Пропам'ятні стипендії Йосифа Волка у сумі 750 дол., яку заповітом призначено на освіту лемків, уділено Орисі Дупляк з Камілюс, Н.Й., Відд. 39, студентці вищої бухгалтерії і економічних наук у Le Moyne College.

Пропам'ятну стипендію Богдана Зорича на суму 400 дол., у пам'ять покійного директора УНС на Канаду, отримав Роман Бішко з Етобіко, Онт., Канада, Відд. 858, студент міжнародних зв'язків в University of Western Ontario.

Стипендії основані Корпорацією Українського Народного Дому у Блекставні, Ма. отримали: 500 дол. – Андрій Бакай, Стемфорд, Конн., Відділ 350, студент біології у George Washington University; Марко Борейко, Ветерсфілд, Конн., Відділ 277, студент торговельного керівництва University of Hartford; Елизабет Еллінгтон, Арнольд, Мд., Відділ 206, студентка архітектури, Auburn University; Іван Микола Гул, Ст. Піттерсбурґ, Фла., Відділ 241, студент міжнародних зв'язків, Brown University; Кеннет Паєтт, Вунсакет, Р. Ай., Відділ 206, студент торговельного керівництва, Rhode Island College.

Ми заохочуємо інших членів встановляти стипендійні фонди, присвячуючи їх особливим особам, або окремим факультетам, які можна щорічно уділяти гідним нагороди українським студентам – членам УНСоюзу Америки і Канади.

УНСоюз допомагав студентам майже від самих початків свого заснування у 1894 р. нагородами у сумі 20 дол., що на той час було поважною сумою.

Офіційно стипендійну програму УНСоюзу започатковано у 1962 р., завдяки 25-ій Конвенції УНСоюзу, яка відбулася у Нью-Йорку. На тій Конвенції делеґати пропонували встановити стипендійний фонд для допомоги українським студентам, особливо тим, які продовжуватимуть студії, пов'язані з предметами українїстики, політичних наук або журналістики.

У минулому стипендії уділялися головно на підставі фінансової потреби, академічних успіхів та діяльности в українській громаді.

По сьогоднішній день уділено стипендій 4,500 студентам, членам УНСоюзу, приблизно на суму 2,000,000 дол. У дальший час УНС бажає нав'язати зв'язок з усіма стипендистами, як також особами, які одержали нагороди УНСоюзу, щоб провести життєву лінію і довідатися про їх сьогоднішнє життябуття.

Якщо ви одержали стипендію УНСоюзу на будьяку суму від 1940-их років, прошу подати нам коротку вістку, суму і дату отримання стипендії.

При нагоді ми будемо публікувати короткі підсумки наших колишніх стипендистів і їхні осяги у різних галузях.

Ми ґратулюємо минулорічним стипендистам і заохочуємо інших студентів, членів УНСоюзу, у наступному році ставати в ряди наших стипендистів.

УНСоюз схвалює успіхи усіх студентів і надалі нагороджує їх.

Разом з нашою громадою ми оцінюємо ваші досягнення та бажаємо усім вам успіхів у дальших зусиллях!

Krystina Hawryluk

Orysia Duplak

Maryana German

Paul Biszko

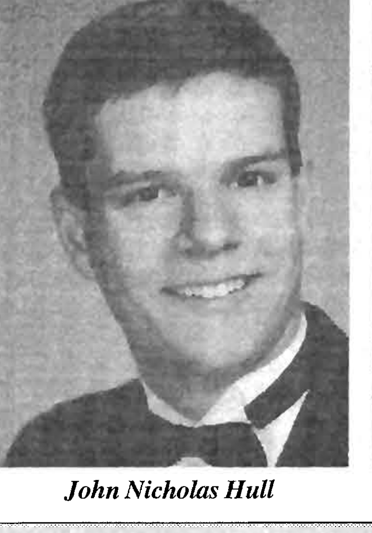

Tetyana Bunik

Mary-Lee Scholtis

Andrew Bakaj

Mark Borejko

Elizabeth Ellington

John Nicholas Hull

Kenneth Payette

This special insert spotlighting the Ukrainian National Association's Scholarship Program was prepared by the staff of The Ukrainian Weekly.

$250

Michelle Bycko (UNA Branch 240), is a student at Cleveland State University.

Ulana Chabon (UNA Branch 242), is a student at Lehigh University.

Michael Chopko (UNA Branch 271), is a student at State University of New York at Geneseo.

Larissa Durbak (UNA Branch 13), is a student at Barnard College.

Maria Dychdala (UNA Branch 83), is a student at Duquesne University.

Christopher Evans (UNA Branch 382), is a student at Lebanon Valley College.

Christopher Glascott (UNA Branch 127), is a student at the State University of New York at Buffalo.

Larysa Gumowskyj (UNA Branch 155), is a student at Connecticut College.

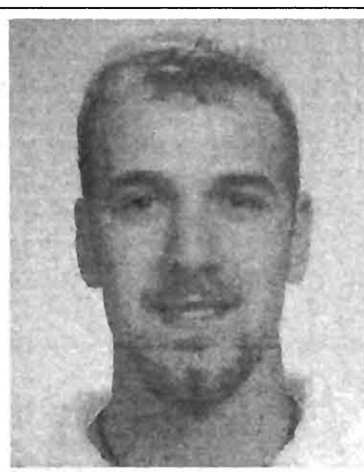
Larissa Holman (UNA Branch 432), is a student at Lviv, Ukraine.

Chrystyna Horbaty (UNA Branch 59), is a student at Central Connecticut State University.

Patricia Iwanik (UNA Branch 277), is a student at the University of Connecticut.

Paul LeVan (UNA Branch 360), is a student at the State University of New York at Buffalo.

Marc Marzotto (UNA Branch 341), is a student at McMaster University.

Anne Mochulsky (UNA Branch 13), is a student at Sacred Heart University.

Marta Mudri (UNA Branch 222), is a student at Kent State University.

Tatiana Mudri (UNA Branch 222), is a student at Kent State University.

Halyna Mudri (UNA Branch 222), is a student at Kent State University.

Katarzyna Nesterak (UNA Branch 234), is a student at City University of New York, Queens College.

Olga Nimczyk (UNA Branch 269), is a student at New Jersey City University.

Paul Pawluk (UNA Branch 379), is a student at the University of Wisconsin-Madison.

Lydia Pidlusky (UNA Branch 144), is a student at the State University of New York at New Paltz.

Melanie Poruchynsky (UNA Branch 349), is a student at Rutgers University.

Christina Redko (UNA Branch 130), is a student at the State University of New York at Binghamton.

Christina Rishiy (UNA Branch 6), is a student at Seton Hall University.

Tara Sadusky (UNA Branch 242), is a student at Penn State University.

$250

Nadia Sawicki (UNA Branch 450), is a student at Brown University.

Christian Spiak (UNA Branch 13), is a student at Syracuse University.

Christine Stacer (UNA Branch 200), is a student at St. John's University.

Roxolana Stachiw (UNA Branch 204), is a student at Presbyterian College.

Selene Steneck (UNA Branch 293), is a student at Georgetown University.

Olena Welhasch (UNA Branch 171), is a student at Penn State University.

$200

Ghilaine Bouadana (UNA Branch 42), is a student at Rhode Island School of Design.

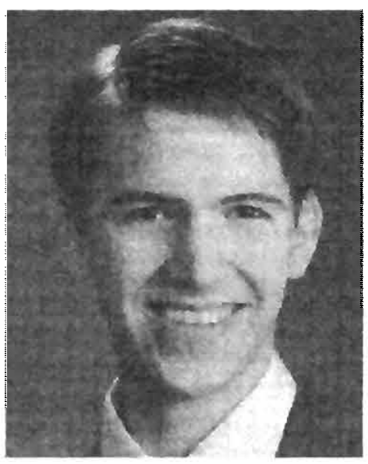
Elijah Bremer (UNA Branch 7), is a student at Mount St. Mary's College.

Adrian Deputat (UNA Branch 360), is a student at the State University of New York at Buffalo.

Stephanie Dubanowitz (UNA Branch 42), is a student at James Madison University.

Matthew Fedak (UNA Branch 112), is a student at the University of Akron.

John Fedynsky (UNA Branch 20), is a student at London School of Economics.

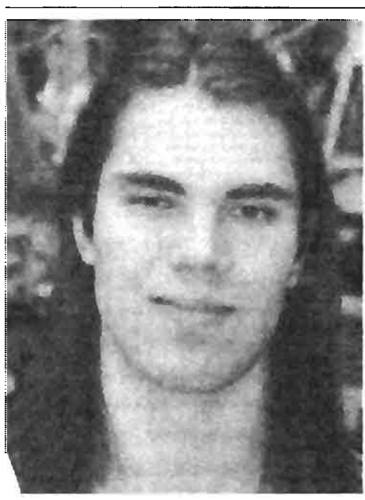
Rocco Giammaria (UNA Branch 161), is a student at Penn State University.

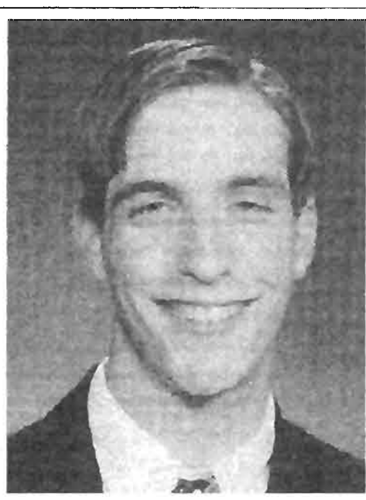
Zoryana Grod (UNA Branch 888), is a student at Ryerson University.

Adrienne Hirak (UNA Branch 130), is a student at College of Staten Island.

Travis Johnson (UNA Branch 777), is a student at Wesleyan University.

Jonathan Kennedy (UNA Branch 422), is a student at Drexel University.

Stephan Kolodiy (UNA Branch 214), is a student at Drew University.

Marco Koshykar (UNA Branch 13), is a student at Ithaca College.

$200

Cathy Kotlar (UNA Branch 42), is a student at Quinnipiac College.

Katarzyna Kowalow (UNA Branch 234), is a student at Seton Hall University.

Maria Loun (UNA Branch 888), is a student at Temple University.

Daria Loun (UNA Branch 888), is a student at University of Maryland, Baltimore.

Lillie Marsland (UNA Branch 59), is a student at Springfield Technical Community College.

Michael Matiash (UNA Branch 120), is a student at the University of Wisconsin at La-Crosse.

Caitlin Matkowsky (UNA Branch 168), is a student at Western New England College.

Stephen Miahky (UNA Branch 180), is a student at the University of Michigan.

Damian Olesnycky (UNA Branch 27), is a student at Carnegie Mellon University.

Larissa Oprysko (UNA Branch 277), is a student at the University of Connecticut.

Anna Palazij (UNA Branch 222), is a student at Johns Hopkins University.

Nicholas Reese (UNA Branch 382), is a student at Bloomsburg University.

Stephanie Roeth (UNA Branch 231), is a student at Nazareth College of Rochester.

Erica Rychwalski (UNA Branch 256), is a student at Syracuse University.

Roman Stanchak (UNA Branch 238), is a student at Carnegie Mellon University.

Natalka Sywenkyj (UNA Branch 777), is a student at the Plymouth State College.

Joseph Sywenkyj (UNA Branch 777), is a student at School of Visual Arts.

Larysa Tarnawskyj (UNA Branch 183), is a student at Macomb Community College.

Peter Tatarenko (UNA Branch 25), is a student at Montclair State University.

Derek Vogel (UNA Branch 242), is a student at Penn State University.

$150

Marika Bergenstock (UNA Branch 360), is a student at the University of Rochester.

Laryssa Czebiniak (UNA Branch 184), is a student at the State University of New York at Geneseo.

Jessica Evans (UNA Branch 293), is a student at The College of New Jersey.

Adriana Fedun (UNA Branch 372), is a student at Barry University.

John Fil (UNA Branch 13), is a student at Hofstra University.

$150

Stephanie Gardner (UNA Branch 368), is a student at the University of Florida.

Pawel Hac (UNA Branch 458), is a student at Ryerson Polytechnic University.

Andrew Hanushevsky (UNA Branch 367), is a student at the State University of New York at Brockport.

Myroslav Harasym (UNA Branch 220), is a student at New World School of the Arts.

Christopher Holland (UNA Branch 120), is a student at the University of Kentucky.

Steven Hrycelak (UNA Branch 367), is a student at Yale University.

Adriana Iwashko (UNA Branch 172), is a student at Parsons School of Design.

Sonia Kap (UNA Branch 358), is a student at Denison University.

Paul Kolesnik (UNA Branch 434), is a student at McGill University.

Adrian Kollias (UNA Branch 239), is a student at Penn State University.

Olesia Koretski (UNA Branch 434), is a student at McGill University.

Lidia Koval (UNA Branch 888), is a student at the University of Toronto.

Adriana Kuropas (UNA Branch 20), is a student at the University of Michigan.

Daniel Liteplo (UNA Branch 361), is a student at the Case Western Reserve University.

Andrij Luciw (UNA Branch 339), is a student at Penn State University.

Vera Malinovsky (UNA Branch 170), is a student at The New Jersey City University.

$150

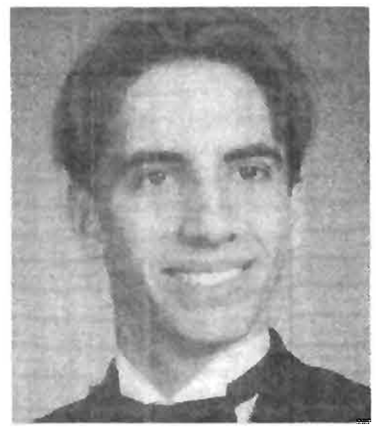
Eileen Mamrich (UNA Branch 230), is a student at Kent State University.

Aleksander Mehrle (UNA Branch 194), is a student at the College of the Holy Cross.

Alexander Mychkovsky (UNA Branch 222), is a student at the University of Dayton.

Christopher Plachta (UNA Branch 777), is a student at La Salle University.

Rebecca Pundiak (UNA Branch 137), is a student at Penn State University.

David Rizzo (UNA Branch 120), is a student at Gannon University.

Adrianna Rudyk (UNA Branch 8), is a student at Fordham University.

Lee Ann Sadusky (UNA Branch 242), is a student at Saint Joseph's University.

Anne Marie Sawczuk (UNA Branch 285), is a student at the State University of New York at Buffalo.

Peter Sawras (UNA Branch 171), is a student at the University of California, Santa Barbara.

Timothy Scenna (UNA Branch 230), is a student at John Carroll University.

Nicholas Sczesnik (UNA Branch 86), is a student at Pratt Institute.

Taras Smetaniouk (UNA Branch 337), is a student at Loyola College.

Martha Tatarevich (UNA Branch 293), is a student at Hunter College.

Gregory Tkaczyk (UNA Branch 427), is a student at the University of Toronto.

Nikolas Tysiak (UNA Branch 13), is a student at the College of William and Mary.

Anna Wasienko (UNA Branch 13), is a student at Rensselaer Polytechnic Institute.

Maria Wasienko (UNA Branch 13), is a student at Rensselaer Polytechnic Institute.

Taisa Welhasch (UNA Branch 171), is a student at Pennsylvania State University.

$100

Elizabeth Bailly (UNA Branch 254), is a student at Fairfield University.

Anna Bosley (UNA Branch 56), is a student at West Liberty State College.

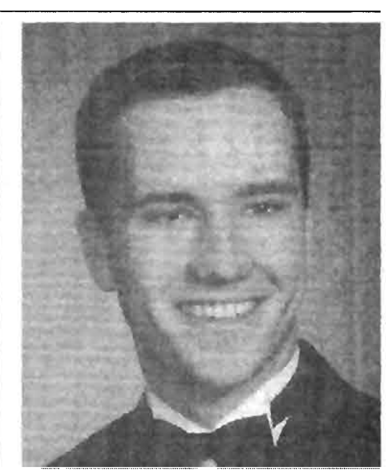
Tanya Brown (UNA Branch 360), is a student at Rider University.

Matthew Burke (UNA Branch 56), is a student at Nazareth College.

Taras Butrej (UNA Branch 164), is a student at Wilkes University.

Jeremy Cooke (UNA Branch 83), is a student at Pennsylvania State University.

$100

Edward Dickman III (UNA Branch 414), is a student at Eastern Connecticut State University.

David Dobryden (UNA Branch 183), is a student at Michigan State University.

Gregory Eluk (UNA Branch 327), is a student at Towson University.

Travis Gales (UNA Branch 293), is a student at Polytechnic University.

Stephen Hawryluk (UNA Branch 349), is a student at Wake Forest University.

Luke Hnenny (UNA Branch 777), is a student at the University of Saskatchewan.

Jill Holter (UNA Branch 333), is a student at Albright College.

Ashley Hrycyk (UNA Branch 161), is a student at John Carroll University.

Katarina Johnson (UNA Branch 137), is a student at the University of Pennsylvania.

Irene Kachalenko (UNA Branch 171), is a student at Seton Hall University.

Alexis Karbiwnyk (UNA Branch 83), is a student at West Chester University of Pennsylvania.

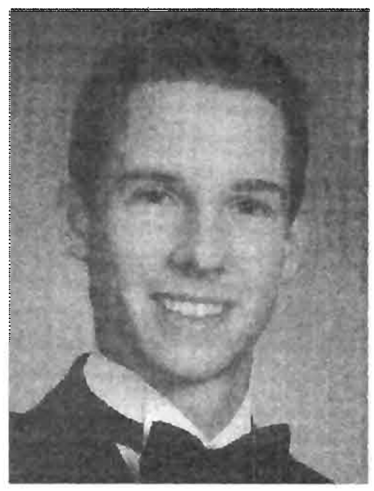
Jennifer Kazemka (UNA Branch 242), is a student at Wilkes University.

Daniel Koziupa (UNA Branch 777), is a student at Drexel University.

Katherine Kuzio (UNA Branch 13), is a student at Alfred University.

Andrew Kuzla (UNA Branch 479), is a student at Drexel University.

Michael Lorady (UNA Branch 47), is a student at Wilkes University.

Nicholas Mamrich (UNA Branch 230), is a student at Youngstown State University.

Christine Mischenko (UNA Branch 172), is a student at Rutgers University.

Andrey Mykyta (UNA Branch 134), is a student at The Cooper Union.

Christine Palaschenko (UNA Branch 777), is a student at Wittenberg University.

Katrina Plachta (UNA Branch 153), is a student at Culinary Institute of America.

Adrian Pyrih (UNA Branch 293), is a student at Saint Joseph's University.

Michael Romano (UNA Branch 338), is a student at California University of Pennsylvania.

Leonard Sadowy, Jr. (UNA Branch 161), is a student at the Community College of Beaver County.

Halyna Salabay (UNA Branch 269), is a student at Rutgers University.

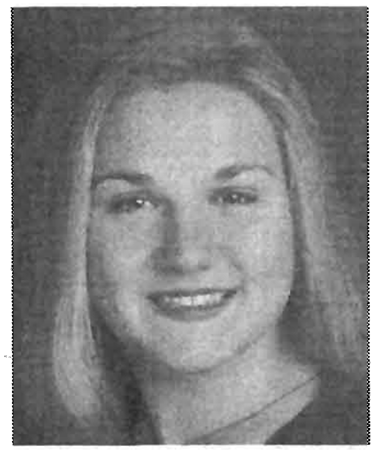
$100

Brian Salamak (UNA Branch 242), is a student at Penn Tech College.

Alexis Shipula (UNA Branch 169), is a student at Lesley Women's College.

Jennifer Shipula (UNA Branch 169), is a student at Mansfield University.

Monica Slovik (UNA Branch 7), is a student at Dickinson College.

Mira Stanchak (UNA Branch 238), is a student at Boston University.

Stefan Stawnychy (UNA Branch 353), is a student at Vassar College.

Peter Steciuk (UNA Branch 269), is a student at Harvard University.

Viktor Sulzynsky (UNA Branch 8), is a student at Mary Washington College.

Anna Maria Szewczuk (UNA Branch 277), is a student at Teikyo Post University.

Daniel Trociuk (UNA Branch 283), is a student at Bentley College.

Nadya Wasylko (UNA Branch 21), is a student at Syracuse University.

Roman Zacharko (UNA Branch 349), is a student at Raritan Valley Community College.

Michael Zielinski (UNA Branch 253), is a student at Bryant College.

Фотографій не було подано

$250

Tymish Korytko (UNA Branch 360), is a student at Case Western Reserve University.

Alexandra Kuzio (UNA Branch 13), is a student at Villanova University.

Molly Moffe (UNA Branch 271), is a student at Bucknell University.

Elena Szeremeta (UNA Branch 247), is a student at Temple University.

Areta Trytjak (UNA Branch 25), is a student at Rutgers University.

$200

Brandon Hrycyk (UNA Branch 161), is a student at La Roche College.

Andrew Pokora (UNA Branch 277), is a student at Loyola College.

$150

Anna Terlecky (UNA Branch 13), is a student at Miami University.

Orest Zalusky (UNA Branch 271), is a student at Albany College of Pharmacy.

$100

Staci Fedako (UNA Branch 242), is a student at Indiana University.

Inna Fedorkiv (UNA Branch 367), is a student at St. John Fisher College.

Gina Reese (UNA Branch 382), is a student at Bloomsburg University.

Подяки від стипендіятів!

"The cost of attending college can be intimidating, so every source of financial assistance is greatly appreciated. It is especially encouraging to see an organization like the Ukrainian National Association giving something back to the youth of the community." – Peter Steciuk, attending Harvard University.

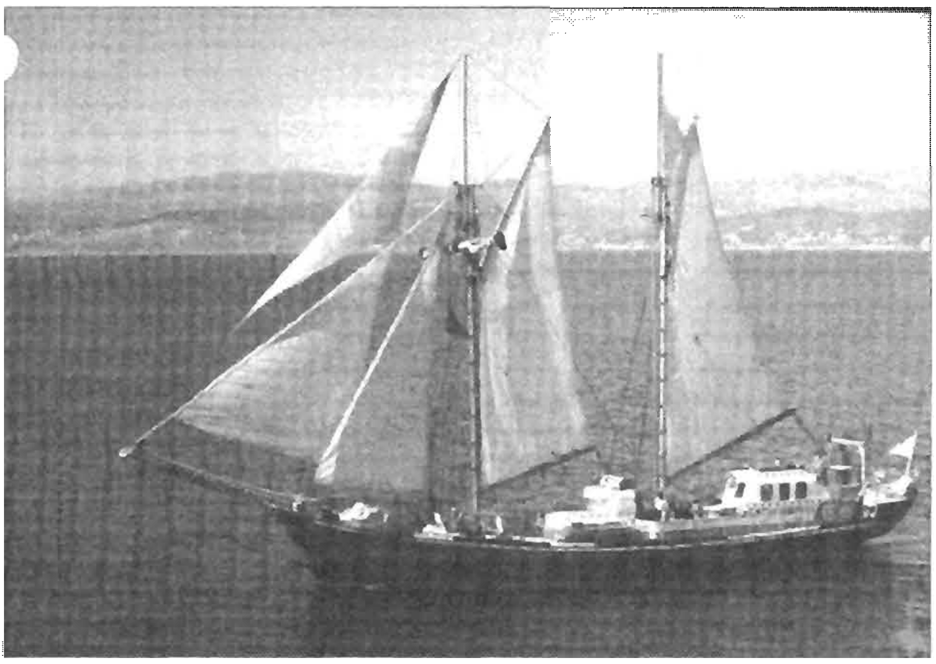
"I am writing to express my gratitude for your deeming me a worthy candidate for a UNA scholarship. The award is greatly appreciated and very helpful to the pursuit of my college degree." – Damian Olesnycky, attending Carnegie Mellon University.

Українські кораблі прибули на свято до США

Повідомлення „Свободи" (16 червня ц.р.) про важкий шлях в океані українського вітрильника „Батьківщина", який йшов на свято вітрильної фльоти до США, занепокоїло читачів. Але, на щастя, біди не сталося: корабель дістався до берегів Америки, а члени його екіпажу відвідали редакцію тижневика. Цим подіям присвячені нинішні розповіді.

Подолавши усі труднощі

Негаразди на шляху до Америки почалися для моряків „Батьківщини" ще на Дніпрі, який на час виходу в плавання не звільнився від криги. Двічі судно сідало на мілину і одного разу від удару дістало пошкодження, яке довелося усувати в дорозі. У водах Туреччини небезпека загрожувала з боку турецьких рибалок, які чекають нагоди помститися Україні за недавнє затоплення їхніх суден в місцях недозволеного лову риби. Щоб уникнути неприємностей, довелося під прикриттям ночі проходити через протоки до Середземного моря, в якому корабель спіткала буря. Знову сталися ушкодження, які вдалося усунути в Еспанії. Серед Атлантичного океану втратили радіозв'язок. Вітер був зустрічний і перешкоджав рухові, а повідомити про запізнення моряки не могли, бо радіо не працювало. 29 травня „Батьківщина" прибула в Норфолк, Вірджінія. 16 червня тут відбулася морська парада, на якій „Батьківщина" представляла Україну під її державним прапором. Коли провідники штату вітали український екіпаж, над площею замайоріли українські прапорці, а на портальному крані з'явився великий прапор України.

Шхуна „Батьківщина" в морі

Богдан Лесь
Конектикат

До „Свободи" – через моря і океани

Л. Хмельковський

Спершу в коридорах редакції було чутно лише дзвін шаблі, аж врешті з'явився і сам помічник капітана „Батьківщини" з культурно-масової роботи Петро Ващик у супроводі матроса Віктора Перевознюка. Гість був з вусами і оселедцем на маківці, у козацьких шароварах, з шаблею, обвітрений морським бризом і обпалений сонцем. Справжній козарлюга!

До редакції прийшли моряки-козаки Віктор Перевознюк (праворуч) та Петро Ващик.

Коли він дістав з-за широкого паса козацького пістоля, редактори дещо присмирніли, але Петро Ващик приклав пістоля до уст – й усі почули гарну українську мелодію. Зброя насправді була музичним інструментом. Помічник капітана грає на багатьох незвичних інструментах, навіть на шаблі, у яку вмонтовано голосники губної гармонії, а на зустрічі у „Свободі" він грав ще й на винайденому ним інструменті, схожому на велосипедну помпу. З дивної трубки лився спів птахів, пісенні мелодії.

Відновленням козацьких звичаїв журналіст Петро Ващик захопився з перших днів української незалежності. Повертав забуті пісні, створював нові. Змайстрував з друзями козацьку гармату, яку люди побачили не телеекранах. Саме такий козак виявився незамінним у поході шхуни через океан під девізом „Нехай світ почує про Україну!".

Треба сказати, що Петро з однодумцями мав намір йти через океан на козацькій „чайці", але бувалі люди відрадили – козаки такого не робили, то й вам не варто. Нелегке плавання шхуни довело, що порада була слушною.

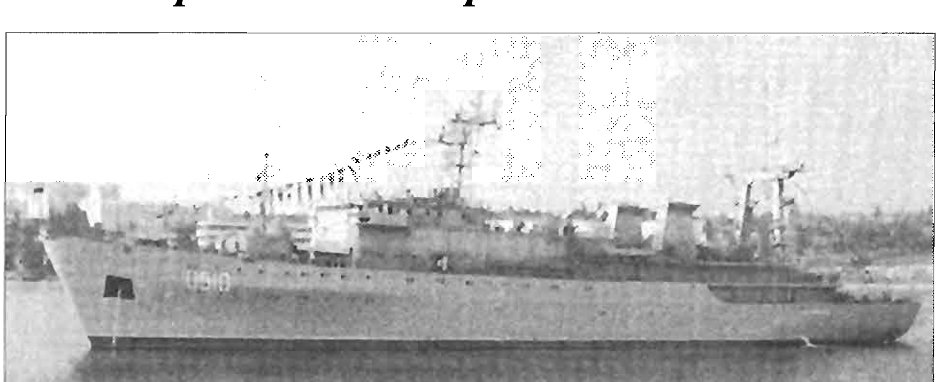
Петро Ващик вміє грати навіть на пістолі

Екіпаж шхуни „Батьківщина" укомплектовано, звісно, не з козаків, а з людей, які добре знаються на морській справі, тому що вести

(Закінчення на стор. 18)

„Славутич" представляє морські сили України

Участь у святкуванні Дня незалежности США в Нью-Йорку бере також корабель управління Військово-Морських Сил України „Славутич", який перейшов Атлантику під командуванням капітана першого рангу Ігоря Тенюха. На кораблі служать 129 моряків. Українські кораблі візьмуть участь в урочистій церемонії, на яку має прибути Президент США Бил Клінтон, а також в культурно-розважальній програмі для учасників свята.

Корабель управління „Славутич"

ЗВІДУСІЛЬ

Вулиця Симона Петлюри в Кракові

До міської ради польського міста Кракова звернулася Конфедерація незалежної Польщі з пропозицією надати двом вулицям міста імена борців за незалежність своїх країн: України – Симона Петлюри і Білорусі – Станіслава Булак-Булаховича. Пропозицію негайно підтримали Об'єднання ветеранських і незалежницьких організацій Кракова, Малопольська округа Світового союзу Вояків Армії Крайової та інші. Після кампанії трьох незалежних держав проти більшовицької Росії в 1920 році провідник Польщі Юзеф Пілсудський сказав до своїх союзників: „Я дуже вас перепрошую. Після невдалої спроби створення незалежних України і Білорусі смертний вирок оголошено й Польщі, але мені вдалося відтягнути його виконання".

Улюблена розвага філіппінців

Пронизливий свист, дикі вигуки розбурханого натовпу – це початок бою, який обов'язково завершиться смертю для одного з його учасників. Але це не знаменита іспанська корида і не вулична бійка без правил. Так розважаються філіппінці, які кидають на вітер сотні долярів, споглядаючи своє улюблене видовище – півнячі бої. Вперше про півнячі бої на Філіппінах дізналися майже п'ять століть тому від еспанських колонізаторів. Але й досі це жахливе "видовище не для людей зі слабкими нервами" залишається найбільш масовим і азартним захопленням жителів архіпелагу. Незважаючи на офіційну заборону, численні протести з боку впливової в країні Католицької Церкви і всіляких товариств, півнячі бої і грошові ставки на них процвітають.

Неприємності від привітання

Після злету реактивного літака в Дітройті на летовищі було оголошено тривогу, викликано антитерористичну бригаду, а льотчикові запропоновано повернутися. Тривогу викликав почутий усіма, хто був на зв'язку, вигук: „Hijack!", тобто „захоплення літака". Невдовзі з'ясувалося, що йшлося про вітання до пілота на ім'я Джек („Гай, Джек!"). Після скасування тривоги місцевий полісмен Чак Джиглі сказав, що людина з таким іменем не повинна працювати пілотом.

Маргарет Татчер – "законодавець" моди

Маргарет Татчер, колишня "зірка" британської і світової політики, зовсім несподівано стала в 2000 році "законодавцем" світової моди. Як оголошено у Великій Британії, її клясичний стиль – блюзка з шарфиком, зав'язаним на бант, спідниця в складки, які так приголомшили британців у рік обрання "залізної леді" на посаду прем'єра в 1979 році, стали символом натхнення для провідних модельєрів.

Уряд України...

(Закінчення зі стор. 5)

щоб не було потім образ на кшталт „уряд робить не те", „діяспора мало допомагає". Більше того – на думку прем'єра, основою може стати існуючий меморандум, зформований представниками УВКР під час щорічних зборів. Мені дуже хотілося б, щоб Спільний меморандум не залишився декляративним. Тому Уряд чекає на пропозиції з боку діяспори.

– Яке коло питань міг би охоплювати Спільний меморандум?

– Досить широке. Насамперед, має бути закладений механізм постійних консультацій між діяспорою і Україною на найвищому рівні. Визначитись, нарешті, з прийняттям Закону „Про закордонного українця" або чогось подібного. Остаточно реабілітувати добре ім'я вояків ОУН-УПА і Греко-Католицької Церкви. Окремий біль – ситуація з українською мовою. Ви знаєте про гостру реакцію суспільства на смерть відомого львівського композитора Ігора Білозора, який загинув від руки тих, кому не сподобались українські пісні... При всіх труднощах не треба зупинятись у дерусифікації України. І на цьому обов'язково варто наголосити у Спільному меморандумі. Одним словом, у нас значні спільні інтереси. Будемо захищати їх тепер разом.

– Чи настане той час, коли не тільки діяспора буде допомагати Українській державі, але й держава – діяспорі?

– Поступово Україна міцніє політично і економічно. І невдовзі, я переконаний, час реальної підтримки діяспорі настане. Бо не тільки в Америці стурбовані деякими неґативними тенденціями в українському суспільстві. Але й у Києві важко зрозуміти, чому на десятому році незалежности за кордоном зручніше жити історичними конфліктами, ніж наполегливо шукати об'єднуючі компроміси. Один із засадничих принципів Уряду Віктора Ющенка – це довіра. Тому ми щиро вітаємо терпимість у стосунках навіть опонентів. Щодо конкретної допомоги діяспорі, то вже нині, як на мене, можна було б подумати про посередництво держави у переговорах тих організацій, які досі не можуть знайти спільної мови. З боку, можливо, видніше.

Василь Зоря –
спеціяльно для „Свободи"

Дві наукові сесії в КІУС

15 квітня цього року Центр досліджень історії України ім. Петра Яцика при Альбертському університеті провів наукову сесію, присвячену пам'яті колишнього президента Німецької асоціяції україністів, професора Берлінського вільного університету Ганса-Йоахіма Торке, який помер у січні цього року після тривалої недуги. Спеціяльністю проф. Торке була історія східніх слов'ян, і він зробив вагомий внесок у розвиток україністики в Німеччині й Північній Америці. Про свого колеґу проф. Торке розповів д-р Богдан Осадчук, в. о. президента Німецької асоціяції україністів.

Центр також провів наукову сесію на тему: „Новітня історія України: відновлення чи переосмислення козаччини?" – в рамках 5-річної всесвітньої конвенції Асоціяції вивчення національностей, яка відбулася в Колюмбійському університеті в Нью-Йорку від 13 до 15 квітня 2000 року. Головувала на дискусії д-р Марта Богачевська-Хом'як (Національна фундація гуманітарних наук США), а з доповідями виступили д-р Франк Сисин (директор Центру ім. П. Яцика), д-р Зенон Когут (директор КІУСу), д-р Сергій Плохій (заступник директора Центру ім. П. Яцика) та Яна Бюрґерс (Констанцький університет, ФРН). Я. Бюрґерс доповідала на тему „Козацький міт та націотворення у пізній радянській та пісрадянській Україні". Д-р Ольга Андрієвська (Трентський університет, Пітерборо, Онтаріо) взяла участь в обговоренні.

Пресове бюро КІУСу

До „Свободи"...

(Закінчення зі стор. 17)

вітрильне суденце через моря – нелегка праця. Не всі на шхуні знаються на козацьких піснях, не всі досконало володіють українською мовою, але шхуна прийшла до Америки під українським прапором і це, мабуть, поки що найголовніше.

– Де ще, крім свята в Нью-Йорку, читачі „Свободи" можуть побачити шхуну „Батьківщина"? – запитали журналісти у Петра Ващика.

– Після багатоденного плавання ми не поспішаємо додому, – відповів помічник капітана. – На Мангеттені в Нью-Йорку наш вітрильник буде до 10 липня, потім перейде в Ніянтик, Коннектикат, і 12 липня візьме участь у морській параді в Нью-Лондоні. У цьому місті він стоятиме три дні, а вже 20 липня має перейти до Галіфаксу в Новій Шкотії. На 28 липня призначено ще одна морська парада в Портленді, Майн, де ми будемо до 31 липня. Ми раді вітати гостей на борту „Батьківщини"!

* * *

Корабель „Славутич" перебуватиме біля причалу ч. 7 в Брукліні від 5 до 9 липня. 6, 7 та 8 липня корабель буде відкритий для відвідання від 9-ої до 5-ої години з перервою від 12-ої до 2-ої години.

"Українська Спадщина"...

(Закінчення зі стор. 1)

Цього року, як і завжди, програма була цікава і різноманітна. Відкрив фестиваль дует "Черешеньки". Маленькі дівчатка, Лідія та Ґабріела Орест, під художнім керівництвом Оксани Лиховид, приємно вразили слухачів чудовим виконанням сучасних українських пісень. Виступ гурту з України "Львів'яни" став вже традиційним. Танцюристи та бандуристи осередку СУМу в Йонкерсі виступали на правах господарів. Чудово танцювали "Золотий промінь" з міста Гартфорд, Коннектикат, та "Іскра" з Виппані, Нью-Джерзі. Як завжди професійно виглядали "Волошки" з Філядельфії, Пенсильванія. Порадував глядачів ансамбль "Весна" зі Спринґ-Валлей, Нью-Йорк. І хоча юним танцюристам ще далеко до старших товаришів, але прогрес, порівняно з минулорічним виступом, проглядається відразу. В цьому неабияка заслуга молодого хореографа з України Григорія Мамота. Сестри Олеся та Андріяна Чучмани приїхали на фестиваль з Вінніпеґу. Народжені в Канаді, дівчата чудово володіють українською мовою. Співом займаються професійно, пять років поспіль вони перемагали в клясі "Дует" на музичному фестивалі в Вінніпезі. Нещодавно побачив світ їх перший компакт-диск "Весняні ночі". Окрім концертної програми, присутні мали змогу поласувати смачними варениками, голубцями, ковбасою, борщем, та

Співають Олеся і Андріяна Чучман.

запити все справжнім українським пивом. Готувалося це все руками місцевих українців на добровільних засадах, а прибуток від фестивалю пішов на благодійні цілі. За словами голови організаційного комітету фестивалю "Українська Спадщина" Петра Дуди, загалом до організації заходу було залучено понад 300 добровільних працівників. На жаль, новоприбулих українців поміж них дуже мало.

– Ми намагаємося переконати новоприбулих

Дует „Черешеньки": Лідія та Ґабріела Орест

українців, аби вони залучалися до організації фестивалю, – говорить пан Дуда, – але покищо вони повільно приходять до нас. Важко відповісти, чому так відбувається. Я так розумію, що в першу чергу через фінансові проблеми. Але ми хочемо, щоб новоприбулі приходили до нас якщо не допомагати, то просто відпочити на святі, відчути себе в українській родині.Саме тому вступ на фестиваль безкоштовний. Тож аби люди лише приходили.

– З якою метою п'ятнадцять років тому було організовано фестиваль "Українська Спадщина"?

– В першу чергу, аби показати Америці силу нашої громади, наші традиції, наше мистецтво та культуру, все те, чим можемо пишатися. Звичайно, організація триденного фестивалю справа нелегка, але допомагає вся громада. Приходять бабусі зі своїми онуками, українці народжені в Америці, і, як я вже сказав, поступово залучаються новоприбулі. Нам важко, але то приємна праця і вона на користь нашій громаді.

– Чи вдається викликати зацікавленість американців до фестивалю, прилучити їх хоча б трішки до української культури?

– Я думаю що так. До нас приходять політики, дивляться, слухають і кажуть, що наш фестиваль один з найкращих етнічних заходів. Загалом приходить багато людей, з кожним роком все більше, що дає нам можливість робити фестиваль ще кращим.

Разом з церквою святого Михаїла головним спонзором фестивалю є осередок СУМу в Йонкерсі. Саме у сумівців 15 років тому виникла ідея організовувати триденні фетивалі на території української греко-католицької церкви. До того СУМ проводив одноденні заходи в парках міста Йонкерс. Прибуток від "Спадщини" поділяється поміж церквою та СУМом, що дозволяє фінансово підримувати їх діяльність. Голова осередку СУМ Орест Козіцький вважає, що роля фестивалю в першу чергу об'єднуюча. Навколо організації збирається кілька сот українців. Приїжджають люди навіть з інших околиць.

– Окрім того, – говорить Орест, – за 15 років проведення фестивалю ми набули великої пошани поміж місцевих мешканців, які відтепер добре знають українців і знайомі з нашою культурою та мистецтвом. Ми маємо багато прихильників.

– Оскільки питання зміни поколінь в українській громаді стоїть дуже гостро, дозвольте поставити питання, яке не стосується безпосередньо фестивалю. Як багато дітей новоприбулих іміґрантів приходять до СУМу?

– В нашому осередку 135 дітей віком від 4 до 18 років. Я б сказав, що 25 відсотків – це діти новоприбулих. І дуже приємно те, що батьки цих дітей теж залучаються до нашої діяльности і працюють виховnatelями.

Тож, як завжди, фестиваль "Спадщина" пройшов весело і корисно. Українці відчули себе на батьківщині, а принаймі кілька сотень американців познайомилися з українською культурою та традиціями. А оскільки спадщина у нас, українців, надзвичайно багата і цікава, то організатори фестивалю в "Йонкерсі" запрошують відвідати їх наступного року.

Зореслав Байдюк.

СПОРТ

Ювілей спортивного товариства „Україна" в Канаді

Українська громада відзначила 50-річчя спортового осередку „Україна" в Канаді. Першою іскрою, яка запалила українців у Монреалі до заснування свого спортового осередку був гурток „Дніпро", що його створили ентузіясти (на жаль, не знаємо їх імен) Денисевич, Борис і Кульба. Сталося це весною 1949 року. А вже літом на футбольних площах Монреалю „дніпряни" грали у чемпіонаті "Ситі Сакер Ліґи" в дивізії „Б". В тодішньому складі „Дніпра" виступали Шкляр, брати Бойки, брати Бачинські, Денисевич, Федик, Чобич, Сливинський, Фокій, Кіт, Петрів і Іванів. Остаточно „Дніпро" в цьому складі закінчило сезон на передостанньому місці. В міжчасі до Монреалю продовжували прибувати нові українські поселенці, між якими були досвідчені спортові діячі і спортовці. Наприкінці 1949 року нова група ентузіястів (Бучацький, Я. Сербин, Цап і вже згадані діячі „Дніпра") вирішила створити спортове Товариство. На перших загальних зборах вибрано управу на чолі з Я. Сербином. Реорганізовано футбольну дружину, в складі якої виступали Шкляр, Бучацький, Козар, Кушнір, Гупалівський, Бачинський, Іванів, брати Бойки, Денисевич, Пілат, Ключник і Васьків. Провідником дружини був В. Цап. В цьому складі СТ „Україна" в 1950 році у вищій дивізії „Ситі Сакер Ліґи" здобула звання чемпіона між 13-ти клюбами . Найкращим стрільцем в цій лізі став Б. Ключник, який здобув в 32-ох змаганнях 27 голів. В 1951 році „Ситі Сакер Ліга" і „Нашонал Сакер Ліга" об'єдналися в одну „Монреаль Сакер Ліга" з кількома дивізіями. СТ „Україна" ввійшла до найсильнішої – першої дивізії. З огляду на сильну конкуренцію і відхід ряду футболістів (Звонок, Кушнір, Козар, Бучацький) футболісти закінчили сезон на передостанньому місці. У товаристві „Україна" розгорталася діяльність у ланках шаховій, настільного тенісу і відбиванковій, але „королем" спорту залишився футбол. І саме з футболу СТ „Україна" вписалася „золотими буквами", як в історію українського футболу в діяспорі, так і в історію футболу Канади.

В 1953 році футболісти здобули „Стів МкКеллєр Меморіял Трофей". Цей успіх вони повторили і в наступному, 1954 році. В 1955 році футболісти здобули звання чемпіонів Східної Канади і віце-чемпіонів Канади, як теж усі монреальські трофеї – згаданий вище МкКеллер, Генрі Горкі і провінційний „Квебек Трофей". В команді грали МкАйлей (воротар), Королюс, Мартин, Ґоліяш, Палінський, Дрейк, Плонський, Бачинський, Тадеско, Шило, Васьків, Бучанан, Безпалюк, Грицин, Пілат. Головою СТ „Україна" був проф. М. Андрухів, секретарем В. Антонів, господарем О. Горобійовський. В 1956 році футболісти знову здобули „МкКеллер Трофей" і „Карлінґ Ред Кап Трофей" як чемпіони „Національної Сакер Ліґи".

В 1957 році футболісти СТ „Україна" добилися найбільшого успіху в своїй історії і історії українського спорту в діяспорі – стали чемпіонами „Національної Сакер Ліґи", „Трофей Провінції Квебек", Східної Канади і таким чином дійшли до фіналу в іграх за чашу Канади, в якому 22 вересня перемогли клюб „Норд Шор Юнайтед" з Ванкуверу, Британської Колумбії вислідом – 2:1 і стали чемпіонами Канади. Переможні ґолі в цих змаганнях здобули Д. Васьків і Дж. Фінней. Крім них, чемпіонами Канади стали МкАйлей – воротар, Грицин, Шнайдер, Орсіка, З. Снилик (капітан команди), О. Стецьків, Поллок, Оніл, МкВікар, С. Шило, Нелсон, Сим, Сеник і Реш. В 1958, 1961, 1965 і 1969 роках футболісти СТ „Україна" були чемпіонами „Національної Сакер Ліґи", в 1969 році виграли „Трофей Провінції Квебек" і звання чемпіонів Східної Канади та остаточно – вдруге в своїй історії – стали віце-чемпіонами Канади. В 1972 році здобули звання чемпіонів Провінції Квебек.

Високі відзначення Ліґи мали футболісти Богдан Ключник, Бил Дрейк, Стефан Шило, Дмитро Васьків, Джеймс МкАйлей, Зенон Снилик, Михайло Нога, Давид Купер. Ми не маємо повного списка усіх спортових діячів (це вже справа українців Монреалю – написати докладний літопис свого спортового осередку для загальної історії українського спорту), але не можемо не згадати таких як Я. Сербин, проф. М. Андрухів, П. Дубас, В. Бродович, Б. Біґус, С. Захарчук, В. Антонів, С. Козар, Я. Савка, А. Дольницький, Є. Бачинський, Ю. Глушевський, М. Макаревич, В. Грицай, Я. Гарматюк, які заклали фундамент СТ „Україна", щоб на ньому продовжували плідну спортову працю наступні покоління.

Календарець тенісових змагань на 2000 р.

1-4 липня	– Олімпійський турнір, „Тризубівка";
5-6 серпня	– Подвійні ігри, „Союзівка";
2-4 вересня	– Чемпіонати УСЦАК, „Союзівка";
30 вересня- 1 жовтня	– Осінній турнір, „Тризубівка".

Лікування верховою їздою

Незвичайний спосіб лікування дитячого церебрального паралічу дітям, які потерпають від цієї хвороби, запропонувала спортивна школа Південного реґіонального селекційно-племенного центру України з конярства. Двоє підлітків ось уже понад півроку приходять сюди займатися верховою їздою, щоб таким чином поправити своє здоров'я. Їм сідлають спокійних коней, які закінчили свої виступи в спорті. Мати одного із цих хлопців вважає, що син став набагато краще ходити, у нього стабілізувалась нервова система. У " Південконецентрі" плянують набрати групу дітлахів, які потерпають від ДЦП, для занять лікувальною верховою їздою.

ФУТБОЛ

Чемпіонат Европи наблизився до фіналу

Минулого тижня відбулись футбольні змагання Чемпіонату Европи-2000. Як уже повідомляла „Свобода", збірна України втратила право участи у чемпіонаті ще на стадії відбіркових ігор. Але й провідні команди Англії і Німеччини зазнали поразок вже на завершенні змагань: англійці програли румунам, німці – португальцям. До півфіналу увійшли Португалія, Франція, Італія, Голяндія. Дві перших команди грають в Брюсселі, Голяндія з Італією – в Амстердамі. Найкращими стрільцями чемпіонату стали Саво Мілошевич з Юґославії і Патрік Клiверт з Голяндії – по 5 ґолів. Найбільше ґолів забила команда Голяндії – 13, найбільше пропустили воротарі Данії і Юґославії. Жодної перемоги не мали команди Німеччини, Швеції, Словенії, Данії. Найбільше кар було у грі Португалії і Туреччини – 8 жовтих і одна червона. Найкоротшою була участь у чемпіонаті Матея Кежмана з Юґославії – на 44-ій секунді його за грубість попросили з поля і позбавили права грати у двох наступних зустрічах.

Л.Х.

УСО „Тризуб" Філядельфія – „Патрік Реал" СК Нью-Джерзі – 7:3

Високою перемогою (7:3) цим разом у грі на виїзді в Ярдвіл, Нью-Джерзі з клюбом Патрік Реал перша дружина УСО „Тризуб" значно наблизилася до перемоги в аматорському чемпіонаті Америки. До осягнення цього „Тризубові" треба подолати двох останніх покищо невідомих суперників – переможців з футбольних реґіонів західної Америки.

Сприяє футболістам те, що цьогорічні півфінали і фінали за аматорський Кубок Америки пройдуть 21–23 липня на відомих нашим футболістам спортових площах клюбу „Джерман-Гангеріянс" у Філядельфії. Це значний завдаток „Тризубові" для осягнення бажаних перемог, а для спортового осередку вагоме заощадження фінансових засобів на далеку поїздку і кількаденний побут футболістів та адміністраторів. Високий вислід фіналу 1-го футбольного реґіону східних штатів Америки не віддзеркалює рівня гри суперників „Тризуба". Футбольний клюб „Патрік Реал" протягом першої половини гри був рівнорядним суперником нашої дружини і щойно в другій половині порушення правил гри призвели до зміни. „Тризуб" попровадив 1:0 після карного стрілу А. Креґа. Суперники провели вдалу контратаку і вирівняли рахунок на 15-ій хвилині суперники здобули ведення – 2:1. На 44-ій хвилині, після швидкої контратаки нашого нападу, Томасо вирівняв вислід – 2:2. Успішно розпочали футболісти „Тризуба" другу половину. Гра перенеслася в підворіття суперників. На 60-ій хвилині Монтаю з подачі Кіцула здобув для „Тризуба" ведення – 3:2. Гострі й небезпечні зіткнення з нашими футболістами призвели до двох черговиx карних стрілів, з яких А. Креґ підніс рахунок до -4:2, а після ґоля суперників з вільного стрілу Креґ втретє в цій зустрічі здобув важливого ґоля. В кінцевій фазі цих драматичних змагань, після видалення з гри за брутальність воротаря „Патрік Реал", футболісти „Тризуба" завершили гру двома черговими ґолями, що їх здобули В. Кіцул і П. Попович.

Провідними діячами „Тризуба" є Ігор Чижович, Ярослав Козак і невтомний провідник футбольної дружини – Михайло Юрчак.

УСВТ „Чорноморська Січ" – „Ровей" РСК – 1:3

Продовжуються ігри чемпіонату „Еліт" дивізії „Гарден Стейт Сакер Ліґи" в Нью-Джерзі. В неділю, 18 червня ц. р., відбулися змагання 17-го кола, в яких визначились кандидати до першої п'ятірки. Ними стали „Гіспано-Амерікенс" СК (36 точок), „Ровей" РСК (33), „Лівінгстон Юнайтед" (32), „Шор Гарікейн" (30) і УСВТ „Чорноморська Січ" (29). В останньому, 18-му колі ігор, що відбудуться в неділю, 25 червня ц. р., вирішиться, в якому порядку згадані дружинизаймуть місця в кінцевій, підсумковій табелі ігор футбольного сезону 1999-2000 рр. Гра „Січовиків" закінчилася для них дошкульною поразкою – 1:3. Протягом зустрічі наша команда задавала тон у грі, створила кілька дуже добрих нагод до забиття ґолів, одначе, як це буває в спорті, перемогли суперники. Не пощастило нашим чільним снайперам, до поразки спричинив також дуже односторонній суддя, який часто без причини зупиняв акції нашого нападу в критичних ситуаціях під воротами „Ровей". Звертання до судді тренера „Ч. Січі" – Соколяка закінчилася видаленням його червоною карткою з площі змагань. Перша половина закінчилася „сухим" вислідом – 0:0. На 60-ій хвилині суперники провели одну з нечисленних акцій в напрямі воріт гостей і хоч лінійний суддя вказав на позицію „поза грою", головний суддя признав ґоля – (1:0) для „Ровей". На 74-ій хвилині господарі забили другий ґоль. Через кілька хвилин Вислоцький врешті здобув для „Ч. Січі" важливого ґоля – 1:2. В останній хвилині м'ячем заволодів швидкий нападник команди „Ровей" і, не маючи перед собою жодного оборонця, майстерно обминув нашого воротаря і влучив у ворота – 3:1. В останніх змаганнях цьогорічного сезону 25 липня „Ч. Січ" гратиме у себе з клюбом „Олімпіякос", вислід яких остаточно визначить місце нашої команди у фінальному показнику табелі ігор.

Після цього „січовики" будуть учасниками футбольного турніру Української діяспорної олімпіяди-2000 у вищій дивізії, в якій їх суперниками будуть збірна Львова „Галичина" (товариські змагання), УСО „Тризуб" Філядельфія, УСТ „Черник" Дітройт, Український Футбольний клюб Йонкерс, Нью-Йорк і Український спортовий клюб Нью-Йорк.

Матеріяли про спортивне життя подав ***Омелян Твардовський***

В КІНЦІ ГАЗЕТИ

ЦІКАВО

Знайдено руїни Содома та Гоморри?

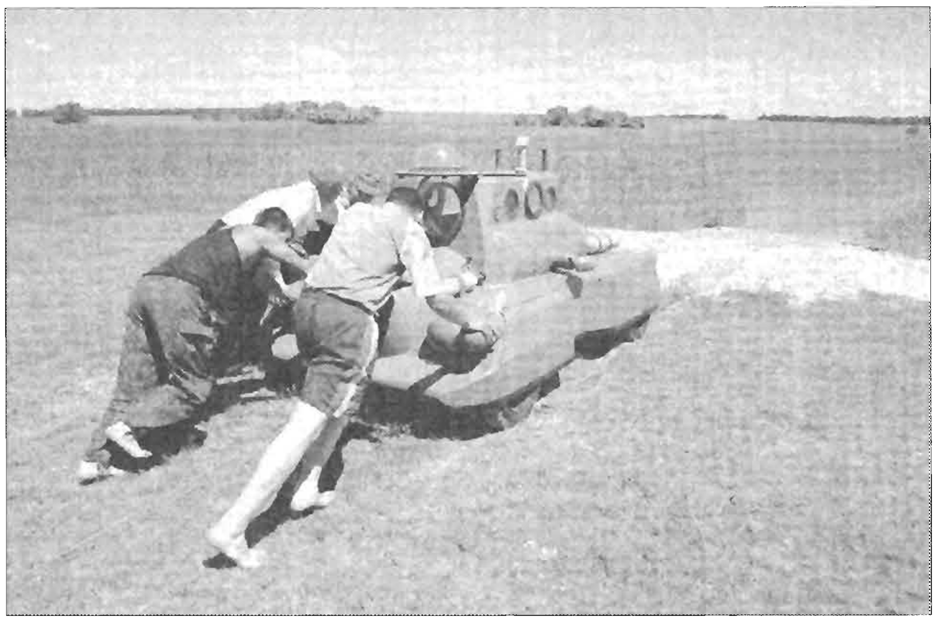
Як повідомила в понеділок британська газета „Дейлі телеграф", групі фахівців під керівництвом Майкла Сандерса вдалося за допомогою батискафу знайти на дні Мертвого моря сліди старовинного поселення. «Є велика ймовірність того, що під виявленим нами сольовим відкладенням криються муровані споруди, які цілком могли належати Содому та Гоморрі, однак це ще потрібно буде довести», – вважає фахівець в ділянці геології лікар Джон Вітейкер.За біблійною легендою, жителі Содома та Гоморри своєю аморальною поведінкою викликали гнів Бога, котрий знищив ці два міста. Подію коментує доктор філософських наук Сергій Кримський:

– Я не історик, цінність цього факту мають все-таки оцінити саме вони. Але кожний такий факт привабливий. Старий Завіт добре підтверджений археологічно, і це – очікувана сенсація. Так, є підтвердження Всесвітнього Потопу й величезної кількости фактів Старого Завіту.

(„День")

Підводна одісея Володимира Пелипенка

В тому, що в жилах мешканця селища Євгеньєвка Донецької області Володимира Пелипенка тече істинно козацька кров, що його розум і вдача такі ж гострі та сміливі, як у далеких наших предків, немає ніякого сумніву. Бо ж побудований ним одномісний підводний човен ''Дельфін'' бере свої початки ще з козацької минувшини. Як стверджують окремі українські історики, запорізькі козаки мали свої підводні човни з подвійним дном. На дні човна був пісок, тягар якого і тримав чайку, забезпечену смолою й шкірою, під водою. Зверху виднілася тільки колода дерева. Колода всередині була порожня і нею до чайки діставалося повітря. Тихенько пропливали ці підводні човни повз Очаків, турки дивувались, що пливе Дніпром так багато колод, і не здогадувались, що то козаки знов щось придумали, як їх в черговий раз обдурити і вийти в чисте море. Проминувши небезпеку, засуви в днах човнів відчинялись, пісок висипався, а чайки піднімалися на поверхню води...

Односельці допомагають Пелипенковому "Дельфіну" спуститися до сільського озера.

Фото Ігоря Новицького (УНІАН)

Понад 20 років виношував мрію Володимир Пелипенко, останні три з яких пішли на виготовлення проєктів та креслень, вишукування коштів, будівництво підводного човна. Досить оригінально вирішив пан Пелипенко фінансування проєкту: продав, вирощені у власному підсобному господарстві поросята і частину врожаю. І ось в неділю, 11 червня, його 1700-кілограмовий "Дельфін" під щирі оплески односельців занурився в теплі води ставка!

Тепер в козацькій голові сільського аматора пульсує свіжа ідея: будівництво чотиримісної субмарини. Поросята ростуть, новий врожай дозріває... Отже, бути ще одному підводному човну.

Степан Герилів

Веселі розмови

– Як він їхав до Америки, то мав одні подерті штани, а тепер має мільйон!

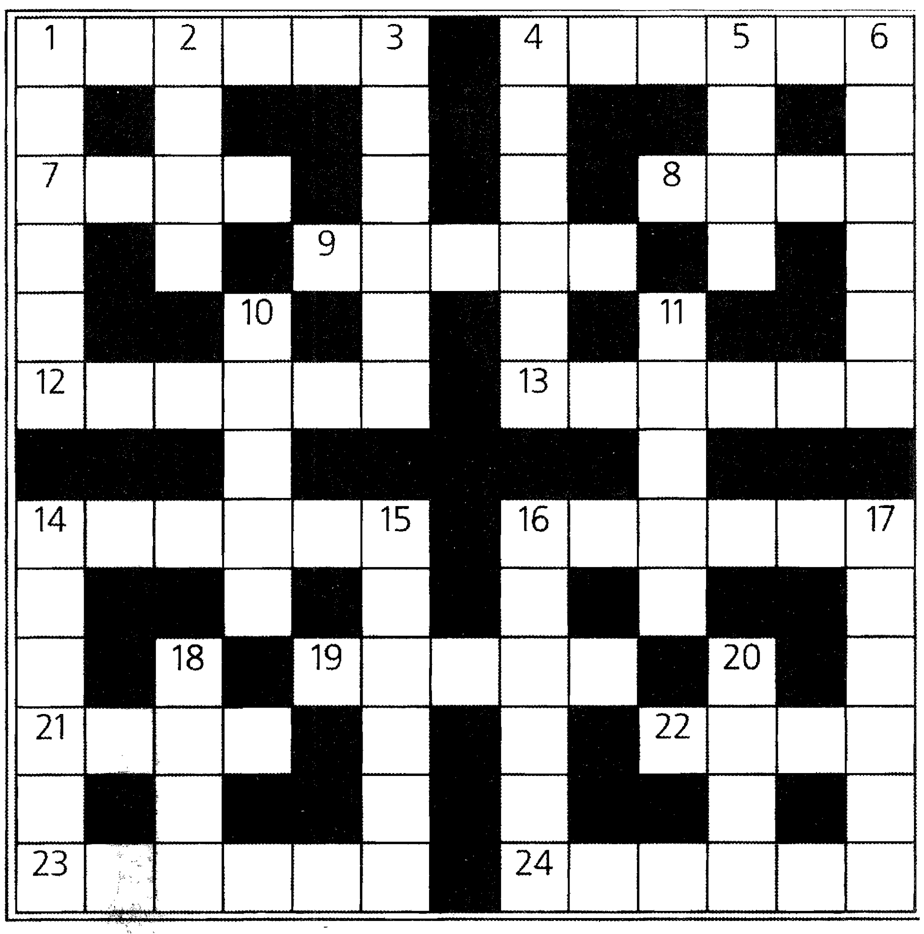
– То що він робитиме з мільйоном подертих штанів?

◆

– У мене теща – янгол!

– А моя ще живе.

Хрестиківка

Горизонтально:

1. Автограф. 4. Словесник. 7. Звукове явище. 8. Католицький ігумен. 9. Місце леґендарного бою молодих киян проти більшовицького війська. 12. Нісенітниця. 13. Хижак. 14. Метал. 16. Пес. 19. Гірська країна в Азії. 21. Біда. 22. Частина океану. 23. Корчма. 24. Фльота.

Вертикально:

11. Храм. 2. Обійстя. 3. Сопух. 4. Мірило. 5. Простір над землею. 6. Суцвіття. 10. Музичний інструмент. 11. Персона. 14. Краянин. 15. Фалш. 16. Ремство. 17. Питальник. 18. Хижий звірок. 20. Перші книги Біблії у юдеїв.

Склав **Л.Х.**

БУДЬТЕ ЗДОРОВІ

Музика знімає стрес

Лікувальні властивості музики відомі давно. Останнім часом все більше прихильників отримує нова галузь медицини – музикотерапія.

Цей метод застосовується при лікуванні нервових та психіятричних захворювань, виразці шлунку, астмі, деяких серцевих і шкірних недуг. Дія музики на організм залежить від її темпу: спокійна понижує виділення шлунком соляної кислоти, що полегшує загоювання виразки.

Голосна музика прискорює пульс і підвищує кров'яний тиск, тиха – розслаблює і сприяє засипанню. Ритмічна музика допомагає тим, хто потребує руху – дітям з порушенням рухових функцій, пацієнтам з фізичними травмами, хворим після інфарктів та інсультів. Заспокійлива музика знімає стрес.

Активна музикотерапія не залежить від вміння грати на інструментах. Навіть простий бубен чи барабан допоможуть зняти нервове напруження та звільнитися від страхів. Отож музикуйте собі на здоров'я!

(За матеріялами газети „Міст", ч. 3, 2000 р.).

Курці частіше хворіють від інфекційних недуг

Як повідомляє останнім часом американська преса, курці в чотири рази частіше страждають серйозними інфекційними хворобами, ніж не-курці. Зокрема, якщо йдеться про такі загрозливі для життя недуги, як менінгіт (запалення мозкової оболонки) та пневмонію – запалення легень. „Більше людина висмоктує цигарок – більше і частіше вона наражує себе захворіти на серйозну і загрозливу інфекційну недугу", – сказала д-р Анна Шухат, яка працює в централі з контролі та профілактики інфекційних недуг. Правдоподібно, причиною цього є те, що паління ослаблює відпорність легень проти заразливої інфекції.

(За матеріялами „New England Journal of Medicine"та"Akron Beacon Journal", March 9, 2000).

Вітаміни – цінні захисники

Вітамін В-3 (ніяцин) – це одна з найважливіших речовин, функція якої – вироблення енергії в живій клітині. Цей вітамін бере участь в біосинтезі психогормонів. Ось чому без цієї речовини порушується психічна рівновага та фізичний стан організму. Людина дратується, погано спить, втомлена, не відчуває радости життя. Крім того, така людина має постійні ураження шкіри, виразки в роті, кровотечу з ясен, нудоту, "біганку" (діярею). Все це є ознаками недостачі вітаміну В-3.

Природа передбачила, що людина може одержувати В-3 із спожитих продуктів. А міститься вітамін переважно в пісному м'ясі, рибі, яйцях, молоці, кукурудзі, капусті, помідорах.

Якщо йдеться про вітамін В-5 (пантотована кислота), то ця речовина бере участь у створенні сотень ферментів в організмі, стимулює діяльність серця, бореться із запальними процесами, запобігає передчасному старінню та утворенню зморшок на шкірі. Досліджено, що у хворих на артрит (ревматизм), у людей похилого віку є низький вміст пантотену в крові. Міститься пантотована кислота (вітамін В-5) у верхніх шарах зернівок (висівках), молоці, пивних дріжджах, яєчному жовтку, нирках, печінці.

(За матеріялами газети „Ваше здоров'я".)

Д-р Юліян Мовчан

ЗБЕРЕЖІТЬ ЦЮ ДАТУ!!

THE WASHINGTON GROUP
An Association of Ukrainian-American Professionals

ВАШІНҐТОНСЬКА ГРУПА

Конференція провідників 2000

Включення України у світову спільноту

6 – 8 жовтня 2000 р.

Конференція відбудеться в

Key Bridge Marriott, across the Potomac River from Georgetown

Прилучіться до нас в цей пам'ятний, повний веселощів і розваг осінній вікенд в нашій столиці!

...

Культурна програма з полуденком...
Започаткування нових зв'язків...
Вечір при звуках оркестри „Фата Моргана"...
Цікаві дискусії...
Товариське спілкування...
... і багато іншого!

...

Панелісти включатимуть представників українських і американських урядів, різних розвагових груп, не державних організацій та інше.

...

За ближчими інформаціями звертатися до Ігоря Котлярчука, президент (703) 548-8534, Андрія Шуля, директора громадських відносин (703) 823-6911, або до Юрія Масюка, голови Конференції на gmasiuk@aol.com

...

Слідкуйте на „TWG's Web site" за найновішими інформаціями www.thewashingtongroup.org

The Wasington Group, P.O. Box 11248, Washington, D.C. 20003 – a non-profit organization www.thewashingtongroup.org.

Ukrainian-American Cultural Foundation

Українсько-Американська Культурна Фундація

UACF

P.O. Box 418, Glen Spey, NY 12737 Tel. (800) 836-4184

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДО!

ПРОДАЮТЬ ВЕРХОВИНУ

оселю Українського Братського Союзу в Глен Спей, Н.Й.

Головна Рада Українського Братського Союзу (УБС) 26-го червня 2000 р. постановила продати оселю ВЕРХОВИНА Українсько- Американській Культурній Фундації (УАКФ)

ціна 925 тисяч долярів

Вкоротці буде підписаний контракт між УБС і УАКФ зі завдатком 100 тисяч долярів, а повна сума мусить бути сплачена до трьох місяців.

Українсько-Американська Культурна Фундація потребує одну тисячу жертводавців по одній тисячі долярів, щоби при кінці вересня цього року могла заплатити повну суму та почати працю.

ПОЖЕРТВИ КОЖНОЇ ВИСОТИ __________ПРИЙМАЮТЬСЯ З ВДЯЧНІСТЮ

ПОЖЕРТВИ ВІДТЯГАЮТЬСЯ ВІД ПОДАТКУ

Якщо УАКФ не отримає пожертв на заплачення повної суми за оселю, то УБС продасть її бізнесовим спекулянтам, навіть чужинцям.

УАКФ просить усіх надсилати пожертви на:

UKRAINIAN AMERICAN CULTURAL FOUNDATION

P.O. Box 418,
Glen Spey, NY 12737
Tel.: (800) 836-4184

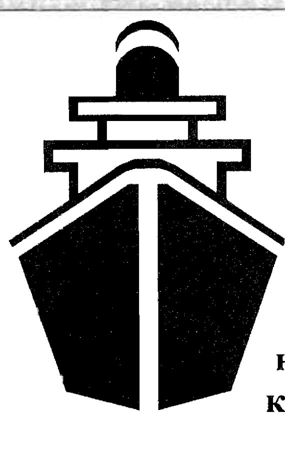
Shipka Cruise-n-Travel

5434 State Road Cleveland, Ohio 44134
(216) 351-1700 or (800) 860-0089
www.shipkatravel.com info@shipkatravel.com

відбіркові змагання Европи за світове мистецтво у копаному м'ячі 2002 року відбудуться 11 жовтня 2000 року в Осло, столиці Норвегії

подорожуйте з нами, від $799 за особу завдаток слід зложити до 31 липня 2000 р.

Norway-Ukraine
УКРАЇНА
October 2000

Маланка на Морі

NORWEGIAN CRUISE LINE

14-21 січня 2001 р.

ПОВТОРЕННЯ

на кораблі "Norwegian Sky"
кошт круїзу від $903 за особу
можна додати безпосередні лети

зобов'язуючий завдаток слід зложити до 10 вересня 2000 р.

APON

VIDEO TAPES • COMPACT DISCS
AUDIO CASSETTES
NEW FROM UKRAINE
WRITE OR CALL
APON MUSIC, P.O.BOX 3082
LONG ISLAND CITY, NY 11103
718-721-5599
We convert video from European to American and Vice-A-Versa

ВОЛОДИМИР БАРАГУРА
„ВОЄННІ ПЕРЕЖИВАННЯ СІРОЇ ЛЮДИНИ"

(Спогади з Другої світової війни).
Видавництво і друкарня Свободи, Ню Йорк, стор. 146. Ціна 15.00 дол.

Можна набувати у книгарні Свободи.

P.O. Box 280, 2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054

Мешканці стейту Ню Джерзі зобов'язані долучити до ціни 6% продажного податку

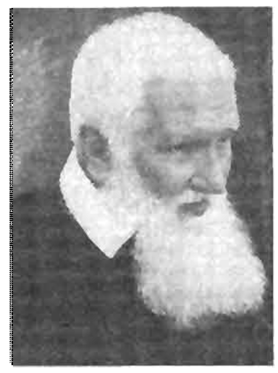
УЛАС САМЧУК
СЛІДАМИ ПІОНЕРІВ
Епос Української Америки

IN THE FOOTSTEPS OF THE PIONEERS
Saga of Ukrainian America
Книжка у твердій зелено-темній полотняній обгортці з мистецьким написом в оформленні
БОГДАНА ТИТЛИ
у видавництві УНСоюзу „Свобода"
268 сторінок, ціна 15 долярів з пересилкою.

SVOBODA BOOK STORE
P.O.Box 280, 2200 Route 10 Parsippany, N.J. 07054

– НЕ ЗАБУВАЙМО –

МИРЯНИ ПАРАФІЇ СВ. ТРОЙЦІ,
ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

просять усіх пань, котрі дістали „Проєкт“ збирання підписів за Беатифікацію слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького, продовжувати збирання підписів, та вірити, що за Господньою поміччю, успішно закінчимо це шляхетне, благословенне діло. З нами св. молитви о. Тараса Лончини, пароха церкви св. Тройці, у Сілвер Спрінг, Мериленд. Просимо Всевишнього Господа вислухати наші покірні та щирі молитви.

Е.К.П.

Так, як щороку так і цього року у літньому семестрі на УВУ, беруть участь професори і студенти з **України**, **США**, **Канади і Західньої Европи**. УВУ з проголошенням Вільної України **широко розгорнув свою діяльність. При щедрій допомозі наших шановних жертводавців Фундація УВУ уділила за роки від 1990 до 1999 ОДИН МІЛЬЙОН ТРИСТА ТИСЯЧ ДОЛЯРІВ** на покриття літніх семестрів в УВУ і інші потреби УВУ. **Це далеко від того, що справді УВУ потребує для ведення запланованої діяльности**. Фонди ці Фундація УВУ бере в більшости з відсотків **Постійних Стипендійних Фондів**, які наші фундатори зложили при Фундації УВУ. **Зложений капітал є нерухомий він є „постійний“ тільки з відсотків і дрібних пожертв. Фундація УВУ уділяє стипендії. Фундація УВУ також дає стипендії прямо в Україну**. Ми вишукуємо університетську молодь, підкреслюючи приналежність до студентських та молодечих організацій. За останніх кілька років Фундація уділила на стипендії прямо **в Україну понад 15 тисяч долярів. Того року уділено 12 стипендій на суму 8,200 долярів. Для УВУ на стипендії і інші потреби вже цього 2000 року Фундація УВУ уділила 104 тисячі долярів**. Це велика праця наших шановних жертводавців.

Управа Фундації УВУ щиро дякує за співпрацю з нами.

НИЖЧЕ ПОДАЄМО СПИСОК ШАНОВНИХ ФУНДАТОРІВ ПРИ ФУНДАЦІЇ УВУ В НЬЮ-ЙОРКУ.

ПОСТІЙНІ СТИПЕНДІЙНІ ФОНДИ ПРИ ФУНДАЦІЇ УВУ

Св. п. Теодора Витвицького, св. п. Івана і Ольги Луциків, св. п. о. Ярослава Тростянецького, ім.Миколи і Марії Бойчуків, ім. Марії і св. п. Петра Турчинів, ім. Ірени і св. п. інж. Остапа Захаркових, батьків Теодозії і Григорія Стельмахів та брата Нестора Стельмаха, св. п. Богдана і Евгенії Онуферків, ім. проф. Софії і св. п. інж. Ґорницьких, св. п. Михайла і Анастазії Пирських, св. п. Володимира і Наталії Романовських, ім. Михайла і Марії Іваськевичів, св. п. Миколи Поповича, св. п. Олександра Яроша, ім. Стефанії і св. п. Юліяна Монастирських, ім. пл. сен. Якова Шеґрина, св. п. Софії Гаєвської (інж.), ім. Надії і св. п. інж. Івана Кравчуків, св. п. інж. Федора і Анни Олійників,св. п. д-ра Стефана і мгр. Марії Гик, св. п. Романа і Евдокії Кушнірчуків, св. п. Івана Галавая, ім. Осипа і Стефанії Порайків, ім. Еви і св. п. Романа Кухтів, св. п. д-ра Романа і Марії Маланчуків, ім. Івана і св. п. Ксені Лучканичів, ім. проф. Еміля Грималяка, св. п. Катерини Коленяк, ім. Марії і св. п. д-ра Іллі Андрусяків, ім. Павла і св. п. Матильди Німців, ім. д-ра Ярослава і Ірени Моцюків, ім. Ірени і св. п. Мартина Новаківських, ім. Михайла і св. п. Катерини Синидяків, св. п. Івана Синидяка, ім. проф. Петра і Лесі Гоїв, св. п. о. Григорія і Ерни Лисків, св. п. Ірени Гребеняк, ім. Віри і св. п. Антона Шумейків, ім. Івана і Юлії Головачуків, св. п. д-ра Михайла Сосновського, св. п. проф. Омеляна і Ярослави Кушнірів, св. п. Миколи Німця, св. п. Василя Івасина, ім Оксани і св. п. Евгена Луцьких, ім. інж. Володимира і Галини Балабанів, ім. Мирослави і св. п. д-ра Володимира Савчаків, ім. Василя Яцейка, ім. мгр. Юрія Мицака, ім. Марії і св. п. д-ра Володимира і сина Романа Бакальців, ім. Марії і св. п. архітекта Ореста Гладкого і інж. Ярослава Когутяка, та Нестора Когутяка, св. п. пластуна сеньйора проф. Стефана Салика, ім. Василя Мазурика, ім. Галини і св. п. мгр. Мирона Утрисків, св. п. проф. Петра Богданського, ім. мгр. Марти і св. п. д-ра Константина Савчуків, св. п. Филипа Савечка, ім. Татіяни і св. п. д-ра Юрія Кишакевичів, ім. Оксани Фольварків, ім. Михайла і Єрни Лозинських, ім. Стефана і Марії Скробачів, ім. Евгена Смереки, ім. Лідії і св. п. Василя Київ, ім. д-ра Ігоря і Роми Гайдів, та в св. п. батьків о. Ярослава і Люби Княгиницьких, та св. п. проф. Пилипа Гайди, ім. Ірини і св. п. Семена Костівих. ім. Володимира Таращука, ім. Олександра Стрільбицького, ім. Софії і св. п. проф. Осипа Андрушкових, св. п. Романа і Марії Вомпелів, ім. Анни і св. п. д-ра Юліяна Політилів, ім. Миколи Новака, ім. Миколи Савчина, ім. Софії і св. п. Івана Головків, Літературний Фонд ім. Воляників-Швабінських, ім. інж. Ігоря Коцура і св. п. д-ра Любомира Козуля-Коцура, св. п. ректора УВУ проф. Івана і Марії Мірчуків, (фонд створила донька проф. Іванна Ратич), св. п. Тереси і Григорія Божиків, св. п. д-ра Володимира Душника, ім. Ірени і св. п. Антона Цапарів, св. п. Анастазії Псуй, св. п. Мирослава Німця.

Управа Фундації УВУ просить прийняти нашу щиру подяку за Ваше зрозуміння потреби одинокого університету на еміграції, який стільки виховав молоді у скрутних її хвилинах на чужині. Фундація УВУ не була б спроможна дати потрібну допомогу для нашого АМБАСАДОРА — Українського Вільного Університету, української вільної науки поза межами Батьківщини, без Вашої жертвенности і зрозуміння.

Управа Фундації УВУ просить і надалі працювати з нами, для спільного добра, а головно дати змогу нашій молоді набути правдиву інформацію про нашу Батьківщину, виховувати молоді кадри, які стануть до проводу України.

Кожна пожертва хоч би і найменша є оцінена.

Просимо виписувати чеки на U.F.U. Foundation і висилати на адресу Фундації УВУ: Ukrainian Free University Foundation, Inc., P.O. Box 1028 Cooper Union Sta., New York, NY 10276-1028.

Всі пожертви можна відтягати від податку.

УПРАВА ФУНДАЦІЇ УВУ в НЬЮ-ЙОРКУ

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

До уваги БАТЬКІВ, ДІДУСІВ та БЛИЗЬКИХ РОДИЧІВ!

Привітайте своїх дітей, внуків чи правнуків з закінченням школи, вищих студій чи з приводу інших досягнень.

Ціна залежна від розміру.

Початкова ціна 12 дол. за 1 інч х 1 колонка

Тел.: 973 292-9800 Ext. 3040 або 3041
fax: 973 644-9510

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКОЇ ОКРУГИ

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбулися —
в четвер, 29-го червня 2000 р., о год. 6-ій веч.
в приміщенні ЗУАДК-у
1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати, та по два делегати наступних Відділів:

10, 32, 45, 62, 83, 116, 128, 153, 154, 156, 162, 163, 173, 216, 231, 239, 245, 247, 248, 261, 331, 339, 347, 352, 378, 397, 422, 430.

У нарадах візьмуть участь:

ЧЛЕНИ ЕКЗЕКУТИВИ та ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

мгр. Іван Скочиляс, поч. голова
Стефан Гавриш, голова
Микола Пришляк, секретар
Василь Євтушенко, касир

ROCHESTER UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION

OFFERS A VARIETY OF BENEFICIAL & CONVENIENT FINANCIAL SERVICES
Secured Investments with Stock Market Returns
HIGH YIELD Jumbo Share CD's • IRA's

LOW RATE: Mortgages, Auto, Business, Signature, Lines of Credit & other LOANS

ATM • VISA • Check & Credit Cards •
Direct Deposit, • Automatic Loan Payments, • Wire Transfers, • Checking, • and much, much, more...

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА СПІЛКА

824 Ridge Rd. East, Rochester NY 14617 • (716) 544-9518 • Fax: (716) 338-2980
www.rufcu.org

FIRST AVENUE MEAT PRODUCTS

Великий вибір ковбас, та інших м'ясних виробів, як також імпортованих товарів з Европи

HOMEMADE KIELBASY AND COLD CUTS

140 — 1st Avenue (between 8-9 Streets), New York, NY 10009

(212) 777-4583

Відкрито від понеділка до п'ятниці **8 AM – 7:30 PM**
В суботу **8 AM – 6:30 PM**

В „ARTYMIZ APPARTMENTS" – WILDWOOD CREST, NJ

винаймаються гарні мешкання

з великими верандами, близько океану.

Ціни помірковані.

Тел.: 609 729-5814

Морґеджові позики! На вигідних умовах та низьких відсотках! Без спеціяльних оплат!

в

Українській Кредитові Кооперативі

САМОПОМІЧ НЮ ЙОРК

За дальшими інформаціями, звертайтеся до нас особисто, телефонічно, факсом або електронною поштою.

Ми завжди готові полагоджувати Ваші фінансові потреби.

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union
Main Office: 108 Second Avenue New York, NY 10003
Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251 E-mail: SRNYFCU@aol.com

OUTSIDE NYC CALL TOLL FREE: 1-888-SELFREL

www.selfrelianceny.org

ФІЛІЇ:

ЮНІОНДЕЙЛ
226 Uniondale Ave.
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

АСТОРІЯ
32-01 31 Avenue
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

КЕРГОНКСОН
23 Main Street
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 914 626-2938
Fax: 914 626-8636

• РІЗНЕ •

Представники української молодечої організації ОУН м. Одеси приймуть в дар або винаймуть комп'ютор для реалізації міжнародної програми стажувань українців в США.

Тел.: 718 853-1980 Володимир

Українське подружжя шукає жінку, українку-католичку, яка б погодилася стати для цієї родини донором яйцеклітини Допоможіть нам мати дитину! Ми готові заплатити за цю допомогу 5,000 дол. Просимо тел. до Rhea в NYU Medical Center· **(212) 263-0054** при цьому подаючи чис-ло **8642**.

• ЗНАЙОМСТВА •

Розведена українка, 53, (5.3 ріст, 145 вага), вродлива, спокійна, веселої вдачі, бажає познайомитися з мужчиною віком від 45 – 75 років для спільного щастя.

Тел.: 520 790-6604

• ПРАЦЯ •

Гантер, Н.Й. Потрібний кухар-фахівець в гірському будинку, близько Нью-Йорку. Забезпечуємо проживанням, харчуванням. Вигідні умови праці.

Тел.: (518) 263-4391

• НА ПРОДАЖ •

В Кергонксоні, недалеко від Союзівки, продається дім з гаражем на 2 акрах землі в гарній дільниці. Ціна знижена до 99,500 дол.

Тел. 914 626-5152

Продається 14 акрів землі, частинно з лісом, близько Союзівки.

Ціна 55,000 дол.

Тел.: 914 626-5687

Продається двокімнатна квартира в м. Києві (Дарниця). Ціна поміркована.

Тел.: 202 518-7694

КУПЛЮ

„Малу Українську Енциклопедію" Евгена Онацького.

Тел. "Collect" 503 393-3738

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ! ХОЧЕТЕ МАТИ СПОКІЙНУ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕНУ СТАРІСТЬ — ВСТУПІТЬ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МАРІЯ ЗАВІК член УНС Відд. 47 Т-ва ім. Ольги Басараб у Бетлагем, Па. Померла 21 березня 2000 р. на 79-му році життя. Членом УНС стала в 1940 р. Залишила в глибокому смутку сина Володимира, дочок Франсіс, Глорію, брата Івана, сестру Анну і сімох внуків. Похорон відбувся 24 березня 2000 р. в Hellertown, PA.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ВАСИЛЬ ТИМКІВ член УНС Відд. 102 Т-ва свв. Петра і Павла в Клівленді, Огайо. Помер 5 березня 2000 р. на 86-му році життя. Нар. в 1914 р. в с. Граджівка, Калуш, Україна. Членом УНС став в 1951 р. Залишив у глибокому смутку брата Стефана. Похорон відбувся 8 березня 2000 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

АННА ВІВЧАР член УНС Відд. 256 Т-ва ім. св. Івана в Рівергед, Н.Й. Померла 10 березня 2000 р. на 90-му році життя. Нар. в 1909 р. Членом УНС стала в 1956 р. Залишила у глибокому смутку сина і внучку. Похорон відбувся 14 березня 2000 р. на Westhampton цвинтарі у Westhampton, NY.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ПАВЛО КАРПЛЮК член УНС Відд. 452 в Індіяні. Помер 23 квітня 2000 р. на 83-му році життя. Нар. в 1917 р. в Чикаго, Іл. Членом УНС став в 1934 р. Залишив у глибокому смутку сестру, племінників і племінниць. Похорон відбувся 28 квітня 2000 р. в Чикаго, Іл.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

МИКОЛА МАТУШКЕВИЧ член УНС Відд. 173 Т-ва св. Володимира у Вілмінгтон, Де. Помер 22 квітня 2000 р. на 79-му році життя. Нар. в 1921 р. в с. Хомиківці, Коломия, Україна. Членом УНС став в 1982 р. Залишив у глибокому смутку дружину Ольгу, сина Романа і доньку Дарію. Похорон відбувся 26 квітня 2000 р. на цвинтарі Всіх Святих у Вілмінгтоні, Де.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ІВАН ТУМОШЕНКО член УНС Відд. 114 Т-ва св. Володимира в Чикаго, Іл. Помер 22 січня 2000 р. на 88-му році життя. Нар. в 1911 р. в Україні. Членом УНС став в 1949 р. Залишив у глибокому смутку дружину Ольгу, дочку Анну, внуків Михайла, Даяну і Девіда. Похорон відбувся 25 січня 2000 р. на Elmwood Cemetery в Чикаго Іл.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ДОЛОРЕС ПРІТІСКУЧ член УНС Відд. 78 Т-ва св. Миколая в Тенерсвілл, Па. Померла 12 квітня 2000 р. на 68-му році життя. Нар. в 1931 р. Членом УНС стала в 1972 р. Залишила в глибокому смутку чоловіка, сина і дочку. Похорон відбувся на українському католицькому цвинтарі.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ДЖЕЙМС МУНІ член УНС Відд. 305. Помер 18 квітня 2000 р. на 69-му році життя. Нар. в 1931 р. Членом УНС став в 1995 р. Залишив у глибокому смутку дружину і дочок.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ЛЕВ ГОФФМАН член УНС Відд. 422 Т-ва ім. Симона Петлюри у Філядельфії, Па. Помер 18 квітня 2000 р. на 84-му році життя. Нар. в 1915 р. в с. Ролченівка на Україні. Членом УНС став в 1974 р. Залишив у глибокому смутку синів Томаса і Віктора, внуків і правнуків. Похорон відбувся 21 квітня 2000 р. на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна йому пам'ять!

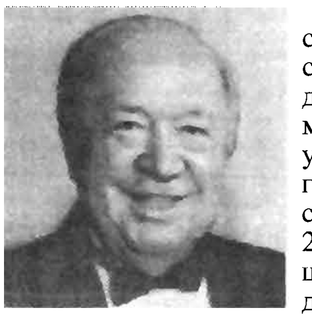
Секретар

АРНОЛЬД КОВБА член УНС Відд. 217 в Рочестері, Н.Й. Помер 26 лютого 2000 р. на 77-му році життя. Нар. в 1922 р. в Рочестері, Н.Й. Членом УНС став в 1947 р. Залишив у глибокому смутку Володимира, Роберта і Джеймса. Похорон відбувся на цвинтарі White Haven в Рочестері, Н.Й.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

У світлу пам'ять д-ра Юрія Дицьо

Св. п. д-р Юрій Дицьо

Ділимося сумною вісткою з медичною громадою та українським громадянством, що 26 березня ц. р. несподівано відійшов у вічність св. п. д-р медицини Юрій Дицьо.

Перебуваючи на зимовому відпочинку на Фльориді, він тяжко захворів і помер на 81 році свого трудолюбного і благородного життя в лікарні Сарасота-Меморіял. При цій сумній нагоді годиться коротко згадати про його життєвий шлях і діяльність.

Народився Юрій Дицьо 16 жовтня 1918 року у сім'ї урядовця Юрія й Анастазії (з дому Дембіцьких) Дициів. Середню освіту завершив (1938 р.) в Українській Академічній гімназії у Львові, де був активним спортсменом (гокей і футбол) і мав кілька відзначень та став чемпіоном спортової дружини „Україна" в 1940-их роках.

Медичні студії розпочав на медичному факультеті Львівського університету, а закінчив їх (1949 р.) докторатом (дисертація „Туберкульоза серед переміщених осіб в Німеччині").

В Ерлянгені він познайомився й одружився з д-р Марією Танчак (11 листопада 1949 року) та разом в 1952 році еміґрували до США. Тут д-р Юрій Дицьо відбув свою інтернатуру у лікарні Байоме та спеціялізацію з гінекології й акушерства в Мирсі-шпиталі в Кентоні і Клівлендському університеті (штат Огайо). Закінчивши свою спеціялізацію, він разом з дружиною д-р Марією (лікарем-анестезіологом) переселився в 1960 році до Левістону (штат Мейн), де розпочав свою лікарську практику у медичному центрі. З 1959 року служив лікарем в американському війську в ранзі лейтенанта-полковника.

Покійний д-р Дицьо належав до кількох американських медичних товариств: AMA, Fellow of Ass'n of OB-GYN, Fellow of American Society of Military Surgens, Maine Medical Ass'n, Reserve Officers Ass'n of USA та до Українського Лікарського Товариства Північної Америки (УЛТПА) в Огайо і Нью-Інгленд. Крім цього, був членом церкви Св. Кирила і Методія в Лісбон-Фолсі (тепер Голі Трініті Чирч) та членом української католицької церкви Св. Марії в Норт Порті на Фльориді.

Св. п. д-р Юрій Дицьо був батьком двох синів: Юрія (1960 р. н.) і Марка (1962 р. н.) та був щедрим жертводавцем на українські церкви і Фонд допомоги дітям Чорнобиля.

Закінчив свій життєвий шлях св. п. д-р Юрій Дицьо, залишивши в смутку свою дружину Марію, сина Юрія-Мирона з дружиною Шерил і дочкою Ларисою, сина Марка-Романа з нареченою, сестру Апольонію Книш з родиною, сестру Іванну Мельник-Гаврилюк з родиною та ближчу і дальшу родину в Америці, Канаді і в Україні.

Похоронні відправи відбулися в церкві св. Марії в Нью-Бранзіку, Н. Дж, а відтак на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозваного в Савт Бавнд-Бруку.

Хай гостинна земля Вашінґтона буде йому легкою!

Пам'ять про доброго мужа і батька та незабутнього колеґу зі студій буде довго жити у наших серцях.

Д-р Павло Пундій

З почуттям невимовного жалю ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що 26 червня 2000 р. з волі Всевишнього, прийнявши Найсвятіші Тайни, відійшов у вічність на 96-му році свого трудолюбивого життя наш найдорожчий

БАТЬКО, ДІДУНЬО, ПРАДІДО, ВУЙКО, ШВАҐЕР і ТЕСТЬ

бл. п.

мґр прав АТАНАЗІЙ СВАРИЧЕВСЬКИЙ

нар. 19 липня 1904 р. в Заліссю

ПАНАХИДА відбулася в четвер, 29 червня 2000 р., о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Hempstead Funeral Home, Hempstead, NY.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в п'ятницю, 30 червня 2000 р., о год. 10-ій ранку в церкві св. Володимира в Гемпстеді. Після Заупокійної Служби Божої, тлінні останки були перевезені на вічний спочинок на цвинтар в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

В глибокому смутку залишені:

доньки	– УЛЯНА, вдова по св. п. АНАТОЛІЄВІ ВОВКОВІ
	– ХРИСТИНА ПОДОЛЮК з мужем БОГДАНОМ
син	– ЮРІЙ
внуки	– АНДРІЙ ВОВК з дружиною ЛЯРИСОЮ
	– МАРТА ПОДОЛЮК ДЖІОВАҐНОНІ з мужем РОБЕРТОМ
	– РОМАН ПОДОЛЮК
	– ЛІДА ВАСИЛЕНКО з мужем МИХАЙЛОМ
	– ХРИСТЯ КОЛИНС з мужем ДЖИМОМ
правнуки	– СТЕФЦЯ і ЛЕСЯ КОЛИНС
	– ТОМА ВАСИЛЕНКО
брат	– РОМАН РОМАНЮК з дружиною СОФІЄЮ
братанки	– ОРЕСТ, ІГОР з дітьми ХРИСТИНОЮ і ДЖЕКОЛІН і ТЕОДОР РОМАНЮК
братанниця	– РОМА КОРОПЕЙ з дітьми ЛЕСЕЮ, БОРИСОМ і ЛІНОЮ
свати	– ІВАН і МАРІЯ РИХВІЦЬКІ

та ближча і дальша родина в США і Україні.

Вічна йому пам'ять!

Просимо про молитви за душу Покійного.

Замість квітів родина просить складати пожертви в пам'ять Покійного на стипендійну акцію Союзу Українок Америки, Фонд Суспільної Опіки СУА, або Фонд Чорнобиля СУА: 108 Second Ave., New York, NY 10003

Ділимося сумною вісткою, що 21 червня 2000 р. в Кергонксоні, Н.Й., на 76-му році життя відійшла у вічність наша найдорожча

МАМА, БАБУСЯ, ПРАБАБЦЯ і СЕСТРА

бл. п.

МАРІЯ ТКАЧУК-ПЕНДЖОЛА

ПАНАХИДА була відправлена 23 червня 2000 р. в H.B. Humiston Funeral Home, 30 Forty-Second St., Kerhonkson, NY.

ПОХОРОН ВІДБУВСЯ 24 червня з української католицької церкви св. Трійці на цвинтар св. Духа в Гемптонбурґу, Н.Й.

Прибита смутком родина:

дочки	– АННА ПІҐНАТАРО з чоловіком ЛЮ
	– КАТЕРИНА ПЕНДЖОЛА
сини	– ПЕТРО ПЕНДЖОЛА з дружиною ОРИСЕЮ
	– МИКОЛА ПЕНДЖОЛА і ГЕРІЯТ ЛІБОВІЦ
внуки	– ВІНСЕНТ з дружиною СУЗАН СМІТ
	– КРІСТОФЕР з дружиною ДЖОН СМІТ
	– ХРИСТИНА з мужем ОЛЕГОМ ВІТОВИЧЕМ
правнуки	– КЕЙЛІ І КРІСТОФЕР СМІТ
	– КСЕНЯ ВІТОВИЧ
сестри	– АННА і ЕЛЕНА ТКАЧУК в Україні

ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна їй пам'ять!

В пам'ять Покійної родина просить складати пожертви на

American Cancer Society
159 Green St.
Kingston, NY 12401

П О Д Я К А

8 червня 1999 р. відійшла у вічність наша найдорожча МАМА, БАБУСЯ, ПРАБАБУСЯ і ТЕТА

СВ. П.

МИХАЙЛИНА КНИШ

з БУБЕЛЯКІВ

Родина складає сердечну подяку о. Патрикієві Пащакові, вікарієві Стемфордської Дієцезії, пароховi церкви св. Юра в Нью-Йорку за похоронні відправи та о. Лаврентієві Лавринюкові за відправи на цвинтарі св. Андрія у С. Бавнд Бруку.

Наша сердечна подяка рідним, приятелям, знайомим, особливо членкам Союзу Українок Америки за співчуття, молитви і участь у похоронних відправах.

Щира подяка усім жертводавцям за Служби Божі та пожертви і квіти на могилу.

ПОЖЕРТВИ ЗЛОЖИЛИ НА:

ЦЕРКВУ СВ. ЮРА:

Марія і Юрій Штогрини	100.00	дол.
Едвард Камінський	50.00	
Ольга Гаєцька	50.00	
Мирослав Лозинський	50.00	
Донна Чехович	50.00	
Лідія і Андрій Закревські	50.00	
Аполонія Книш	25.00	
Ірина Комарницька	25.00	
Марія Шепарович	20.00	
Разом	420.00	дол.

ПРЕС ФОНД ЖУРНАЛУ „НАШЕ ЖИТТЯ“:

Окружна Управа в Дітройті	50.00	дол.
Окружна Управа СУА в Нью-Джерзі	50.00	
Окружна Управа СУА в Нью-Йорку	50.00	
17-ий Відділ СУА в Маямі, Фла.	50.00	
Орися Саляк з родиною	50.00	
Іванна Ратич	50.00	
Леля і Роман Романишини	25.00	
Стефанія Чума	25.00	
Таїсса Турянська	25.00	
Разом	375.00	дол.

БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ В НЬЮ-ЙОРКУ:

Стефан і Володимира Сливоцькі	200.00	дол.
Ярослав і Ірина Куровицькі	200.00	
Ярослав мол. і Ізя Куровицькі	200.00	
Орест і Александра Лебеді	200.00	
Орест і Оксана Комарницькі	200.00	
Наталія Дума	100.00	
Маркіян і Льорі Думи	100.00	
1-ий Відділ СУА	100.00	
Мирон і Ольга Гнатейки	100.00	
Евгенія і Евген Івашківи	100.00	
Ярослав і Віра Криштальські	100.00	
Товариства „Самопоміч“ в Нью-Йорку	100.00	
Дарія і Любомир Курилки	100.00	
Віра Менцінська	100.00	
Марта Пеленська	100.00	
Ярослав і Марія Томоруги	100.00	
Володимир і Катруся Воловодюки	50.00	
Микола і Зірка Галіви	50.00	
Марта Данилюк	50.00	
Дмитро і Стефанія Косовичі	50.00	
Бернард і Анна Кравчуки	50.00	
Володимир і Ірена Кріси	50.00	
Іван і Ярослава Лучечки	50.00	
Василь і Зеновія Никифоруки	50.00	
Порфірій і Тамара Панкевичі	50.00	
Володимир і Олімпія Роговські	50.00	
Д-р Юрій і Емілія Русини	50.00	
Ярослав і Катря Червоняки	50.00	
Донна Чехович	50.00	
Володимир і Лідія Магуни	40.00	дол.
Дарія Дрожевська	40.00	
Галина і Ярослав Оберишини	30.00	
Люба і Данило Більовщуки	25.00	
Любомир і Стефанія Гуменюки	25.00	
Орест і Ліда Ґлюти	25.00	
Володимир і Софія Костюки	25.00	
Олександра Кіршак	25.00	
Олександра Крумшин	25.00	
Оксана і Олег Лопатинські	25.00	
Павло і Люба Михайлевичі	25.00	
Яр і Ірена Моцюки	25.00	
Олександер і Джоан Мжиглоцькі	25.00	
Христя і Юрій Навроцькі	25.00	
Богдан і Марія Полянські	25.00	
Анна і Володимир Раки	25.00	
Марія Раковська	25.00	
Стефанія Савчук	25.00	
Олег Савків	25.00	
Володимир і Богданна Слижі	25.00	
Василь Сосяк	25.00	
Ольга Тритяк	25.00	
Евген і ТеодозіЯ Федаки	25.00	
Ярослав і Ліда Черники	25.00	
Іванна Шкарупа	25.00	
Надія і Мирослав Шміґелі	25.00	
Олександра Яблонська	25.00	
92-ий Відділ СУА – Округа Нью-Джерзі	25.00	
64-ий Відділ СУА в Нью-Йорку	25.00	
119-ий Відділ СУА в Йонкерсі	25.00	
Михайло і Ірена Д'Алессіо	20.00	
Ганна Сєрант	20.00	
Марія Савицька	20.00	
Віра Шуль	20.00	
Анна Натина	20.00	
Іван і Ірена Мокрівські	20.00	
Ольга Літепло	10.00	
Катерина Папуга	10.00	
Надія Савчук	10.00	
Стефанія Семущак	10.00	
Мар'янна Задоянна	10.00	
Анонімно	8.00	
Анна Данилюк	5.00	
Софія Костюк	5.00	
Катерина Лис	5.00	
Іванна Мачай	5.00	
Марія Мотиль	5.00	
Марія Сенькович	5.00	
Разом	3,743	дол.

ФОНД О. ЛОТОЦЬКОЇ:

Наталія Даниленко	25.00	дол.

ГОЛОВНУ ПЛАСТОВУ БУЛАВУ:

Ляриса і Любомир Зєлики	25.00	дол.
Оксана і Богдан Кузишини	25.00	
Разом	50.00	дол.

Хай Всевишній має завжди Вас у своїй опіці.

Просимо вибачити, якщо не всіх згадали у списках.

Дочки НАТАЛІЯ ДУМА з родиною
та ІРИНА і ЯРОСЛАВ КУРОВИЦЬКІ з родинами

Світлій пам'яті

АННИ КУЗИК

(1915 – 1999)

Додаток до подяки

Цією дорогою складаю щиру подяку д-р Марії Єфремовій за медичну опіку і відвідини хворого батька Миколи Кузика в шпиталі і вдома.

НА ЕНЦИКЛОПЕДІЮ УКРАЇНСЬКОЇ ДІЯСПОРИ, ЗАЛІЗНИЙ ФОНД УККА, КРАЙОВИЙ КОМІТЕТ ДОПОМОГИ УКРАЇНІ, НТШ і УВАН зложили:

по 100 дол. М. і С. Хемичі (2).

Дочка МАРІЯ ХЕМИЧ з мужем СТЕПАНОМ

З великим жалем повідомляємо, що 11 травня 2000 р. відійшов у вічність наш земляк і шкільний товариш

сл. п.

інж. ЗЕНОВІЙ ҐЛОВЯК

ПОХОРОН відбувся 12 травня 2000 р. на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

Про ПАНАХИДУ і ЗАУПОКІЙНУ СЛУЖБУ БОЖУ не було повідомлення.

Дуже сумно, що ми земляки і шкільні товариші не могли попрощати покійного Зенка, але будемо його пам'ятати в наших молитвах.

Вічна йому пам'ять!

ХОДОРІВЧАНИ

Ділимося сумною вісткою, що 30 травня 2000 р., відійшла у вічність в Дітройті, Миш.

бл. п.

ДАРІЯ ПІСЕЦЬКА

нар. 25 березня 1905 р. в Корневі над Дністром в родині о. Івана і Ольги з Бачинських Пісецьких.

Залишила родину:

сестрінку – ХРИСТИНУ з КАМІНСЬКИХ ФЕДИНСЬКУ з чоловіком ЮРКОМ і синами ОЛЕКСОЮ й ІВАНОМ

братанок – ОКСАНУ з ПІСЕЦЬКИХ СТРУК з дітьми АНДРІЄМ, ЮЛІЯНОМ і ТЕТЯНОЮ
– МАРТУ з ПІСЕЦЬКИХ ФАРЛЕЙ з чоловіком АНДРІЄМ і синами АНДРІЄМ і МАРКОМ
– ЛЕСЮ з ПІСЕЦЬКИХ ЛУЦЬКУ з чоловіком РОМАНОМ і дітьми ТАМАРОЮ і ДАНИЛОМ

швагерку – ГАЛЮ ПІСЕЦЬКУ КОХАНОВСЬКУ в Україні:

сестру – ХРИСТИНУ з ПІСЕЦЬКИХ КОВБУЗ

братанків – ОРЕСТА з дружиною ЕВГЕНІЄЮ і доньками ОЛЕЮ і ІРИНОЮ
– ІГОРЯ з синами АНДРІЄМ і МАКСИМОМ

ближчу і дальшу родину в Америці, Канаді, Швайцарії, Румунії і в Україні.

Вічна її пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 20 червня 2000 р. відійшов у вічність на 41-му році життя, дорогий СИН, БРАТ, ТОВАРИШ

бл. п.

МИКОЛА МЕЛЬНИК

нар. 12 червня 1959 р. в Моршині, Стрийського району, Україна.

У глибокому смутку залишились:
БАТЬКИ і БРАТ з родиною в Україні
і ДРУЗІ, з якими він перебував на американській землі.

Вічна йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 15 червня 2000 р. у м. Денвері, Колорадо, помер активний культурно-громадський діяч місцевих українців

бл. п.

ТЕОДОСІЙ КРОПИВ'ЯНСЬКИЙ

Нар. 10 лютого 1924 р. на Вінничині, вивезений як „остарбайтер". Покійний завершив освіту у м. Авзбурзі, емігрував до Австралії, звідки переїхав до Денверу.

У глибокому смутку залишились:
дружина – КЛАВДІЯ
донька – ІРИНА
сини – РОМАН
– ІГОР
та чисельні друзі.

Вічна пам'ять відданому синові України!

Ділимося сумною вісткою, що в четвер, 22 червня 2000 р. відійшов у вічність на 85-му році життя

бл. п.

ВАСИЛЬ ЖУКОВЕЦЬ

нар. в Україні, десять років жив в Німеччині. 21 рік працював механіком в American Can Co. Jersey City. У 1972 році перейшов на пенсію.

ПАРАСТАС відбувся в п'ятницю, 23 червня 2000 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Riotto Funeral Home, 3205 Kennedy Bwd. (cor. of Stagg St.), Jersey City, NJ.

У глибокому смутку залишилися:
дружина– ГЕЛЕН з дому ГАСУҐА
сестра – ЕВА в Україні
і дорогі кузини.

Вічна йому пам'ять!

Замість квітів родина просить складати пожертви на Children of Chornobyl Relief Fund, 272 Old Short Hills Rd., Short Hills, NJ 07078

ПОДЯКА

27 грудня 1998 р. з волі Всевишнього відійшла до життя вічного наша дорога МАМА і БАБУСЯ

бл. п.

ВАЛЕНТИНА ЗАХВАЛИНСЬКА

род. ПОПОВА

Сердечно дякуємо всечесним отцям С. Женчухові, В. Кулієві та Т. Лончині за відправи чину ПОХОРОНУ та спільної панахиди. Отцеві В. Кулієві вдячні за зворушливі слова про Покійну, як також дириґентові та всім хористам за відспівання ПАНАХИДИ.

Велика подяка керуючій акцією допомоги Україні при сестрицтві св. Ольги УПЦ у Сілвер Спрінг, Мд., О. Матулі, за її допомогу в контактах та передач потребуючим.

Пожертвували:

	1,000 дол.	родина Максимюків;
по	200	О. Б. Кузишин, Т. В. Демчук;
по	100	С. Чопівська, В. Н. Яворські, М. Р. Балтарович, Т. К. Бень;
	70	О. Ю. Філіпов;
	55	С. Данилюк;
по	50	Н. Самокіш, А. Чаповська, У. І. Сось, Г. В. Біровець і Д. Соколовська, О. П. О. Матули, Г. Р. Петренки, С. М. Француженки, В. М. Криворук, О. В. Богданів, С. П. Круль, О. І. Масник, Є. В. Лімонченко, М. П. Одарченко;
	45	Д. І. Калиневич;
	30	К. Корбутяк;
по	25	І. Стратієнко, В. Сендзік, Б. Скорупська, Л. Мриглоцька, Т. Матова, С. Ф. Кравець, Л. Варварів, О. О. Воронин, І. Ясінська, С. Ю. Копко, М. М. Барнай;
по	20	В. Пилипець, Т. Я. Захарків, Т. Ясінська, І. Кривуцький, М. Ясінська, Ґ. Єдинак;
	15	Г. Козар;
по	10	В. Рудь, А. Джансон;
	5	А. Богдан.

Загальна сума 3,085 дол.

ПОЖЕРТВИ ВИСЛАНО НА:

Національний університет ім. Т. Шевченка, Київ	600 дол.
Сиротинець в Чернігові	300
Допомогу хворим дисидентам (на клініку д-ра Глузмана)	300
Українську школу в Первомайську	200
Українську школу в Ялті	200
Студентку-сироту (через Об'єднання Правосл. Сестрицтва)	100
Студента Є. Гуцула (син дисидента)	125
Сиротам в Одесі (через п. Йовик)	180
Закуп книжок бібліотеці в Княжполе (через „Смолоскип")	100
Дитячий журнал „Соняшник"	100
„Молоду Берегиню" – просв. школа в Харкові	100
Просвітянську газету „Жива вода", Київ	100
Допомогу родинам загиблих вуглекопів	100
Студентські стипендії через „Смолоскип"	320
Двом многодітним родинам – жертвам Чорнобиля	110
Синові д-ра Іващенка (Канів) – жертві Чорнобиля	100
Г. Мазуренко, Київ	50
Разом	3,085 дол.

Всім жертводавцям складаємо щиросердечну подяку за їх щедрі пожертви в пам'ять нашої найдорожчої, люблячої та незабутньої МАМИ і БАБЦІ.

Нехай Всевишній Господь нагородить Вас своїми ласками, щедротами, а головно здоров'ям!

ГАЛИНА, ІРИНА і СТЕПАН МАКСИМЮКИ

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає